

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra dějin a didaktiky dějepisu

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Obraz antické mytologie ve vybraných dílech Kate O'Hearnové
Reflection of ancient mythology in selected works by Kate O'Hearn

Veronika Martincová

Vedoucí práce: PhDr. Jan Zdichynec, Ph.D.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Český jazyk – Dějepis

Odevzdáním této bakalářské práce na téma *Obraz antické mytologie ve vybraných dílech Kate O'Hearnové* potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze 19. 4. 2022

Chtěla bych zde poděkovat panu doktoru Zdichyncovi za vedení mé bakalářské práce. Zejména mu děkuji za jeho postřehy a cenné rady, díky kterým se mi podařilo práci dokončit. Stejně tak bych chtěla poděkovat paní docence Keparťové a paní doktorce Laufkové za konzultace, díky kterým se mi práci podařilo tematicky správně uchopit hned na začátku jejího vzniku.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá analýzou děl kanadské autorky fantasy pro děti Kate O'Hearnové, zejména se zaměřuje na obraz antické mytologie ve vybraných dílech (*Titáni a Titáni. Do neznáma*). Autorka se při psaní svých děl nechala inspirovat antickou mytologií a hlavním cílem této práce je zjistit, do jaké míry se autorka drží mytologické předlohy. Inspirace mytologií autorku vedla k tomu, že některé bájně postavy v jejích knihách přímo vystupují. Najdeme zde Hyperiona, Jova, Junonu a další zástupce Titánů i Olympanů. Rovněž má tato práce poukázat na to, jak jsou díla K. O'Hearnové zpracovaná po literární stránce, tudíž zde bude poukázáno na vypravěče, časoprostor, kompozici a další aspekty literárněteoretické. Autorka při psaní knih cílila na čtenáře zhruba ve věkové kategorii 11–16 let, což její texty v mnoha ohledech ovlivnilo. Tato bakalářské práce má rovněž za cíl tyto detaily postihnout. Prozatím nejsou knihy této spisovatelky v České republice moc známé, ale v zahraničí tomu tak není. Recenze na knihy jsou různorodé jak na českých webových stránkách, tak na těch zahraničních. Z práce vyplyne i prostřednictvím recenzí, konfrontovaných s mým vlastním čtenářským zážitkem, zhodnocení těchto knih. Pro analýzu byly použity zejména již zmiňované knihy od Kate O'Hearnové v českém i anglickém jazyce, které byly doplněny odbornou literaturou vztahující se k literární teorii i antické mytologii.

KLÍČOVÁ SLOVA

Antická mytologie; Olympané; Titáni; fantasy pro děti (11–16 let); literární žánr; Kate O'Hearnová

ABSTRACT

This bachelor thesis is focused on analyzing child Canadian author Kate O'Hearn's works, specifically it's focused on the use of ancient mythology in selected works (*Titans*, *Titans. The Missing*). The author was inspired by ancient mythology while writing her books and the main goal of this thesis is to find out how faithful her books are to ancient myths. Her inspiration by mythology lead to her using mythical characters in her stories. Hyperion, Jupiter, Juno and other Titans and Olympians are present. This thesis is also meant to analyze the literary side of K. O'Hearn's selected books, that means it will analyze the narrator, spacetime, composition and other aspects related to literary theory. The author wrote her books for the age group of 11-16 year olds, which also affected many aspects of her books. This thesis attempts to analyze details that arise from this fact. The selected books are not famous in the Czech Republic as of now, but that's not so true abroad. There are many different reviews of the books both on the Czech and foreign online sites. The reception of the books, confronted with my literary experience, will also be included in this thesis. While writing, the books used were mostly the selected books by Kate O'Hearn both in Czech and English language. Also used was scholarly literature related to literary theory and ancient mythology.

KEYWORDS

Ancient mythology; Olympians; Titans; fantasy for children (11–16 years); literary genre; Kate O'Hearn

Obsah

1	Úvod	8
2	Kate O'Hearnová	13
2.1	Život	13
2.2	Dílo	14
3	Literární fantastika a fantasy	17
3.1	Literární fantastika	17
3.2	Fantasy	17
3.2.1	Historie fantasy	18
3.2.2	Fantasy a dílo Kate O'Hearnové	19
4	Literární teorie	22
4.1	Časoprostor	22
4.1.1	Prostor	22
4.1.2	Čas	25
4.2	Kompozice	26
4.3	Vypravěč	27
4.4	Čtenář	28
5	Postavy	30
5.1	Hlavní postavy	31
5.1.1	Astraia	31
5.1.2	Zefyr	33
5.1.3	Tryn	34
5.1.4	Jake Reynolds	36
5.1.5	Cylus	38
5.1.6	Darek, Render	39

5.2	Vedlejší postavy.....	40
5.2.1	Jupiter	40
5.2.2	Juno.....	41
5.2.3	Pluto.....	43
5.2.4	Vulkán	44
5.2.5	Hyperion.....	45
5.2.6	Aurora.....	45
5.2.7	Themis	47
6	Děj vybraných děl.....	48
6.1	Titáni.....	48
6.2	Titáni. Do neznáma.....	52
7	Titáni a Olympané v díle Kate O’Hearnové.....	57
7.1	Olympané.....	57
7.2	Titáni.....	58
7.3	Počátek války mezi Olympany a Titány	59
7.4	Válka mezi Titány a Olympany	59
7.5	Použití mýtu v knihách Titáni.....	60
8	Podsvětí a Tartar.....	62
8.1	Podsvětí.....	62
8.1.1	Vládce podsvětí	62
8.1.2	Podoba Hádovy říše.....	62
8.2	Tartar.....	63
8.2.1	Zachycení podsvětí a Tartaru v díle Kate O’Hearnové.....	64
9	Recenze na knihy.....	68
9.1	Názory českých a slovenských čtenářů	68

9.2	Názory zahraničních čtenářů	70
9.3	Názor překladatelky	71
10	Závěr.....	73
11	Seznam použitých informačních zdrojů	79
12	Seznam příloh.....	81
13	Přílohy	82

1 Úvod

Hlavním cílem mé bakalářské práce je rozbor vybraných děl autorky Kate O'Hearnové, která se v České republice zatím netěší velké známosti. Zároveň bych prostřednictvím této práce chtěla pomoci k rozšíření povědomí o existenci poměrně zajímavých knih této autorky. Slovem rozbor mám na mysli jak rozbor z pohledu historického, tak z pohledu literárního. Díla, která autorka tvoří, často vychází z antické mytologie. Zatím je autorka nejznámější svou sérií knih *Pegas*, ale ta nebude předmětem mého zájmu, poněvadž jsem dala přednost novější sérii knih od Kate O'Hearnové. Pro rozbor, který bych v rámci této bakalářské práce chtěla provést, jsem zvolila knihy, které jsou součástí již dokončené a velmi aktuální série *Titáni*, která má celkem tři díly, ale pouze dva z nich jsou zatím přeložené do českého jazyka. V centru mého zájmu budou první dvě knihy této série právě proto, že jsou již přeložené. Jsou to knihy *Titáni* a *Titáni. Do neznáma*.

V rámci historického rozboru se má práce bude zaměřovat na motivy antické mytologie, se kterými se v průběhu čtení výše zmiňovaných knih setkáme nejčastěji. V knihách tyto motivy představují hlavně postavy a některá místa, kde se děj odehrává. Ráda bych, aby má práce vedla nejen k představení použitých příběhů, postav a motivů antické mytologie jako takových, ale hlavně aby ukázala rozdíly mezi nám známou mytologií a fikcí, kterou si autorka ve svých dílech vytvořila. Proto se budu často věnovat komparaci mytologie a příběhu autorky. Upozorním na místa, kde autorka pracovala s mytologickou předlohou, kde antické motivy ve svém příběhu ponechala nezměněné, a kde je naopak přeměnila k obrazu svému.

Hlavní výpůjčky z antické mytologie, které O'Hearnová učinila, spočívají v rovině postav. Kate O'Hearnová zmiňuje konkrétní zástupce Titánů a Olympanů.¹ Často se shodují nejen jména, ale i vzezření postav a jejich vlastnosti. Postavy jsou v dílech přibližovány čtenáři, tudíž je autorka spíše zlidšťuje, dává jim lidské vlastnosti a slabosti, aby čtenář měl k postavám blíže. Právě tyto detaily bych chtěla ve své práci postihnout a zaměřit se na rozdíly, které autorka učinila, ale i jednotlivé aspekty, které ponechala.

¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*. Přeložila Alžběta KALINOVÁ. Praha: Fragment, 2020. ISBN 978-80-253-4800-0.

Dalším výraznou výpůjčkou, kterou autorka učinila, je prostředí, v němž se odehrává konec prvního dílu *Titáni*, kterým je Tartar.² Zde bych ráda rovněž srovnala Tartar, který známe z mytologie, a Tartar, který autorka vytvořila pro své potřeby v již zmiňované knize.

Tím se dostávám k celkovému obsahu mé práce. V první řadě bych ráda představila samotnou autorku. Chtěla bych uvést nejen její dílo, ale obecně zasadit knihy, které napsala, do kontextu současné literatury. Rovněž by v mé práci neměla chybět část o tom, proč autorka píše zrovna fantasy pro mladé čtenáře, co ji k tomu vedlo a proč ve svých dílech používá právě antickou mytologii.

Následně po představení autorky a zasazení jejích knih do kontextu současné literatury bych představila žánr, ve kterém se Kate O'Hearnová rozhodla psát, což je žánr fantasy. V této kapitole se pokusím ukázat, v čem se vybraná díla shodují s žánrem fantasy a kde naopak se autorka odklonila od obecné charakteristiky žánru a přechází do žánru jiného nebo nedodrжуje charakteristické rysy, které jsou pro žánr fantasy a literární fantastiku typické.³ Provedu v této části komparaci teorie fantasy s jeho praktickým využitím ve zvolených dílech a ukážu rozdíly a shody na konkrétních příkladech z vybraných děl.

Podobně jako se budu zabývat žánrem fantasy, tak bych ráda věnovala pozornost i literární teorii a rozebrala autorčinu práci i z hlediska časoprostoru, kompozice atd. V situaci, kdy už bude v práci zachycen žánr díla a zároveň i časoprostor, který ho tvoří, se budu moci přesunout k další části interpretace díla a zaměřím se na vypravěče. Představím různé pohledy na vypravěče, ukážu opět na konkrétních příkladech, jaký typ vypravěče je v díle využíván a zda dochází ke střídání vypravěčů nebo je vypravěč pouze jeden.⁴ V závěru kapitoly bude mým cílem určit, jakou funkci má vypravěč, jak bude působit na čtenáře a jaký záměr autorka mohla mít při použití vypravěče tak, jak to v dílech učinila.

Má práce bude pokračovat zhodnocením cílového čtenáře. Budu uvažovat, jakému čtenáři jsou nejspíše knihy určeny, jak se to v jednotlivých knihách pozná a jakým způsobem k tomuto čtenáři autorka přistupuje. Zde bude hrát jednu z důležitých rolí samotný žánr,

² O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 238–255.

³ MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*. Praha: Paseka, 2004. ISBN 80-7185-669-x, s. 188.

⁴ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*. 3. vyd. Jiloviště: Mercury Music & Entertainment, 2007. ISBN 978-80-239-9284-7, s. 210–214.

který O'Hearnová pro svou sérii děl zvolila, ale zřejmě nejdůležitějším faktorem bude věk postav, který se blíží věkové skupině potenciálního čtenáře. Analyzovat budu i další okolnosti, které se čtenářem souvisí, a to zejména v oblasti ponaučení a morálního poselství. V rámci této kapitoly se dotknu i jazyka textu, který bezprostředně se čtenářem také souvisí.

V souvislosti s výše uvedenými kapitolami bude úzce spjata kapitola následující, a to kapitola zabývající se postavami, ve které budu rozvíjet autorčinu práci s antickými hrdiny v mnou vybraných dílech. Rozeberu jejich jména, vlastnosti, funkci v díle a postavím je jako protipól postavám z antické mytologie. Pokusím se opět zachytit nějaké společné rysy, vytyčit rozdíly, určit archetyp postavy a její funkci v díle. V této kapitole se bude literární analýza prolínat s analýzou historickou, poněvadž bych zde ráda vycházela nejen z literárního díla Kate O'Hearnové, ale zejména z antické mytologie, kterou ona sama při psaní používala jako předlohu.

V další části bych se již přesunula k ději knih *Titáni* a *Titáni. Do neznáma*. Zde představím děj těchto knih, aby bylo do dalších částí mé práce zcela zřejmé, o čem mluvím, která postava, místo nebo část děje je zrovna zmiňovaná a na co odkazuji jednotlivými příklady. Touto kapitolou uvedu do samotného příběhu, o který v mé práci půjde a charakterizují ho.

Po skončení literární analýzy se budu věnovat historické části své práce, a to konkrétně při rozboru motivů z antické mytologie, které autorka ve svých dílech použila. Důležitou součástí těchto kapitol bude vztah Olympanů a Titánů, protože dílo odehrávající se po válkách mezi Olympany a Titány musí být těmito zkušenostmi nějakým způsobem zasaženo, k čemuž opravdu dochází. Celý první díl série provází napětí mezi těmito dvěma stranami a jejich vzájemné nepřátelství.⁵ Prostřednictvím mytologických příběhů ve své práci nastíním, kde mají tyto motivy svůj původ a kde se jimi autorka inspirovala. Samozřejmě součástí těchto rozborů bude opět srovnání mytologie s tím, jak ji autorka ve svém díle využila, kde ji umocnila a kde naopak upozadila.

Následující historická kapitola se bude věnovat konečné fázi prvního dílu *Titáni*, poněvadž se hrdinové dostanou do prostor Tartaru. Místo je poměrně dobře známé, a tak

⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, s. 18.

součástí mé práce bude nahlédnout do tohoto místa a posoudit jej jednak mytologickými kritérii, jednak kritérii hodící se pro literární dílo a fikci.

Poslední kapitola, kterou bude má práce tvořit, se bude věnovat celkovému přijetí knih v České republice, ale i v zahraničí. Ráda bych sem zařadila dotazník, který jsem sestavila na míru pro knihy *Titáni* a *Titáni. Do neznáma* a poslala ho překladatelce děl Alžbětě Kalinové. Podle odpovědí, které mi překladatelka poskytla, následně zhodnotím její postoj k dílu, k jazyku díla, jeho propracovanosti a celkovému zpracování děl. Na základě těchto zjištění zhodnotím, jak jsou knihy v našem prostředí oblíbené, která z nich je známější, lépe přijímaná atd.

Literatura a prameny, které jsem při zpracování této práce používala, zahrnují práce zaměřující se na literární teorii a knihy historické, které se zabírají tematikou antické mytologie. Primárně jsem čerpala z knih, které jsou zároveň prameny, *Titáni* a *Titáni. Do neznáma* a z jejich originálních protějšků *Titans* a *Titans. The Missing*. Z historických knih mi nejvíce pomohla kniha *Bohové a hrdinové antických bájí* od Vojtěcha Zamarovského a kniha *Řecké mýty I.* od Roberta Gravesa. S literární částí mi v rámci analýzy byla užitečná kniha *Teorie literatury pro učitele* od Josefa Peterky a *Encyklopedie literárních žánrů* od Dagmar Mocné. Rovněž jsem také čerpala přímo z rozhovoru, ve kterém autorka vyjadřuje svůj vztah k antice a sděluje spoustu dalších věcí, které byly pro mou práci velmi přínosné.⁶ Tudiž ani internetové zdroje jsem při své práci nevynechávala.

Metody, které jsem při psaní své bakalářské práce použila, jsou zmiňované již při líčení obsahu mé práce. Nejdůležitější postupy, které se zde objevují, jsou analýza a komparace. Vyplývá to ze samotného ladění této práce, jež je svou povahou mezioborová. Ke zpracování jsem si vybrala historicko-literární téma, jehož účelem mělo být právě porovnávání historické skutečnosti a fikce, kterou vytvořila autorka fantasy série *Titáni*. Tyto dvě metody prostupují téměř každou kapitolou, poněvadž mým cílem bylo poukázat na rozdíly i shody mezi mytologií a vytvořeným příběhem. Nejvíce se komparace uplatňuje v historické části, kde je vhodné představit celý mytologický příběh, díky čemuž je snazší zhodnotit rozdíly a shody v díle.

⁶ <https://www.theguardianherd.com/messageboard/wingbeats-book-club/wingbeats-book-club-exclusive-interview-with-author-kate-o-hearn-> [cit. 2022-03-26].

Komparace by nemohla proběhnout bez předchozí analýzy, která je opravdu přítomná v každé části mé práce. Při tvorbě práce bylo zapotřebí analyzovat vybraná díla autorky jednak po stránce historické, ke které se později váže komparace s antickou mytologií, jednak po stránce literární, kde jsem nemohla zapomenout analyzovat charaktery postav, osobu vypravěče a samozřejmě také osobu samotného autora a čtenáře. Všechny tyto faktory ovlivnily vznik nejen mé práce, ale i beletristických knih, které jsem analyzovala.

Poměrně neobvyklá metoda pro tento typ práce, kterou jsem použila, byl dotazník, který nesloužil jako obvykle k tomu, aby byla pro mou práci získána data od velkého množství lidí, ale dotazník byl na míru udělán pro mnou zkoumaná díla a jejich překladatelku. Dotazník tedy nesloužil kvantitativnímu shromažďování dat, ale ke kvalitativnímu vyhodnocení. Na základě tohoto dotazníku a předchozí komunikace s překladatelkou vyvodím důležité závěry a pomůže mi to podívat se na díla Kate O'Hearnové jinýma očima.

2 Kate O'Hearnová

2.1 Život

Sehnat informace o analyzované autorce je velmi obtížné, protože neexistuje obsáhlejší biografický medailonek ani autorčina webová prezentace, takže se opírám hlavně o její blog, instagram, facebookovou prezenci a další.

Kate O'Hearnová se narodila v roce 1950⁷ v Torontu v Kanadě. Během svého života se s rodiči hodně stěhovala a cestovala. Většinu svého dětství strávila v New Yorku, ale žila i v dalších městech jako Chicago, Fort Lauderdale, Los Angeles, San Francisco a v dalších menších městech. Autorka sama uvádí, že New York byl nejbližší tomu, co mohla nazývat domovem.⁸ Kate O'Hearnová má celkem tři bratry, se kterými si v dětství užila spoustu zábavy. Na stránce „www.kateohearn.com“ uvádí konkrétní příhodu, kdy si s bratry hrála při cestě do LA. Zastavili se v Texasu, kde se zrovna prohnal hurikán, a tak zábavní park, na který zde narazili, byl úplně opuštěný a oni si díky tomu mohli hrát se vším, co tam bylo (popcorn atd.). Podle jejích slov je tato vzpomínka jednou z nejkrásnějších jejího dětství.⁹

Různá dobrodružství, která v dětství zažívala, Kate O'Hearnovou inspirovala i v její kariéře. Podporovala její představivost a pomáhala k vytvoření vztahu ke všemu odlišnému. Sama uvádí, že její představivost se promítla do života v New Yorku, kde se procházela po ulici a představovala si, jak létá nad ulicemi na zádech obrovského draka. Dále také prozrazuje příhodu, že když bydleli s rodiči na Floridě a udělali si výlet k moři, tak si představovala, jak žije mezi velrybami.¹⁰ Poté, co se s rodinou přestěhovala ze Spojených států amerických do Anglie, měla možnost cestovat i po Evropě. Byla velmi nadšena z místní historie. Právě díky poznávání historie začala psát. V průběhu života měla spoustu různých zaměstnání, ale psaní ji bavilo nejvíce. Inspiraci brala z vyprávění, protože při cestování

⁷ [https://ipac.svkk1.cz/ar1-kl/cs/detail-kl_us_auth-0405519-OHearn-Kate-1950/-](https://ipac.svkk1.cz/ar1-kl/cs/detail-kl_us_auth-0405519-OHearn-Kate-1950/) [cit. 2022-03-01]

⁸ *Kate O'Hearn [online]*. [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <http://www.kateohearn.com/about/>.

⁹ Tamtéž. *Our hotel was on the beach, and right across the street was a large carnival that had been abandoned because of the storm. Unable to resist the temptation, my three brothers and I snuck out of our hotel and entered the fairgrounds. We had the whole place to ourselves!* [Vlastní překlad], [cit. 2022-03-26].

¹⁰ Tamtéž.

s rodinou si často vyprávěli fantastické příběhy a Kate O'Hearnová je začala postupně sepisovat a dále rozvíjet. Rozvíjela nejen jednotlivé příběhy, ale i své postavy v nich.¹¹

Kariéra autorky byla proměnlivá. Sama vystudovala módu na blíže nespecifikované škole, a tak se část svého života věnovala této kariéře. Poté se v Evropě dostala i k filmové produkci, ale protože nebyla se svou prací v této oblasti spokojena, tak začala ve svých téměř šedesáti letech psát a postupně se stala profesionální spisovatelkou. Z jejího koníčku a zábavy se stalo plnohodnotné zaměstnání, které ji v dnešních dnech stále živí a je díky němu také známá.¹² Nyní žije v Anglii a věnuje se svému zaměstnání spisovatelky naplno. Je známá také tím, že se velmi ráda převléká do různých kostýmů (zřejmě spojeno s tím, že vystudovala módní školu), a také prý velmi ráda tancuje.¹³

2.2 Dílo

Kate O'Hearnová je dosud nejznámější jako autorka šestidílné série *Pegas*, která vycházela od roku 2011 do roku 2016. Tituly byly zhruba rok od sebe vydávány ve Velké Británii a následně ve Spojených státech amerických (poslední díl byl vydaný dříve v USA než v UK).¹⁴ Autorka uvádí, že její knihy vychází už deset let (v roce 2018, takže nyní je to již 13 let), ale píše už mnohem déle.¹⁵

Autorčin první příběh vyšel v časopise a nevydělal ani penny, ale i tak to pro ni byl úspěch, že její příběh vyšel v časopise, a od té doby se začala věnovat psaní naplno. Její první sérií, kterou vydala, byl *Stín draka*, který vycházel mezi lety 2008 a 2010. Poté následovala již zmiňovaná slavná série *Pegas*. Dalšími sériemi, které autorka napsala, jsou *Valkýra* a *Titáni*.¹⁶ Ve své práci se budu zabývat poslední třídílnou sérií *Titáni*, z níž jsou zatím pouze první dva díly přeložené do českého jazyka. Třetí díl již vyšel (2021), ale český

¹¹ *Kate O'Hearn [online]*. [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <http://www.kateohearn.com/about/>.

¹² https://web-archive-org.translate.google/web/20141006224930/http://www.davidhigham.co.uk/clients/Client-721.htm?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=cs&_x_tr_hl=cs&_x_tr_pto=sc- [cit. 2022-03-26].

¹³ Exclusive Interview with author Kate O'Hearn, dostupné z <https://www.theguardianherd.com/messageboard/wingbeats-book-club/wingbeats-book-club-exclusive-interview-with-author-kate-o-hearn> [cit. 2022-03-26], dále citováno jen Exclusive Interview.

¹⁴ Kate O'Hearn. *Wikipedia: the free encyclopedia [online]*. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Kate_O%27Hearn.

¹⁵ Exclusive Interview, [cit. 2022-03-26].

¹⁶ Kate O'Hearn. *Wikipedia: the free encyclopedia [online]*. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Kate_O%27Hearn.

překlad zatím nemá. A protože série *Titáni* je poměrně novou záležitostí, která vyšla v posledních dvou letech, nejsou k ní zatím dohledatelné rozhovory.

Autorka se v minulých letech (rok 2018) vyjadřovala ke své sérii *Pegas* a poskytla rozhovor pro stránku *Wingbeats book club*.¹⁷ První otázkou v rozhovoru bylo, co autorku inspirovalo k napsání knih o Pegasovi. Podle autorky už od svého dětství má zálibu v řecké mytologii, ale nikde se neuvádí, zda je Řeckem nebo Itálií ovlivněna přímo ani z jakých konkrétně prací informace o mytologii čerpá. Dostala se k ní díky své matce, která autorce koupila obrázkovou knihu mýtů a na první pohled si v ní zamilovala Pegase.

Autorka uvádí, že do té doby nebyl o Pegasovi sepsán žádný samostatný příběh, tak si řekla, že ho napíše ona sama, protože si to Pegas zaslouží.¹⁸ Postava Pegase se nevyskytuje pouze v této sérii, ale přelévá se i do trilogie *Titáni*, protože nejlepší kamarádka hlavní hrdinky Astraii je Zefyr, která vypadá jako Pegas (je dcerou Pegasova klonu), a dokonce v knize i Pegas s Emily (hlavní hrdinka v sérii o Pegasovi) vystupují: Emily jen okrajově, ale Pegas se zde objevuje mnohem více.¹⁹

V sérii *Titáni* se autorka rozhodla využít římské protějšky řeckých bohů i Titánů. Nenazývá je tedy jejich řeckým pojmenováním (Zeus, Héra, Hádes, Hefaistos, Pallas Athéna, Kronos), ale využívá v textu jména bohů, které používali starověcí Římané (Jupiter, Juno, Pluto, Vulkán, Minerva, Saturn). Avšak v českých překladech knih není dodržena flexe, takže jsou jména skloňována např. Jupiter, Jupitera, Jupiterovi atd. Podobně je to u Junony nebo Plutona.²⁰ V originálních textech se objevují jména pouze v základním tvaru a nejsou v textu skloňována.

Podle slov autorky se zajímá i o jiné mytologie a stejně tak ji zajímají pohádky, např. z kanadských mýtů prý miluje příběh o Windigovi,²¹ který ale do mnou analyzovaných děl neproniká, v nich autorka čerpá hlavně z mytologie antické.

Dotazy v rozhovoru také směřovaly na postavy, které autorka ve svých příbězích vytvořila, kdo ji při jejich tvorbě inspiroval, které z nich má nejraději a jak jsou postavy

¹⁷ Exclusive Interview, [cit. 2022-03-26].

¹⁸ Tamtéž.

¹⁹ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 40.

²⁰ Tamtéž, s. 214.

²¹ ExclusiveInterview, [cit. 2022-03-26].

staré. Inspirací pro autorku jsou podle její odpovědi primárně lidé kolem ní. Jsou to lidé, které má ráda, a tak je staví do rolí hrdinů. Naopak lidé, kteří jí ublížili, jsou postaveni do rolí záporných postav a má dobrý pocit z toho, když nad nimi její hrdinové zvítězí. Tento aspekt není v sérii *Titáni* patrný, protože nepřáteli jsou zde jednobuněčné organismy, které stojí proti všem hrdinům.²² Někdy jsou její kladné postavy vytvořené tak, že si autorka představuje, že je jimi ona sama.²³

Autorčiny oblíbené postavy jsou poměrně jednoduše identifikovatelné. Je to primárně Pegas, který vystupuje i v sérii *Titáni*, ale také zde vystupuje Zefyr, která je mu velmi podobná. Troufla bych si tvrdit, že Zefyr bude patřit k oblíbenějším postavám autorky v této trilogii. Obecně autorka prozrazuje, že má ráda postavy, které nevypadají jako lidé,²⁴ což se v *Titánech* ukázalo, protože tam lidé prakticky nevystupují. Hlavními postavami, kolem kterých se příběh točí, jsou Titáni a Olympané, kteří se vždy něčím od lidí odlišují (křídla, schopnosti, kentauři atd). Jediný člověk, který hraje v knize důležitou roli, je americký chlapec Jake Reynolds.²⁵

Věk postav je také poměrně zajímavý. Autorka v *Titánech* nikde neuvádí, kolik je jejím hrdinům let. Podle chování, zálib a okolí postav lze soudit, že jsou to teenageři, zhruba ve věku 13-15 let. Pro určení je poměrně dobrým vodítkem, že v sérii *Pegas* je hlavní hrdince 13 let a autorka sama uvádí, že nechce, aby její postavy výrazně v knihách stárly, jako to bylo v *Harry Potterovi*, ale chce, aby její hrdiny viděli čtenáři pořád stejně staré, maximálně s velmi malým věkovým rozdílem. Autorka si tento způsob nestárnutí postav zdůvodnila tím, že na každé planetě plyne čas jinak.²⁶ U trilogie *Titáni* je to podobné, jak se budu zmiňovat v dalších kapitolách.

²² O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 32.

²³ Exclusive Interview, [cit. 2022-03-26].

²⁴ Tamtéž.

²⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 2.

²⁶ Exclusive Interview, [cit. 2022-03-26].

3 Literární fantastika a fantasy

3.1 Literární fantastika

Literární fantastika je žánrová oblast, která vytváří protiklad reálného světa.²⁷ Znamená to tedy, že ve fantastice je možné míšení reálného a nereálného. Můžeme zde zbořit veškeré nám známé zákonitosti, ať už se jedná o myšlení, běh času i stavbu prostoru. Je to svět, který má svá vlastní pravidla. Fantastika se snaží co nejpřirozeněji prolínat svět racionální s iracionálním, což současně dodává čtenáři pocit vzrušení.²⁸

Tato žánrová oblast má rovněž svou prehistorii. Představy, které jsou používány i v dnešních dnech, pro vytváření nových světů, tomu skutečnému světu odporují, jsou v různých příbězích a vyprávěních užívány velmi dlouho. Většina postav, prostředí i řada motivů je nějakým způsobem spojena s tajemnem, mystikou, magií, lidskými sny, s okultismem a dalšími pro náš/moderní svět iracionálními a neznámými věcmi.²⁹

V minulosti se tyto příběhy objevují v mýtech různých národů (tudíž se to netýká pouze období antiky), metamorfózách, ale i v útvarech nám bližších a známějších, jakými jsou například kouzelná pohádka nebo exotický cestopis. Rysy této žánrové oblasti by se samozřejmě daly najít ještě v dalších útvarech, např. v legendě.³⁰

Literární fantastika se dělí na další žánry, které jsou v dnešních dnech dobře známé a užívané. Patří sem: utopie, antiutopie, fantastický cestopis, romaneto, science fiction, horor, fantasy či protifaktová historie.³¹ Z výčtu žánrů literární fantastiky se nejvíce zaměřím na žánr fantasy, do kterého spadají mnou analyzovaná díla.

3.2 Fantasy

Přístup k fantasy je v zásadě dvojitý. Jednak je to snaha iracionalitu relativizovat, racionalizovat, harmonizovat s kontextem přirozeného světa, což nazýváme fantastikou skutečnosti, nebo je snaha iracionalitu absolutizovat a nadřazovat, což vyčleňuje fantastiku

²⁷ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 287.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ Tamtéž.

³⁰ Tamtéž.

³¹ Tamtéž, s. 288-289.

nadskutečna.³² Dílo Kate O'Hearnové je spíše zařaditelné k fantastice nadskutečna, i když náznaky harmonizování iracionálního děje s racionálním jsou zde přítomné. Můžeme to vidět například v částech děje, které se odehrávají na planetě Zemi a jako postavy zde vystupují lidé. Příkladem je scéna v baru, odkud si lidský hrdina Jake potřebuje zavolat domů. „*Hej, kluku, na tenhle podnik seš moc mladej, ' zavolal barman. Jake si prohlédl stovky sklenic zavěšených nad barem, přikývl a došel k barmanovi. 'Promiňte, ale vybil se mi mobil a já bych nutně potřeboval zavolat mámě.*“³³

Fantasy jako žánr se neobjevuje pouze v literárních textech, ale prostupuje i dalšími rovinami, kterými jsou počítačové hry, karetní a deskové hry, hry knižní nebo tzv. hra na hrdiny (Dračí doupě atd.). Fantasy je poměrně mladý literární žánr, prošel dynamickým vývojem a vytvořily se tři hlavní žánrové varianty – epické fantasy, hrdinské fantasy a science fantasy.³⁴

Epická fantasy je založená na propracovaném syžetu a mívá několik dějových linií. Inspiruje se zejména ve středověku, využívá středověké hrdiny ze středověkých legend a jejím specifikem je družina hrdinů (např. král Artuš). Hrdinská fantasy vychází z heroického mýtu a science fantasy stojí na rozhraní fantasy a sci-fi. Mohou se objevovat specifická díla, která mají rysy jiné a vytváří nové proudy fantasy – satirická fantasy, dark fantasy (s prvky hororu).³⁵

3.2.1 Historie fantasy

Termín fantasy pochází z poměrně nedávné doby, a to z 50. let 20. století, kdy se objevil v anglosaském literárním prostředí, konkrétně v časopisech *Fantasy Fiction*, *The Magazine of Fantasy* apod.³⁶

Historie žánru sahá až k lidové slovesnosti, tudíž se za fantasy dá částečně považovat i *Epos o Gilgamešovi* atd., ale ten se spíše řadí k mýtickým zdrojům než k fantasy. Počátky

³² PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 289.

³³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 40.

³⁴ Tamtéž.

³⁵ Tamtéž.

³⁶ MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*. Praha: Paseka, 2004. ISBN 80-7185-669-x, s. 187.

skutečného fantasy lze nalézt v utopistických dílech autorů 2. poloviny 19. století, kteří píšou převážně heroickou fantasy.³⁷

Základem jsou díla anglických autorů jako je W. Morris, který se inspiroval hlavně středověkem a severskými ságami. Dalšími zástupci z anglického prostředí jsou např. lord Dunsany a H. R. Haggard. Protože se spolu s technickým vývojem 20. století začíná více rozvíjet sci-fi, tak fantasy zůstává na okraji čtenářského zájmu. Zlom přichází ve 30. letech 20. století, kdy je nejen založen časopis *Unknown*, ve kterém byly publikovány povídky, které odpovídaly dnešnímu fantasy, ale také vychází převratné dílo pro fantasy od J. R. R. Tolkiena *Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky*. Po válce vyšel od stejného autora zřejmě známější *Pán prstenů*. Spolu s dílem *Letopisy Narnie se Pán prstenů* stal vzorem pro další vývoj epické fantasy. Fantasy se tak stalo žánrem postmoderního věku, který začal vytvářet různé varianty jako např. fantasy satirické, humoristické apod.³⁸

3.2.2 Fantasy a dílo Kate O'Hearnové

V rámci literární fantastiky, kterou jsem představila výše, je fantasy protipólem žánru sci-fi, se kterým si ho často dnešní společnost plete. Je zde však zásadní rozdíl. Sci-fi se zaměřuje na vědu, budoucnost, techniku, což žánr fantasy nedělá. Fantasy se totiž zakládá na citovosti a pohádkovosti a své motivy nebere z dálné budoucnosti, ale naopak se pro inspiraci obrací zpět do minulosti. Na místo techniky a pokroku fantasy upřednostňuje věci nadpřirozené, které jsou spojené s tajemnem a mystikou.

Postavy v těchto příbězích jsou většinou archetypální a vytváří určitou sestavu rolí. Často zde bývá hrdina/antihrdina (v našem případě je to skupina několika hrdinů), mistr, protivník, sexuální objekt a fantastické stvoření.³⁹ V knihách Kate O'Hearnové bychom rozhodně našli dominantního hrdinu (je tím myšlena hlavní postava Astraia), dále by tu byl věrný druh hrdiny (zde je to Astraia nejlepší kamarádka Zefyr) a v neposlední řadě je tu skupina dalších, která hrdiny doplňuje. Za konkrétního mistra by se dal považovat nejvyšší z Olympanů Jupiter a za protivníky „Náhradníci“. Sexuální objekt, který by byl případnou motivací hrdiny, zde není nijak vyplněn. Zřejmě důvodem jeho absence je fakt, že hlavními

³⁷ MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*, s. 188.

³⁸ Tamtéž, s. 189.

³⁹ Tamtéž, s. 188.

hrdiny jsou děti a že je dílo také pro děti určeno. Fantastická stvoření jsou zde přítomná na každé stránce, samotní nepřátelé jsou toho důkazem, ale i všichni hrdinové (kromě jednoho, který je člověk) jsou pro nás nereálné postavy, které známe jen z mytologie. Jsou to potomci Titánů, kentauři a vedlejšími postavami jsou sami antičtí bohové a Titáni.

Žánr fantasy je založen na vstupu do nové dimenze, čehož autor může docílit celkem třemi různými cestami. První cestou je vytvoření imaginárního světa. Druhou cestou je vytvoření světa, který má paralelu s naším světem, a poslední možností je vstup do pseudohistorie našeho světa.⁴⁰ Kate O'Hearnová používá první dvě cesty, které spojuje v různých částech dohromady. Rozhodně nelze popřít, že vytváří imaginární svět. Děj se odehrává na čtyřech planetách, z nichž tři jsou autorkou smyšlené. Je zde ale také používána druhá cesta vytváření fantasy, kterou je paralela skutečného světa (planeta Země) a světa fiktivního (ostatní planety). Na Zemi není využitý čas pseudohistorie. Jedná se o dobu 21. století, konkrétně USA v Santa Monice v Kalifornii a ve městě Detroit,⁴¹ tudíž děj je zasazen do reálného času, který kontrastuje s obdobím antickým, a vytváří se tak jisté napětí.

Imaginární světy jsou ve fantasy žánru založeny na magii, jejich státní zřízení je většinou feudální a předtechnické a klíčovou roli v nich hraje náboženství.⁴² I v díle Kate O'Hearnové jsou její světy nepochybně založeny na magii. Postavy mají nadpřirozené síly, zejména Olympané, kteří mají schopnosti převzaté z mytologie. Na rozdíl od spousty jiných fantasy děl není svět knih *Titáni* a *Titáni. Do neznáma* založen na feudálním uspořádání, ale spíše by se to dalo nazvat oligarchií. Je to úzce spjato s tím, že zde vystupují Olympané, kde je jejich hierarchie dána antickou mytologií. Autorka dodržuje hierarchii, ale přidává si k Velké trojce (vysvětleno níže) ještě další postavy, které tvoří Radu,⁴³ aby zde byli ve vedení Titu zastoupeni nejen Olympané, ale i Titáni. Její imaginární svět by se dal určitě nazvat dobou předtechnickou, protože postavy z nereálných světů neznají věci jako telefon, skateboard, kšiltovka atd. Na druhou stranu mají Solární transportér, který jim umožňuje cestovat mezi světy, což by se dalo spíše přiřadit k magii než k technologiím. Zastoupení

⁴⁰ MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*, s. 188.

⁴¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 2, 35.

⁴² Tamtéž.

⁴³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 26.

náboženství v knize je zde patrně hlavně v postavách, které jsou samy o sobě římskými bohy, ale není zde na to kladen důraz, autorka to bere jako fakt.

Důležitý ve fantasy literatuře je motiv cesty (s často velmi propracovanou topografií), který podněcuje k vytváření dobrodružství, novým výzvám, ale může být i vyjádřen jako životní pouť a vytváření hrdinova postoje ke světu.⁴⁴ Motiv cesty zde využívá i autorka. Její postavy neustále někam přechází, mění se prostředí, a tím se autorka snaží udržet čtenářovu pozornost. Cesta hrdinů je ještě umocněna tím, že se pohybují v temných prostředích, jako je třeba vězení, mohou cestovat mezi místy, jako je např. Tartar, Země, Xanadu atd. Topografie není tak prokreslená jako v jiných fantasy knihách, ustupuje zde do pozadí na úkor dynamiky a rychlosti děje. Některá místa jsou popsána o něco detailněji, aby čtenář měl představu, ale rozsáhlým popisům není v knihách O'Hearnové vyhrazen větší prostor.

Další motivy, které se v tomto žánru objevují, jsou motivy intimní (citové a sexuální), satirické a motivy mytologické a je zde často využita intertextovost, která odkazuje k pohádkám a mýtům.⁴⁵ Motiv intimní není v těchto knihách nijak výrazný, jak jsem již zmiňovala, je to zřejmě proto, že knihy jsou určeny pro mladší čtenáře, ale náznaky se zde objevují. Příkladem je polibek, který věnuje Tryn Astraie při loučení.⁴⁶ Je možné, že autorka zamýšlí milostnou zápletku do posledního dílu. Satira v knihách není zastoupena, na rozdíl od mytologie, která prostupuje celým příběhem díky postavám. Intertextovost je zde zastoupena ve značné míře prostřednictvím již zmiňované mytologie.

⁴⁴ MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*, s. 188.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*. s. 172.

4 Literární teorie

4.1 Časoprostor

4.1.1 Prostor

Místa, kde se příběh odehrává, jsou většinou imaginární. Proti nim jsou do kontrastu dána místa, u kterých můžeme určit, kde se nachází. Vyskytuje se tu nový svět, vystoupení z běžného chodu života, daleké cesty a nebezpečí.⁴⁷ Jednotlivé lokace, o kterých se budu zmiňovat v následujících odstavcích, nejsou v knize nijak výrazně popsány. Kniha je založená převážně na konverzacích mezi postavami, oproti tomu popis prostředí i samotných postav je omezen na minimum.

Příběh se odehrává na čtyřech různých planetách. Mezi jednotlivými planetami se dá přesouvat poměrně komfortně a rychle prostřednictvím Solárního transportéru.⁴⁸ Autorka si tento způsob vymyslela, nezakládá se pochopitelně na žádném antickém základu. Jde o portál, který má kruhový tvar a se dá otevřít prstenem nebo má hmotnou formu, jež není blíže specifikovaná (víme jen, že se dá rozbít, tedy by to mohlo být podobné zrcadlu) a vyzařuje světlo. Nejčastěji se setkáme s portálem otevřeným díky prstenu. Je v něm hrozný hluk (takže není možné konverzovat při cestě s ostatními) a nedá se v něm pohybovat. Doba přesunu záleží na vzdálenosti planet.⁴⁹

Jednou z nich je planeta Titus, na které žijí Olympané a Titáni společně. Tato planeta je hlavním prostorem, kde se odehrává první díl trilogie. Na Titu se odehrávají jednotlivé úseky na různých místech. Jedním z nich je dům Astraii, kde celá trilogie začíná. Zde Astraiia žije se svou matkou a otcem, její čtyři bratři chodí domů jen zřídkka. Dům není nijak zvlášť popsán, známe z něj Astraiiin pokoj, kuchyni a Astraiiovu pracovnu.⁵⁰

Další lokalitou, kam se přesouváme hlavně ve druhé části prvního dílu, je dům Zefyr. V knize je líčena hlavně ta část domu, kde jsou stáje. Zefyřini rodiče žijí tam, protože celá její rodina připomíná svým vzhledem koně. O Zefyřině domě se dále dozvídáme pouze to,

⁴⁷ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 232.

⁴⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 155.

⁴⁹ Tamtéž, s. 256.

⁵⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 1, 25.

že je zde kuchyň a postel, jinak nic dalšího o domě není v knihách řečeno.⁵¹ Ani o jednom z domů se nedozvídáme, zda je laděný spíše do moderního nebo historického stylu.

Část příběhu se odehrává ve škole, Arkádii, která se na Titu nově nachází. Její jméno je inspirováno antickou mytologií, ale autorka pracuje pouze s názvem, nikoli s popisem Arkádie známé z mýtů,⁵² zřejmě je tedy její jméno voleno spíše nahodile než s promyšleným záměrem. Je to obrovský komplex, který zahrnuje několik velkých budov, včetně kolejí pro studenty. Z popisu budov nelze přímo určit jejich detailní vzhled, ale je uvedeno, že jsou inspirovány architekturou ze Země.⁵³ Interiéry jsou popsány jako běžně známé školní učebny, jen jsou upraveny tak, aby byla výuka pro všechny studenty pohodlná (pro kentaury, sfingy atd.). Kromě jednotlivých tříd a pater, které se často jmenují podle antických hrdinů (Prometheus atd.),⁵⁴ je představena pouze ředitelna. Tajemnou částí Arkádie je labyrint, který je skrytý pod školou.⁵⁵ Nikdo o něm oficiálně neví, ale hlavní hrdinové postupně přijdou na to, k čemu labyrint slouží a že škola není tak bezpečným prostředím, jak se může na první pohled zdát. Nijak však s tímto aspektem není pracováno na obálkách knih (viz přílohy 19, 20, 21, 22).

Protikladem výše zmíněných a na první pohled přátelských a bezpečných míst je vězení, které se na Titu nachází. Vězení na Titu je prezentováno jako nedobytné. Nedá se do něj dostat ani pomocí Solárního transportéru (má silnější zdi než Tartarus). Existují pouze dva způsoby, jak se dovnitř dostat. Mít klíče nebo znát tajnou únikovou cestu. Hlavní hrdinka tuto cestu zná díky otci, který se na stavbě vězení podílel, tudíž nás díky ní může příběh zavést i dovnitř vězení. Vězeňské prostředí nám připomíná vězení z minulosti, nejvíce se podobá vězením z období středověku a novověku. Jsou zde kamenné silné zdi, tma a spousta cel. Působí tedy velmi děsivým a temným dojmem.⁵⁶ Temnějším místem je také sad, kde se sbírá léčivý nektar. Je to prostor, kde se Astraia a Zefyr setkají s Jakem,⁵⁷ ale je nám znám pouze popis květů v sadu, jinak o něm nevíme nic, podobně jako o přírodě, počasí atd.

⁵¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 22, 26.

⁵² SVOBODA, Ludvík, ed. *Encyklopedie antiky*. Praha: Academia, 1973, s. 78.

⁵³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 25.

⁵⁴ Tamtéž, s. 47.

⁵⁵ Tamtéž, s. 93.

⁵⁶ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 28.

⁵⁷ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 6, 7.

Známe jen nové město Arkádium, které je úzce spojeno se školou, ale jiná místa na planetě neznáme (les, park, řeky, jezera atd.).

Druhou planetou, kde příběh pokračuje, je Země. Ze Země pochází jeden z hlavních hrdinů Jake, tudíž místa, která jsou v souvislosti se Zemí uváděna, jsou geograficky konkrétní, jako je například molo v Santa Monice, Los Angeles a Detroit. Konkrétnějším místem, kde se na planetě Zemi děj odehrává, je právě město Detroit, a hlavně opuštěná ocelárna, která se stane útočištěm pro uprchlíky z Titu.⁵⁸ Ocelárna je popsána jako místo, kde „*visel pach zkázy a podlaha byla posetá loužemi vody z prasklých trubek*“⁵⁹ a uprchlé obyvatelé Titu zde překvapil „*pach vlhka, úpadku a rzi a zvuk kapající vody*.“⁶⁰ Na krátký čas se také ocitáme v baru, odkud si Jake šel zavolat své rodině, aby věděli, že je v pořádku.⁶¹ Bar je podobně jako ocelárna popsán jako místo potemnělé a „*páchnoucí pivem*.“⁶² V baru posedávají muži „*u dlouhého dřevěného baru, zatímco kulaté stolky a boxy si pro sebe zabraly milenecké páry*.“⁶³ Zbylý čas, který hrdinové tráví na Zemi, tak je vázaný na ocelárnu a v posledních chvílích pobytu také na centrum města.⁶⁴ Nikam jinam se na Zemi nepřesouvají.

Třetí planetou je Zomos, kam se hrdinové vydávají pro získání hadího jedu pro boj se svými nepřáteli. Planeta je popisována jako místo, kde je velmi horko a příroda je zde divoká. Vidíme to například v prvních chvílích pobytu hrdinů na této planetě. „*Začali se prodírat džunglí, ale postupovali velmi pomalu. Stromy rostly těsně u sebe a všude visely větve a liány. Byly sice tenké a snadno se lámaly, ovšem bylo jich tolik, že mezi nimi téměř nešlo projít. A k tomu ještě to příšerné vedro a vlhko*.“⁶⁵ Žijí tu tvorové, kteří jsou přirovnáváni k tyranosaurům.⁶⁶ Také tu žijí obrovští hadi, nebezpečné vodní příšery a další stvoření, která jsou zcela jistě výplodem autorčiny fantazie. Oproti předchozím planetám zde získáváme podrobnější popis prostředí.

⁵⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 24.

⁵⁹ Tamtéž, s. 259.

⁶⁰ Tamtéž, s. 263.

⁶¹ Tamtéž, kap. 40.

⁶² Tamtéž, s. 285.

⁶³ Tamtéž.

⁶⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma.*, kap. 33, 34.

⁶⁵ Tamtéž, s. 17.

⁶⁶ Tamtéž, kap. 1, 2.

Čtvrtou planetou je Xanadu. Tato planeta je velmi vzdálená všem ostatním, které jsem doposud zmiňovala. Na Xanadu žije několik různých národů. Jsou to např. Rhéiané, z jejichž řad pochází rodina jednoho z hlavních hrdinů Tryna. Také zde žije národ Zenů, kteří jsou nejmocnější v celém vesmíru. Díky jejich moci může vzniknout i nová planeta.⁶⁷ Z takto mocného národa zbyli už jen dva zástupci, kteří jsou na konci knihy *Titáni. Do neznáma* uneseni mocným nepřítelem. Xanadu je planeta velmi rozmanitá. Je zde velké horko, stromy jsou zde *nebyvale vysoké a modře olistěné*⁶⁸ a další zvláštnosti. V centru planety je skleněné jezero a poblíž něho je chrám Árie, kde sídlí velmi moudrý přístroj schopný léčit, uchovávat a předávat vzpomínky.⁶⁹

Další prostor, kde se děj odehrává, který se nedá zařadit ani na jednu z výše jmenovaných planet, je Tartar.⁷⁰ Tomuto prostoru, který přímo vychází z antické mytologie, na rozdíl od zbylých míst, se budu vzhledem k jeho významu pro dílo věnovat později v samostatné kapitole.

4.1.2 Čas

Do mnou vybraných knih, stejně jako do řady dalších, čas vnáší do vyprávění linearitu a momentálnost, tedy snaží se vystihnout sled událostí v krátkém čase. Stejně tak způsobuje státnost a dynamičnost.⁷¹ Děj se odehrává několik let po skončení válek mezi Titány a Olympany. Jednoznačně to ukazuje fakt, že Titáni již nejsou zavřeni v Tartaru, ale žijí svobodně. Dokonce příběh zachází tak daleko, že po velmi bouřlivé minulosti Titánů a Olympanů jsou nuceni žít společně na jedné planetě a musí spolu vycházet po dobrém.⁷²

Plynutí času v knize je úzce spjato s místem, kde se zrovna hrdinové nachází. Autorka do svých knih zvolila různé typy plynutí času. Na planetě Titus plyne čas jinak než na Zemi. Dozvídáme se to na konci první knihy, kdy víme, že na Titu uběhlo pár dní, ale na Zemi se Jake dozví, že uběhlo několik měsíců. S ostatními planetami je to zřejmě na podobné bázi, ale to v knihách není explicitně uvedeno. Z těchto důvodů můžeme říci, že příběh se

O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 9, 19.

⁶⁸ Tamtéž, s. 263.

⁶⁹ Tamtéž, kap. 9.

⁷⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, kap. 34.

⁷¹ BÍLEK, Petr A. *Hledání jazyka interpretace: k modernímu prozaickému textu*. Brno: Host, 2003.

Teoretická knihovna. ISBN 80-7294-080-5, s. 152.

⁷² O'HEARN, Kate. *Titáni.*, kap. 1.

odehrává v řádu dní, ale i v řádu měsíců, záleží na tom, z jakého úhlu na tento aspekt pohlížíme. Avšak děti i bohové vnímají čas stejně, jsou si vědomí časových odlišností, tudíž tato schopnost je od sebe nijak neodlišuje.

4.2 Kompozice

Díla, která jsem se rozhodla ve své bakalářské práci rozebírat, tvoří většinu celé série knih. Budu ve svém díle rozebírat první dva díly trilogie *Titáni*. V knihách nenajdeme prolog ani epilog, tudíž jsme v první knize uvedeni rovnou do příběhu.

Kompozice vybraných děl není nijak náročná a je dobře přehledná. Horizontální kompozice je na první pohled evidentní. Vertikální kompozice je taktéž při čtení pozorovatelná, přestože autorka často rozděluje své vyprávění na dvě časové linie. Knihy jsou členěny na krátké kapitoly, které na sebe bezprostředně navazují. Jedná se o chronologickou kompozici, kde skutečně převažuje časový pořádek vyprávění. Avšak autorka se ve svých dílech snaží o to, aby příběh nebyl jednolitý a čtenář byl udržován v napětí, proto své vyprávění často rozděluje na dvě dějové linie, které se po čase opět slíjí v jednu. Můžeme to například pozorovat ve druhém díle, kde Tryn s Jakem shání ambrózii pro své nemocné přátele, kteří mezitím bojují s nepřáteli, a nakonec se Tryn s Jakem i s lékem vrátí zase za nimi.⁷³

Autorka ve své knize poměrně intenzivně pracuje s gradací. Často jí dosahuje tak, že rozdělí dějovou linii zrovna ve chvíli, kdy je děj opravdu napínavý a čtenář tak musí číst kapitolu zaměřenou jiným směrem, aby se mohl vrátit k původnímu napínavému bodu příběhu.⁷⁴ Vrchol gradace zažíváme na konci prvního dílu, kde děj končí zrovna ve chvíli, kdy je to velmi napínavé.⁷⁵

Zřejmě ne záměrně se v knize objevuje časté opakování. Opakují se rozhovory postav, ale i jednotlivé situace. U rozhovorů je aspekt opakování umocněn tím, že některé postavy si mezi sebou nerozumí, tudíž si musí hrdinové navzájem tlumočit.⁷⁶ Několikrát se při čtení dostaneme do situace, ve které si uvědomíme, že jsme ji už zažili. Je to viditelné

⁷³ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma.*, kap. 18, 19, 20.

⁷⁴ Tamtéž, kap. 26, 27.

⁷⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, kap. 42.

⁷⁶ Tamtéž, kap. 7.

například při nesnázích našich hrdinů. Opakuje se zde stejný vzorec. Dojde k boji nebo problému, někdo je zraněn a ostatní se o něj musí starat a shánět mu léky.⁷⁷ Opakování v této míře vnímám spíše jako chybu, protože to na čtenáře působí tak, že autorka má tendence používat stále stejné typy narativních konfliktů (viz příloha 23). Celkově je kompozice nenáročná a přívětivá i pro mladší čtenáře.

4.3 Vypravěč

Vypravěč je vševědoucí s nulovou fokalizací, dívá se na příběh s dostatečným odstupem, ale nepředává nám kompletní vhled do problematiky, jak by se mohlo zdát. Vypravěč nic nehodnotí, nemá zde žádné své komentáře, pouze čtenáři zprostředkovává základní informace o ději, prostoru a účastnících příběhu. Navozuje atmosféru zrcadlení příběhu.⁷⁸

Autorka se rozhodla jako základ využít vševědoucího vypravěče, ale příběh samotný nám předávají postavy (viz příloha č. 1). Příběh není vyprávěn ich-formou, tudíž se nejedná o střídání několika vypravěčů v kombinaci s vypravěčem vševědoucím. Jde o využívání promluv postav, které tím, že mezi sebou mluví, dávají příběhu jeho průběh. Jsou zde jasně nastavené hranice mezi působením vypravěče vševědoucího a rozhovory postav. Na první pohled je to odděleno uvozovkami a přímou řečí.⁷⁹

Příběhy jsou psány er-formou, ale velkou část knihy tvoří rozhovory. Nenajdeme zde častější místa, která by sloužila k popisu detailů, a ani postavy samy si detailů nevěšmají. Kate O'Hearnová nám nenabízí náhled do přemýšlení postav, do jejich složitých úvah a dilemat. Ve většině případů se čtenáři předkládá pouze hotové rozhodnutí, které postava učinila, ale není nám přesně znám postup, jak k řešení došla.⁸⁰

Autorka zřejmě využila tento způsob, aby zaujala mladší čtenáře. Pravděpodobně se pokusila i o funkci naivního vypravěče, aby měl čtenář nad ním navrch a věděl, že vypravěč se mylí, že pravda je jinde.⁸¹ Protože rozhovory jsou vedené přímočaře a často se hrdinové

⁷⁷ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma.*, kap. 8, 14.

⁷⁸ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 209.

⁷⁹ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, s. 37.

⁸⁰ Tamtéž, s. 145.

⁸¹ FOSTER, Thomas C. *Jak číst romány jako profesor*. Brno: Host, 2014. ISBN 978-80-7294-929-8, s. 80.

rovnou vydají správným směrem, tak čtenář nemá možnost mít nad postavou navrch, což by jistě vytvořilo mnohem více napětí a udrželo čtenářovu pozornost.

4.4 Čtenář

Při čtení vybraných děl jsem se pokusila odhadnout implicitního čtenáře těchto knih. K jeho určení mi pomohly zejména dva aspekty, kterými jsou autorův specifický tón (svůj vztah s předpokládaným čtenářem) a užití prostředky pro vtažení čtenáře do děje.⁸² Jedním ze způsobů, jak autor vytváří svůj osobitý styl, je jazyk, který ve svých knihách využívá. Kate O'Hearnová ve svých knihách zvolila styl psaní poměrně jednoduchý. Nepoužívá dlouhá souvětí, často opakuje motivy i celé situace a metafory se v knihách rovněž neobjevují. Zároveň ve svém textu využívá velké množství rozhovorů, kde se ve výrazné míře objevuje hovorový až nespisovný jazyk (viz příloha č. 2). Z těchto důvodů lze usuzovat, že autorka počítala s mladším čtenářem, který nemá ještě rozsáhlou čtenářskou zkušenost a neklade vysoké nároky na čtené dílo.

Dalším způsobem, jak může autor působit na svého čtenáře, je pomocí vypravěče. Autorka ve svém díle použila vypravěče vševědoucího, jak jsem již zmiňovala, a psaní v erformě. Tímto způsobem jako by se spíše snažila oslovit čtenáře dospělého, ale tuto úvahu nám vyvrátí fakt, že do centra příběhu vložila dětské hrdiny. Je to často využívaný prostředek k tomu, aby autoři ve svých dílech navázali silnější vztah se svým čtenářem.⁸³ Hlavně z tohoto důvodu se domnívám, že zamýšleným čtenářem byli právě čtenáři mladší, zhruba mezi 11 a 16 lety.

Pravděpodobně měla autorka snahu zaujmout i starší čtenáře, protože ve svých knihách pracuje s antickou mytologií, která na první pohled od čtenáře vyžaduje znalost této problematiky, aby se v knize mohl lépe orientovat. Avšak autorka se snaží ve svých knihách používat mytologii tak, aby její neznalost nebránila čtenáři v pochopení, a tak je její znalost spíše bonusem než podmínkou ke čtení knih. Pokud se čtenář v antické mytologii orientuje, tak mnohem lépe porozumí rodinným vztahům mezi postavami a případně i vzhledu a chování jednotlivých postav.

⁸² SEGI LUKAVSKÁ, Jana, ed. *Dítěti vstříc: teorie literatury pro děti a mládež*. Brno: Host, 2018. Teoretická knihovna. ISBN 978-80-7577-413-2, s. 87.

⁸³ Tamtéž, s. 91.

Prostřednictvím příběhu se autorka zřejmě snažila předat morální poselství. Zejména je to vidět v první části knihy *Titáni*, kde je pro hrdiny nutné spojit se navzdory svým odlišnostem a sporům proti společnému nepříteli.⁸⁴ I tento aspekt může určovat cílovou skupinu, pro kterou autorka příběh tvořila. Dalším příkladem může být snaha ukázat sílu přátelství mezi postavami, jak budu popisovat v následující kapitole.

⁸⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 33.

5 Postavy

V dílech Kate O'Hearnové je k vytvoření příběhu použito velké množství postav. Základní skupinu hlavních postav tvoří sedm hrdinů, kteří se vydávají na různá dobrodružství. Kromě skupinky hrdinů máme v knize velké množství i postav vedlejších. Často jsou tyto postavy vybrány z antické mytologie, ale není s nimi nijak více pracováno. Postavy, které nějakým způsobem více zasahují do děje (nebo se v něm alespoň více objevují), rozeberu v následující kapitole. Pro čtenáře je náročnější se v důsledku velkého množství postav v ději orientovat, ale stejně tak roste nárok na autorčinu schopnost postavy rozvést a vzájemně je provázat.⁸⁵

V příběhu jsou zastoupeny kladné i záporné postavy. Kladné postavy jsou různorodé (Titáni, Olympané, Zenové, obyvatelé Xanadu...), ale záporné postavy jsou jednotvárnější. Je to způsobeno tím, že záporné postavy jsou podle autorky jeden druh jednobuněčných organismů (navozuje to dojem, že záporná postava je jedna). Působí to poměrně nahodile, protože postavy, se kterými jsme se do této chvíle více setkávali, tak vycházely z mytologie. Všechny kladné postavy mají hlavní motivaci zachránit vesmír a své světy a tato motivace je provází oběma knihami a dá se s ní vysvětlit všechno, co postavy dělají. Tuto hlavní motivaci doplňují motivace dílčí, kterými jsou např. snaha zachránit život přátelům.⁸⁶ Záporné postavy zde mají motivaci kontrastní, a to ovládnout celý vesmír a zbavit se každého, kdo jim chce zmařit jejich plány.

V těchto případech se překrývá etická intence postav s citovým poměrem čtenáře k postavám, protože zde autorka jasně předkládá kladné a záporné postavy do kontrastu, tudíž čtenář má tendence cítit ke kladným postavám sympatii (případně i soucit), a naopak k záporným postavám cítí antipatii a věří, že dobro zvítězí nad zlem. Zřejmě je toto schematické rozvržení postav záměrné, protože díla Kate O'Hearnové jsou určena pro mladší čtenáře, kde je tento typ rozvržení obvyklý.⁸⁷

Postavy ve vybraných dílech jsou převážně postavy nadpřirozené, jež se přímo váží k antické mytologii a vymykají se fyzikálním zákonům (běhají rychleji, jsou silnější,

⁸⁵ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 217.

⁸⁶ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 2.

⁸⁷ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 219.

odolnější vůči zraněním...). Objevuje se zde i postava přirozená, která zastupuje lidskou populaci na Zemi (Jake), a je tak dána do kontrastu s postavami v jejím okolí. Jedna z postav je rovněž antropomorfizovaná, mám na mysli postavu malého hada (Nesso), který je schopný se po kousnutí člověka s ním dorozumět a díky tomu se ukáže, že je to velmi inteligentní a citlivá bytost.⁸⁸

Pro literární postavy je důležité jejich jméno. V případě knih, které jsem pro rozbor vybrala, je tento aspekt ošetřen tím, že autorka čerpá z antické mytologie, proto jsou pro postavy volena jména mýtických hrdinů. Některá jména jsou smyšlená, ale zapadají do příběhu natolik, že čtenář často nepozná, jestli se jedná o skutečnou mytologickou postavu nebo je její jméno pouze vymyšlené. Příkladem tohoto jména je Cylus nebo Render. Jména zní tak, jako by patřila do světa Titánů a Olympanů, ale nenašla jsem o nich v mytologii žádnou zmínku. Naproti tomu jméno Zefyr je inspirované jménem jednoho ze synů Astraia a Aurory, Zefyra, který je bohem západního větru.⁸⁹

5.1 Hlavní postavy

5.1.1 Astraia

Astraia se řadí mezi kladné postavy a nepochybně mezi postavy hlavní. Na začátku je to mladá dívka, která je nově nucena chodit do školy, což předtím vůbec nemusela, a vůbec se jí to nezamlouvá. Stejně jako se jí nechce do školy, tak se nechce kamarádit s Olympany. Ona sama je Titánka, podobně jako její rodiče a nejlepší kamarádka Zefyr, a kvůli minulosti nechce mít s Olympany nic společného. V průběhu příběhu se tento pohled změní. Ona, stejně jako řada dalších, se odpoutá od minulosti a spojí se s ostatními proti společnému nepříteli. Tento vývoj je ten největší, kterým v příběhu Astraia postava projde. V ostatních ohledech poměrně stagnuje.

Věk Astraii není v knize přímo uveden, jsou zde pouze nepřímé náznaky. Jedním výše zmiňovaným nepřímým náznakem věku Astraii je fakt, že má začít chodit do školy, ale vůbec se jí nechce.⁹⁰ Další nápodědou je její nespisovná mluva a používání slov typické pro

⁸⁸ PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*, s. 222.

⁸⁹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*. 5. upr. vyd., V Nakl. Brána 2. Praha: Brána, 2000. ISBN 80-7243-097-1, s. 438.

⁹⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 13.

teenagery ze Země, jako například slovo „cool“.⁹¹ Tímto chováním spadá do stereotypizace teenagerů. Můžeme to vidět na začátku knihy *Titáni*, kde Astraiu matka opravuje: „*Astraiio, prosím, kolikrát tě ještě budu muset požádat, abys mluvila spisovně? Neříkáme ‚seš‘, ale ‚jsi‘, a místo ‚tys‘ použijeme raději, ‚ty jsi‘.*“⁹² Dalším ukazatel věku Astraii může být její zvědavost a snaha přicházet věcem na kloub. Je také jisté, že rozhodně není dospělá, protože i sama Zefyr identifikovala sebe a Astraiu jako „*my děti*“.⁹³

Vzhled Astraii není v knize více rozveden. Z obalů knih se můžeme dozvědět, že má světlé delší vlasy. Ilustrátoři tento aspekt dodrželi v české i anglické verzi (viz přílohy 19, 20, 21, 22). Barvu očí ani nic detailnějšího není možné zjistit. Kniha však mluví o zvláštlostech, které na Astraie jsou, a to jsou malá křídla, která téměř dosahují k jejímu zápěstí, ale protože v nich ještě nemá sílu a nelíbí se jí, tak je zakrývá.⁹⁴ Také známe druh oblečení, který Astraia nosí. Je to samozřejmě tunika, která byla typická pro Olympany a Titány. Její tunika je dlouhá, což je znatelné ze situace, ve které chce hlavní hrdinka ukrýt své zranění kotníku (poté, co ji ve vězení napadlo jedno z uvězněných stvoření podobající se kameni)⁹⁵ a tento kus oblečení postačil.⁹⁶

Nejvýraznější vlastnost, které si na Astraie všimneme, je její zvědavost. Projevuje se již v první kapitole, ve které poslouchá za dveřmi rozhovor rodičů a raději by šla prozkoumat, co je na rozhovoru pravdy, než aby šla do školy. Se zvědavostí se pojí Astraia nebojácnost, která ji provází celou knihou. Příkladem je její dobrodružství ve vězení, kam se vydává, aby zjistila, zda jsou tam zavření nějakí lidé. I když je najde, tak pokračuje v pátrání dál. Odvahu projevila i tehdy, když jí Jupiter zakázal vydat se na Titus pro nektar a ambrózii. Ona se se svými přáteli rozhodla i přes zákaz jít a málem je to opět stálo život.⁹⁷ Vedle odvahy je zde také znatelná její dobrosrdečnost a snaha všem pomáhat. Jednak je to

⁹¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 15.

⁹² Tamtéž.

⁹³ Tamtéž, s. 17.

⁹⁴ Tamtéž, s. 16.

⁹⁵ Tamtéž, s. 103-105.

⁹⁶ Tamtéž, s. 106.

⁹⁷ Tamtéž, kap. 37.

vidět v momentu, když ve vězení všem slibuje, že je dostane pryč,⁹⁸ jednak v tom, že se vydává na nebezpečné výpravy, aby všechny obyvatele Titu zachránila.⁹⁹

Pro Astraiu je také velmi typické silné pouto, které má se svou nejlepší kamarádkou Zefyr. Jsou téměř jako sestry a vzájemně se doplňují. Když Zefyr odmlouvá nebo vybuchne, Astraia je s ní, aby ji pomohla, uklidnila a často ji zachránila před problémy (viz příloha č. 3).¹⁰⁰ Jsou na sebe velmi fixované, a když je některá z nich zraněná, druhá to prožívá velmi zle.¹⁰¹ Stejně tak Astraie velmi záleží na jejích dalších přátelích, je velmi přátelská a pro své přátele by obětovala i život.¹⁰²

5.1.2 Zefyr

Zefyr se stejně jako Astraia řadí mezi kladné postavy a s Astraiou a dalšími tvoří skupinku hlavních postav v mnou vybraných dílech. Od Astraii se Zefyr v mnohém liší. Jsou to sice nejlepší kamarádky, ale Astraia vypadá jako člověk. Zefyr naopak vypadá jako Pegas. Je celá bílá, má zlatá kopyta, křídla a od Pegase, který v knihách rovněž vystupuje, se liší pouze černou náprsenkou (tu ale ve druhém díle ztratí po uštknutí hadem).¹⁰³ Její matkou je půlnoční kobylna, která je Titánkou, a jejím otcem je Tornádo Warning, což je klon Pegase vytvořený na Zemi.¹⁰⁴

Věk Zefyr stejně jako u Astraii je neznámý, ale tyto dvě k sobě musí mít věkově blízko, protože obě navštěvují školu a jsou považovány za děti. Podobně jako Astraia mluví trochu nespisovně, protože ji však nikdo neopravuje, tak to není tak znatelné. Také Zefyr má rysy teenagera. Rovněž se jí nechce do školy, je poměrně prudká a má stejný názor na Olympany jako její nejlepší kamarádka.¹⁰⁵

Zefyr má několik velmi výrazných vlastností. Zejména není tak zvědavá jako Astraia, ale nenechá ji nikdy na holičkách a do dobrodružství se vrhá s ní. Tuto vlastnost pozorujeme zejména v těch částech, kde se Astraia chystá udělat něco nebezpečného, například když

⁹⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 197.

⁹⁹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 36.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 50–52.

¹⁰¹ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 65–66.

¹⁰² Tamtéž, s. 249–251.

¹⁰³ Tamtéž, s. 83.

¹⁰⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, s. 37.

¹⁰⁵ Tamtéž, s. 18.

chce jít do věznice se podívat, zda jsou tam skutečně zavíráni lidé. Dobře to vystihuje následující úsek: „*Co? Říkalas, že se sem chceš jít podívat, ne lézt dovnitř!*’, *A jak jinak zjistíme, kdo tam je?*’ *Astraiia se zastavila. Zefyr, obě víme, že se tu děje něco divného, ale přitom všichni mlčí. Jestli Titu hrozí nebezpečí, musím to vědět. Nemusíš chodit se mnou, jestli nechceš.*’, *Nesnáším, když jsi taková.*’¹⁰⁶

Další vlastnost, která je pro Zefyr naprosto typická, je její divokost. Často se v knize dočítáme, že chce „*někoho udupat.*“¹⁰⁷ Stačí, aby si z ní někdo trochu utahoval, a ona se hned začíná hádat a vyhrožovat. Skutečně to jednou dospělo až ke rvačce, za kterou dostala spolu s dalšími účastníky trest.¹⁰⁸ Tyto vlastnosti se snaží mírnit právě její nejlepší kamarádka, která ji včas zadrží, aby zamezila ještě většímu maléru nebo neštěstí, jak jsem dokládala výše. Je také velmi citlivá na to, když jí někdo říká, že je Pegasova dcera nebo kůň. V tomto případě vybuchne a je nebezpečné postavit se jí do cesty.¹⁰⁹

Na druhou stranu je to velmi věrná kamarádka, která Astraiu ani nikoho jiného nenechá nikdy na holičkách. Tuto vlastnost můžeme zejména pozorovat v knize *Titáni. Do neznáma*, ve které, aby zachránila své přátele kentaury, nasazuje svůj vlastní život a vkládá do jejich záchrany velké množství energie.¹¹⁰ Stejně tak při zranění Astraii se zajímá o její zdravotní stav, chce jí co nejvíce pomoci a ani si nevšímá zranění, která má ona sama, i když by ji mohla stát život.¹¹¹ Zefyr v průběhu příběhu prochází částečným vývojem. Jde i o tuto její vlastnost, kdy se projevuje spíše její dobrá a odvážná stránka než její stránka bouřlivá a divoká.

5.1.3 Tryn

Rovněž Tryn patří do skupiny kladných postav, které nás provází celým příběhem. Nějakým způsobem se ze skupiny vymyká a je odlišný. V jakých aspektech se Tryn od svých přátel liší a v čem se s nimi naopak shoduje, vysvětlím v dalších odstavcích.

¹⁰⁶ O’HEARN, Kate. *Titáni*, s. 82.

¹⁰⁷ Tamtéž., s. 59.

¹⁰⁸ Tamtéž, kap. 4, 5.

¹⁰⁹ Tamtéž, 36–38.

¹¹⁰ O’HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 27–29.

¹¹¹ Tamtéž, s. 41.

Tryn je pravděpodobně stejně starý jako Astraia, protože spolu chodí na spoustu předmětů ve škole. Od počátku knihy je prezentovaný jako tichý a stydlivý chlapec. Tyto vlastnosti jsou autorkou předloženy ihned při představení postavy. „*Byl tak tichý a nenápadný, že Astraia na jeho přítomnost dočista zapomněla. A v pohybu jako by se vznášel. Tiše se zastavil vedle ní, vyzařoval něžný klid.*“¹¹² Je zřejmé, že se ve škole necítí dobře, cítí se být cizincem a zapadnout mu rozhodně nepomáhá jeho vzhled.

Tryn na rozdíl od Olympanů a Titánů je z planety Xanadu, kterou jsem popisovala výše. Protože Tryn pochází z této planety, na které je velké horko, má jeho kůže stříbrnou barvu, aby dokázala odrážet sluneční světlo. S jeho barvou kůže kontrastují černé vlasy, které jsou protnuty fialovými a modrými pramínky. Jinak barevnou kůži doplňují zvláště zbarvené oči, které mají modrou barvu, ale jsou v nich stříbrné flíčky.¹¹³ Trynovou matkou je Tara, obyvatelka Xanadu, která vypadá podobně jako Tryn, ale na druhou stranu jeho otec je člověk, který pracoval pro tajnou organizaci na Zemi, a nyní žije i se svou rodinou na Xanadu. Tryn má také jednu mladší sestru, která se jmenuje Triana.¹¹⁴

Postava Tryna se v průběhu příběhu vyvíjí. Nedochozí zde ke kompletní přeměně postavy, ale k jedné změně zde dochází. Trynův národ odmítá bojovat, protože si myslí, že se všechno dá řešit diplomaticky. Ačkoli se to Trynovi vůbec nelíbí a všechno v něm je proti zabíjení a násilí, tak pro záchranu svého života a životů svých nejbližších se musí tomuto postavit a zabít nepřátele (viz příloha č. 4). Je to pro něj mnohem těžší než pro všechny ostatní, protože to pro něj znamená, že zahanbí nejen sebe, ale i svou rodinu, i když to z pohledu čtenáře je identifikovatelné spíše jako statečnost než hanba. Nikdo mu to však nevyčítá, protože je uznáno, že proti těmto nepřítelům se nedá postupovat jinak než násilím. Nejlépe je to patrné v devatenácté kapitole knihy *Titáni. Do neznáma*, kde Tryn popisuje rodičům, co všechno už zažili a jeho matka je zhrozena, že její syn bojoval (prozatím nezabíjel), ale nakonec, když se dozví, co jsou Náhradníci zač, změní názor a řekne: „*Tak v tom případě budeme bojovat.*“¹¹⁵

¹¹² O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 44.

¹¹³ Tamtéž, s. 42.

¹¹⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 19

¹¹⁵ Tamtéž, s. 132.

Trynova nechut' k boji však nevylučuje jeho schopnosti. Paradoxně ze všech hrdinů má největší sílu. Nerad se předvádí a ukazuje, co dokáže, ale když je zapotřebí sílu zapojit, udělá to. V případě, kdy dojde na hádku s Cylem, a Tryn potřebuje kentaura uklidnit, svalí ho na zem a svou obrovskou silou ho drží u země, dokud se kentaur neuklidní a nevyslechne si informace, které pro něj Tryn má.¹¹⁶

Nejen síla je jeho předností, Tryn je i velmi chytrý. Často přijde s myšlenkou dříve než všichni ostatní. Je očividně velmi přemýšlivý, vyzná se spoustě věcí a má velkou snahu přicházet všemu na kloub. Tato vlastnost se projevila ve chvíli, kdy pomocí vědeckých přístrojů přišel na to, že Náhradníci jsou jednobuněční, a co to v tom případě pro ostatní planety a celý vesmír vlastně může znamenat.¹¹⁷ Dalším příkladem jeho bystré mysli, a také dobré znalosti historie, byla chvíle, kdy se vloupal do pracovny Astraiina otce a na první pohled rozeznal plány věznice, které ležely na stole.¹¹⁸

Trynovou zvláštní vlastností je dále to, že nedokáže příliš dávat najevo své emoce. Jen v jistých chvílích se dá rozpoznat, jakou má skutečně náladu a co si myslí, jinak je většinu příběhu málo čitelný a ani jeho přátelé nedokáží odhadnout, co přesně si myslí a už vůbec ne, jak se cítí. Jeho pocity jsou na něm nejlépe vidět v extrémních situacích. Když je šťastný, tak mu září kůže a je na něm poznat, že má skutečně z něčeho radost.¹¹⁹ Je to vidět např. v části, kde je s Jakem ve sklepení a Jake ho učí jezdit na skateboardu. Na druhou stranu je na něm vidět i starost a obavy ve druhém díle série, kde netrpělivě očekává návrat svých přátel z Titu.¹²⁰

5.1.4 Jake Reynolds

Jake se rovněž řadí do skupiny kladných postav. Je jedním ze skupiny hrdinů, kteří nás provází celým příběhem, ovšem od ostatních se tato postava liší již svou podstatou, je to člověk, což nám mimo jiné dokládá fakt, že jako jediný má jméno i příjmení.¹²¹ Ostatní jsou

¹¹⁶ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 176.

¹¹⁷ Tamtéž, kap. 32.

¹¹⁸ Tamtéž, kap 25.

¹¹⁹ Tamtéž, s. 149.

¹²⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 26.

¹²¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 2.

Titáni (vyjma Tryna, který je původem z Xanadu) nebo kentauři, kdežto Jake pochází ze Země, kde nemají o těchto světech nejmenší tušení.

Jake se řadí do stejné věkové kategorie jako všichni předešní hrdinové. Jednoznačným ukazatelem je jeho mluva a styl oblékání. Při představení postavy nám je sděleno, že má dlouhé světlé vlasy a rád nosí kšiltovku. Žije se svou rodinou v Santa Monice v Kalifornii. Jeho rodiče jsou rozvedení. On bydlí s matkou, nevlastním otcem a sestrou Molly, se kterou má často spory a hádají se. V době, kdy Jake vstupuje do příběhu, je jeho matka krátce před porodem jeho dalšího sourozence.¹²² Když však končí první kniha, tak na planetě Titus, kam se Jake dostal, uběhlo jen několik dní, ale na Zemi, když volal domů, uběhly téměř tři měsíce a jeho matka již dávno porodila.¹²³

Jeho postava se v průběhu příběhu vyvíjí jen nepatrně. Na počátku je to chlapec, který se hádá se sestrou, chce se co nejvíce vídat se svými přáteli a miluje jízdou na skateboardu.¹²⁴ Hned co se ale objeví na Titu, má obrovský strach o svou sestru a udělal by cokoli pro to, aby ji našel a dostal v pořádku domů.¹²⁵ Poté, co se dostane zpět na Zemi, jde hned telefonovat domů. Vlastní mobilní telefon, ze kterého může telefonovat a posílat zprávy,¹²⁶ ale nezmiňuje se o sociálních sítích, ačkoli se zřejmě jedná o období, v němž jsou běžné. Když zjistí, že je jeho sestra v pořádku doma, uvědomí si důležitost svého úkolu, který na Titu dostal, a tak se nevrátí domů za rodinou, jak by se dalo očekávat, ale zůstane s Titány a Olympany a chce jim pomoci v boji proti Náhradníkům.¹²⁷

Na počátku svého pobytu na Titu se Jake chová velmi lehkovážně a posmívá se všemu, co kolem sebe vidí a vše si vykládá jako sen nebo kóma. Postupně ale přijde na to, jak je situace vážná, přestane všechno vnímat jako něco neuvěřitelného a začne chápat, jak je situace nebezpečná a snaží se ostatním pomoci a po jejich boku se vrhá do různých nebezpečí (viz příloha č. 5). Díky své schopnosti, kterou získal při kousnutí hadem, se

¹²² O'HEARN, Kate. *Titáni.*, s. 19.

¹²³ Tamtéž, s. 287.

¹²⁴ Tamtéž, kap. 2.

¹²⁵ Tamtéž, s. 70.

¹²⁶ Tamtéž, s. 282.

¹²⁷ Tamtéž, s. 293.

dokáže dorozumět s Nesso (malý had), od níž potřebují jed k boji proti Náhradníkům, a také se přes ni dá spojit s ostatními hady.

Je poměrně přátelský a snaží se s každým vycházet, ale svou prostořekostí často dohání ostatní k šílenství. Zefyr je na něj kvůli jeho výrazům naštvaná poměrně často. Hned při jejich setkání, kdy ještě Jake netušil, co je Zefyr zač, ji několikrát urazil. Zeptal se Astraii: „*Co je to za zvíře?*“¹²⁸ a zda „*tomu rozumí.*“¹²⁹ Jako člověk totiž Zefyr nerozuměl, takže po celé dva díly mu ostatní museli překládat, co Zefyr říká. Další, koho velmi vytočil, byl Cylus.

„*Nikdy jsem nikoho jako vy neviděl. Vypadáš jako člověk kříženej s koněm!*“ Jake natáhl ruku k Cylovu kaštanovému hřbetu v místě, kde byl připojený k jeho tělu, ale kentaur ho zarazil. „*Jestli se mě dotkneš, pozemšťane, přijdeš o pařát!*“¹³⁰

V průběhu příběhu si na Jakea ostatní zvykli, brali ho jako svého přítele, a když byl na konci druhé knihy unesen, nikdo z nich neváhal s tím, že ho půjdou zachránit, ať už je kdekoli.¹³¹ Podařilo se mu tedy u ostatních vybudovat respekt nejen svou znalostí řeči hadů, ale také svou ochotou pomáhat a obětovat svůj život na Zemi pro záchranu Titu a celého vesmíru.

5.1.5 Cylus

Je jedním z kentaurů, kteří se v příběhu objevují. Je vůdcem stáda, takže ho ostatní musí poslouchat. Pochází z poměrně významné rodiny na Titu, protože jeho matka je členkou rady, která obklopuje Jova, vládce Titu.

Cylův věk opět zapadá do skupiny mladších teenagerů, i když bychom ho podle nepřímých náznaků mohli hodnotit jako o něco málo staršího. Naproti tomu chodí na stejné hodiny s Astraiou, Trynem a dalšími, tudíž jejich věk bude přibližně stejný. Stejně jako věk není uveden ani jeho vzhled. Víme o něm pouze to, že je kentaur, a podle titulní stránky druhé knihy můžeme usuzovat, že má tmavé vlasy. Jinak o jeho vzhledu nevíme nic.

¹²⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 59.

¹²⁹ Tamtéž.

¹³⁰ Tamtéž, s. 188.

¹³¹ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 270.

Naproti tomu o jeho povaze toho víme poměrně mnoho. Při prvním setkání s Cylem v příběhu je jasné, že je to „potíživista“. Ihned po navázání kontaktu se Zefyr a Astraiou je začal urážet. Urážka nebyla nechtěná, ale cílená a podtržená urážkou další.

„, Ale jsem si jistá, že to nemyslel jako urážku.' ,Ano, myslel, 'ozval se kentaur. ,Její otec je Olympian, ale ona tráví všechn svůj čas s tebou, aby mohla předstírat, že je Titánka. Jako by jí snad mělo paktování s děckem se zakrnělými křídly nějak pomoci.'“¹³²

Je zde vidět, že se Cylus rozhodně neštítí žádné urážky ani konfliktu. Stejně tak je jeho povaha zřejmá i při potyčce s Trynem, kdy si na něj počká a chce mu dát co proto.¹³³ O to zřetelnější je potom vývoj, kterým Cylus v průběhu příběhu prochází. Můžeme u něj pozorovat záchvěvy strachu o matku, což naznačuje, že mu na někom záleží, a že není tak tvrdý, jak se snaží prezentovat.¹³⁴ Později je jeho proměna vidět mnohem markantněji. Je to zejména v bodě, kdy s ním Astraiia promluví a snaží se od něj vyzvědět, proč se chová tak panovačně.¹³⁵ Po jejich promluvě se Cylus opravdu drží trochu zpátky a pokouší se neztrácet kontrolu a nebýt tak panovačný a agresivní, jako tomu bylo do této chvíle, což zlepší vztahy se členy jeho stáda i s dalšími hrdiny (viz příloha č. 6).

Jako vůdce stáda vzbuzuje u ostatních kentaurů respekt a oni jsou si vědomi toho, že ho musí poslouchat. Kromě vůdcovských vloh má také vloh k boji. Je výborným válečníkem, umí skvěle zacházet s lukem a několikrát díky svým schopnostem zachránil přátelům život. Není příliš důvěřivý, ale v příběhu se ze sólisty stane týmový hráč. Pro přátele nasadil několikrát svůj život a málem na to dokonce jednou doplatil, ale naštěstí vše skončilo dobře.¹³⁶ Na konci knihy *Titáni. Do neznáma* Cylus dokonce hodlá následovat své přátele na planetu Náhradníků, kde je pravděpodobně uvězněný Jake.

5.1.6 Darek, Render

Jsou součástí Cylova stáda. Oba dva poslouchají Cyla na slovo, i když je znatelné, že by raději dělali i něco jiného, než jim Cylus nařídí.¹³⁷ Stejně jako Cylus jsou velmi dobří

¹³² O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 36.

¹³³ Tamtéž, kap. 24.

¹³⁴ Tamtéž.

¹³⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 15–16.

¹³⁶ Tamtéž, kap. 13.

¹³⁷ Tamtéž, 12–14.

bojovníci, kteří by pro své přátele nasadili život (což i několikrát udělali) a umí skvěle zacházet hlavně s lukem a šípy.¹³⁸ Na rozdíl od Cyla nejsou tak agresivní a prudcí.

5.2 Vedlejší postavy

5.2.1 Jupiter

Z mýtů bohužel nevíme, jak Jupiter vypadal, ale máme spoustu záznamů o jeho vlastnostech. Záznamy jsou ovšem rozporuplné, protože je prezentován jako bůh s lidskými vlastnostmi, můžeme v mýtech nacházet projevy Jovovy laskavosti i krutosti.

O jeho krutosti a chtivosti moci svědčí fakt, že svrhl svého otce Saturna z trůnu, zmanipuloval los se svými bratry o rozdělení moci a stal se tak nejvyšším vládcem Bohů.¹³⁹ Z počátku své vlády vládl jako tyran a dvakrát málem vyhubil lidský rod. Jednou mu jeho čin překazil Prométheus a podruhé se mu to díky povodni téměř povedlo.¹⁴⁰

Měl zakázáno se oženit, ale on si za manželku vyvolil svou sestru Junonu, které se nejdříve neúspěšně dvořil a následně ji lstí svedl a znásilnil. Juno si ho ze studu raději vzala.¹⁴¹ Jejich manželství je prezentováno poměrně disharmonicky. Jednou proti Jovovi Juno vedla i povstání a stihl ji za to krutý trest, v rámci kterého musela viset z nebe pověšená za zlaté náramky s kovadlinami na nohou. Dále také Junonu trápila Jovova nevěra, a proto se neustále hašteřili.¹⁴²

Své milenky si vybíral z řad bohyní, Titánek i smrtelnic a často je získával lstí nebo dokonce i násilím. Kvůli svým častým záletům zplodil spoustu nemanželských dětí, které se často těšily jeho přízně více než jeho milenky.¹⁴³

Stejně jako měl negativní vlastnosti, měl i spoustu vlastností pozitivních. Byl nazýván původcem a „*ochráncem božských i lidských řádů*.“¹⁴⁴ Dále byl také tím, který

¹³⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 16.

¹³⁹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 151.

¹⁴⁰ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*. Přeložil Jiří HANUŠ. Praha: Odeon, 1955, s. 144.

¹⁴¹ Tamtéž, s. 49.

¹⁴² Tamtéž, s. 52.

¹⁴³ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 442–443.

¹⁴⁴ Tamtéž, s. 441.

trestal nepravost a bezpráví a udržoval na zemi právní řád a pořádek. Znal také budoucnost a někdy ji lidem naznačoval.¹⁴⁵

Podobně jako je prezentován Jupiter v mýtech, tak ho autorka zachytila i ve své trilogii *Titáni*. Prezentuje ho jako boha velmi mocného, který vládne jak Titánům, tak Olympanům, ale také ukazuje jeho slabiny. Oproti mýtům podstatně zneutralizovala jeho záletnictví. O této Jovově slabíně se nedozvídáme vůbec nic. Naopak. Je zde prezentován jako dobrý manžel, který má se svou manželkou Junonou velmi harmonický vztah.¹⁴⁶ Ze slabších vlastností zde vnímáme jenom to, že i Jupiter se může vyčerpat a projevuje svou únavu jako každý obyčejný člověk. V knize vystupuje i v situacích, kdy je slabý a zranitelný, např. když na něj spadne hromada oceli¹⁴⁷ nebo když je vězněn v Tartaru.¹⁴⁸

V knihách je jednoznačně vyličen jako kladná postava, která chce za každou cenu chránit svůj lid. Je zde zobrazen jako dobrý válečník v bitvách s Náhradníky, ale také jako dobrý diplomat (viz příloha č. 7). Můžeme ho vidět v situaci, kdy bojuje proti Náhradníkům a vyjednává s policií, aby zajistil pro svůj lid co nejlepší podmínky.¹⁴⁹ Nikde nenajdeme žádnou negativní vlastnost (např. vrtkavost). Pro bližší přiblížení čtenáři nám autorka nastínila jeden zajímavý detail jeho podoby, který není v žádném mýtu uveden. Píše totiž, že má modré oči. Dále k němu uvádí, že je „*vysoký, mocný a vznešený*“.¹⁵⁰ Také Kate O’Hearnová Jova popisuje tak, že je velmi podobný Saturnovi. Má stejný šedivý plnovous a pečlivě upravené dlouhé vlasy. Ačkoli je z Olympanů dle autorky nejstarší, tak mu z „*modrých očí stále zářila mladická radost*“.¹⁵¹

5.2.2 Juno

Juno, stejně jako Jupiter, je potomkem Saturna a Rheie. Zároveň je tedy Jovovou sestrou i manželkou. O jejich manželství jsem se zmiňovala výše. Nebylo příliš harmonické a svému muži se vyrovnala jediným: dokázala kterémukoli člověku či zvířeti udělit

¹⁴⁵ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 441–442.

¹⁴⁶ O’HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 34.

¹⁴⁷ O’HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 157.

¹⁴⁸ O’HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 34.

¹⁴⁹ Tamtéž, kap. 30, 36.

¹⁵⁰ O’HEARN, Kate. *Titáni*, s. 26.

¹⁵¹ Tamtéž.

schopnost věštit.¹⁵² I přes manželské neshody se jí Jupiter svěřoval, říkal svá tajemství a občas si nechal poradit, avšak nikdy Junoně nedůvěřoval. Ona se ho snažila ovlivňovat tím, že se díky Venušinu pásu stávala krásnější a podněcovala tak v Jovovi vášeň, aby ho mohla ovlivňovat a oslabovat jeho vůli.¹⁵³

Manželství Junony a Jova bylo sice bouřlivé, ale mělo i světlé stránky. Jak jsem již zmiňovala, Jupiter se s ní radil a svěřoval jí tajemství, která nikdo z Olympanů nevěděl. Často jí také vyhověl, pokud ho o něco požádala. Pokud se zrovna nehádali, tak si vzájemně prokazovali úctu a všemožné pocty. Jupiter i po ostatních bozích vyžadoval, aby jeho manželku ctily. Juno byla bohyní plodnosti a strážkyní manželských svazků a sesílala smrtelníkům potomstvo. S Jovem měla celkem tři děti: boha války Marta, Vulkána a bohyni věčného mládí Hébu.¹⁵⁴

Ve vybraných dílech trilogie *Titáni* je Juno zachycena jako věrná manželka, která je svému manželovi oporou (viz příloha č. 8). Je zde dokonce zmíněno, že působí na své okolí tak, že je silnější než Jupiter. Tohoto si všimla Astraia v Tartaru, když oba manžele našla vyčerpané v cele. „*Astraia se při pohledu na ně usmála. Jupiter byl možná mocným vládcem Titu, ale zdálo se, že Juno je silnější. Unesli je společně, ale ona se zotavovala rychleji.*“¹⁵⁵

S manželem se v knihách vzájemně oslovují zdvořilými zdvořilými. Jupiter Junonu oslovuje „*drahá*“,¹⁵⁶ na oplátku mu Juno říká „*lásko*“,¹⁵⁷ ačkoli se mi nepodařilo pro tato oslovení najít v mytologii žádnou předlohu. Na čtenáře jejich vztah působí díky těmto oslovením velmi harmonicky. S Junonou se setkáváme v situacích hlavně s Jovem. Jsou spolu uvězněni v jedné cele v Tartaru, na Zemi v ocelárně je členkou jeho poradního sboru a pomáhá mu s rozhodováním.¹⁵⁸ Autorka si viditelně z mytologie vybrala pouze kladné aspekty jejich manželství a o problémech, které známe z mýtů, v knihách není žádná zmínka. Pravděpodobně je záletnictví neutralizováno kvůli cílenému čtenáři, tedy kvůli dětem.

¹⁵² GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 51.

¹⁵³ Tamtéž, s. 52.

¹⁵⁴ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 166–167.

¹⁵⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 248.

¹⁵⁶ Tamtéž, s. 246.

¹⁵⁷ Tamtéž, s. 247.

¹⁵⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 244.

5.2.3 Pluto

Plutonovi a jeho zobrazení v mytologii se budu věnovat samostatně v kapitole „Podsvětí a Tartar“. Na tomto místě však uvedu, jak s jeho postavou autorka pracuje. V mýtech je zmiňováno, že se se svou rodinou neměl moc v lásce a neměl ani potřebu s tím něco dělat.¹⁵⁹ Kate O’Hearnová ho zobrazuje podobně. Pluto se sice po boku svých bratrů (Jova a Neptuna) účastní velké slavnosti na počátku prvního dílu trilogie, ale na rozdíl od svých bratrů nemává do davu a jen pokyvuje těm, kteří ho pozdraví.¹⁶⁰

Oproti tomu autorka uvádí, že Pluto byl unesen nepřáteli stejně jako Jupiter, což svědčí o tom, že musel trávit čas se svou rodinou na Titu, a ne v podsvětí, jak by se dalo podle mytologie (i podle začátku vyprávění příběhu) očekávat. Pocit z toho, že Pluto není se svou rodinou tak zneprátelený, umocňuje fakt, že Neptun tráví (podle autorky) většinu času v moři, proto nebyl dopaden, ale Pluto ano, tudíž lze vyvozovat, že s rodinou tráví víc času než Neptun.¹⁶¹

Pluto je v knize vyobrazen, podobně jako Jupiter, jako bůh, který je velmi mocný, ale zranitelný. Příklady jeho slabosti můžeme vidět při vysvobození z Tartaru, kdy se musí opírat o Zefyr,¹⁶² dále také v části, kdy spolu s Jovem podpalovali pec, která později sloužila ke kování zbraní. Autorka zde ukazuje, jak je tento skutek velmi vyčerpá, musí odpočívat a pro posílení pít nektar.¹⁶³ V žádném případě však v textu není popírána Plutonova moc, dokonce je zde upozorněno na to, že z něj jde strach a dokáže zabíjet pouhým dotekem (viz příloha č. 9).¹⁶⁴

Je zde vidět, že Pluto je svázán se svou rodinou a cítí se odpovědný za to, aby jim pomohl. Kdykoli v průběhu příběhu by mohl zmizet do podsvětí, kam by za ním nepřátelé nemohli, ale on po celou dobu zůstává s Titány a Olympany. Pomáhá jim porazit nepřátele, bojuje po jejich boku a na konci druhého dílu je při boji dokonce unesen do země nepřátel.¹⁶⁵

¹⁵⁹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 152.

¹⁶⁰ O’HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 244.

¹⁶¹ Tamtéž, kap. 3, 34.

¹⁶² O’HEARN, Kate. *Titáni*, s. 253.

¹⁶³ Tamtéž, s. 291.

¹⁶⁴ O’HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 214.

¹⁶⁵ Tamtéž, kap. 36.

5.2.4 Vulkán

Je synem nejvyššího z bohů Jova a jeho manželky Junony. Je bohem kovářství, ohně a zbrojířem bohů. Narodil se však velmi slabý a ošklivý, a proto ho jeho matka hned po narození shodila z nebe. Avšak Vulkán spadl do moře, odkud byl zachráněn, pád přežil a v mořské sluji mu byla zařízena od zachránkyň kovárna. Po čase se vrátil na Olymp a jeho matka mu zařídila sňatek s Venuší. Vulkán se po nějaké době s matkou smířil, a dokonce se Junony zastal, když ji Jupiter pověsil za ruce dolů z nebes. Za tuto opovážlivost ho Jupiter mrštil z nebes, ale tentokrát dopadl Vulkán na tvrdou zem a zlomil si obě nohy. I přes jeho nesmrtelnost ho tento pád málem stál život. Nevyvázl však bez následků, po pádu měl zničené nohy, a tak si musel vyrobit zlaté opěry, po kterých se pohyboval.¹⁶⁶

Vulkán byl velmi pracovitý. Na Olympu vybudoval pro svou rodinu nádherné paláce, trůny a celkově honosné zázemí. U ostatních byl velmi oblíben, ale nebrali ho příliš vážně (včetně jeho manželky, která mu byla nevěrná s bohem války Martem). Na rozdíl od ostatních se neštítel fyzické práce. Jako jediného z Bohů ho bylo možné vidět zpoceného a špinavého, což svědčilo o jeho pílí. Měl své řemeslo velmi rád, věnoval se mu naplno a do lidských starostí a válek nijak výrazně nezasahoval.¹⁶⁷

Autorka se velmi inspirovala Vulkánovým příběhem i ve své knize. Je poměrně často zmiňovaný, v souvislosti s výukou v Arkádii (kde dělá učitele) nebo výrobou zbraní do boje proti Náhradníkům.¹⁶⁸ Jeho zranění, které jsem uvedla výše, je zlomovým okamžikem příběhu (viz příloha č. 14). Tryn zde uvádí, že zná Vulkána z minulosti, že spolu pracovali, a tak se mu zdálo Vulkánovo chování podezřelé. Změnu zaznamenal tehdy, když zmizel Vulkánův náramek, který nikdy nesundával. Rozhodující pro příběh byla Trynem fingoaná kolize, když omylem narazil do Vulkána a zjistil, že má nohy z masa a kostí, tudíž to nemůže být pravý Vulkán, ale někdo, kdo se za něj vydává.

„Ty to nechápeš. Když jsem dneska do Vulkána narazil, ohmatal jsem přes dlouhou tuniku a kovářskou zástěru jeho nohy. Byly z masa. Ale Vulkán, kterého znám, si je vykoval z železa a ze zlata. Žádné maso na nich nebylo.“¹⁶⁹

¹⁶⁶ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 87–88.

¹⁶⁷ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 155–156.

¹⁶⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 261.

¹⁶⁹ Tamtéž, s. 171.

Vulkán je zde prezentován jako samotář, který se ale věnuje své práci, rozumí jí a raději tráví čas o samotě (viz příloha 10). Spoustu času tráví ve své kovárně, kde ho (resp. jeho Náhradníka) přepadnou a unesou z ní.¹⁷⁰ I po přenesení na Zemi se dostanou do kovárny a Vulkán je z toho velice nadšený. Dostane se tak do prostředí, které mu vyhovuje a ve kterém může pracovat. „*Vulkán zakroutil hlavou. ‚Země skýtá tolik zajímavostí, a tys nás vzal zrovna do kovárny?‘ ... Vulkán sevřel Jakea do medvědího objetí. ‚Není třeba se omlouvat, hochu. Já ti za to děkuji. Už teď se cítím lépe.‘*“¹⁷¹

5.2.5 Hyperion

Hyperion nehraje v mytologii výraznou roli. Víme o něm, že patří ke generaci prvních Titánů, a tedy je synem boha nebe Úrana a bohyně země Gaie. Se svou manželkou Theiou měl celkem tři děti, které oproti svému otci v mýtech vystupují častěji. Jeho dětmi byly bůh slunce Hélius, bohyně měsíce Seléné a bohyně ranních červánků Éós.¹⁷² Nás bude nejvíce zajímat poslední zmíněná dcera Éós (v římské mytologii Aurora), která na rozdíl od svých sourozenců vystupuje v knihách Kate O’Hearnové.

Protože o Hyperionovi je z mytologie známo poměrně málo, autorka zde mohla povolit uzdu své fantazii. V knihách z něj udělala Titána velmi váženého a zároveň i obávaného. Všichni z něj mají velký respekt a každý ho na Titu zná.¹⁷³ Nakonec je ale i on zajat nepřáteli a jeho vnučka Astraiia ho musí osvobodit z vězení, stejně jako řadu dalších vlivných Titánů a Olympanů. I při tomto útěku z vězení je evidentní, že je Hyperion jednou z nejdůležitějších osob, každý ho poslouchá, všichni dělají, co jim řekne. Stejně jako rozhodný a silný vůdce je ukázán jako dědeček, který má Astraiu moc rád, bojí se o ni, ale zároveň je na ni pyšný (viz příloha č. 11).¹⁷⁴

5.2.6 Aurora

Je dcerou výše zmíněného Hyperiona a bohyně ranních červánků. Podle mytologie byla krásná jako jitřní úsvit. Měla velké zalíbení v různých mužích, a pokud po nějakém toužila, tak si ho unesla. Jejím prvním manželem byl Titán Astraios, se kterým měla mnoho

¹⁷⁰ O’HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 27.

¹⁷¹ Tamtéž, s. 261.

¹⁷² ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 189.

¹⁷³ O’HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 205.

¹⁷⁴ Tamtéž, s. 195–198.

dětí. Kvůli Afroditině prokletí začala Aurora toužit po smrtelnících a svádět je.¹⁷⁵ Jejím druhým manželem byl smrtelník Tithón, kterého milovala natolik, že mu u Jova vyprosila nesmrtelnost (nikoli věčné mládí, proto se jí nakonec scvrkl na cikádu¹⁷⁶ nebo podle jiných zdrojů cvrčka.¹⁷⁷ Je zobrazována s velkými křídly, často také na voze taženého okřídlenými koňmi.¹⁷⁸

Autorka se v knize orientuje pouze na první část Aurořina života, v níž je manželkou Titána Astraia, se kterým má několik dětí. Jednak je matkou hlavní hrdinky Astraii, jednak víme, že má Astraia čtyři starší bratry, kteří v knize ale vůbec nevystupují, jsou zde pouze zmíněni.

Aurora je zde vyobrazena jako starostlivá matka, která by pro svou rodinu udělala vše. Snaží se vychovávat dceru Astraiu, se kterou to občas nemá vůbec lehké. Snaží se ji umravňovat, opravuje její mluvu, a také se o ni velmi strachuje (viz příloha č. 12). Se svou dcerou má blízký vztah, a tak když se změní její chování a ona je nahrazena Náhradnicí, Astraia téměř okamžitě pozná, že se něco děje.¹⁷⁹

Stejně jako v mytologii je Aurora i v knize popisována jako Titánka, která má krásná a mohutná křídla. Díky píрку z jejího křídla definitivně mladí hrdinové odhalí spiknutí, tudíž i s tímto motivem autorka ve svých knihách pracovala.¹⁸⁰ Aurora patří k Jovovým poradcům a stejně jako její otec Hyperion má na Titu velmi vysoké postavení. Kvůli tomu je postava Aurory později v rozporu sama se sebou, protože ví, že je nutné poslat Astraiu do nebezpečí, ale jako matka se o ni velmi bojí, a kdyby bylo na ní, tak by ji nikam nepustila.

Aurora je zobrazena jako velmi silná a bojovná žena. Při unesení Jakea se ihned vydá ho zachránit. Při tom bojuje s Náhradnicí a málem ji tento boj stojí život, když je uprostřed města přejeta autem. Nebýt Pegase, který u ní držel stráž, tak by zřejmě nepřežila. Mohla být tedy dopravena na Xanadu, kde ji Árie mohla uzdravit.¹⁸¹

¹⁷⁵ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 155.

¹⁷⁶ Tamtéž.

¹⁷⁷ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 115.

¹⁷⁸ Tamtéž.

¹⁷⁹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 22

¹⁸⁰ Tamtéž, s. 160.

¹⁸¹ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 252–253.

5.2.7 Themis

Podle mytologie je bohyní zákonného pořádku a dcerou boha nebe Úrana a Gaie. Funkci určování pořádku dostala od nejvyššího boha Jova, který ji údajně miloval dříve než svou manželku Junonu. Celkem měla s Jovem šest dětí. Jedna z jejích dcer se stala bohyní spravedlnosti (Římané tyto dvě dámy spojili v jednu bohyni Justitii).¹⁸²

Themis vystupuje v knize Kate O'Hearnové jako ředitelka školy, tudíž má na Titu velkou moc. Není zde však žádná zmínka o tom, že by měl Jupiter s Themidou poměr, zřejmě proto, že je kniha určená pro děti. Mnoho se toho o ní v příběhu nedozvídáme. Víme pouze to, že je přísná, ale spravedlivá (viz příloha č. 13). Protože byla také velmi mocná, tak byla unesena nepřáteli jako jedna z prvních. Autorka nám rovněž předkládá Themidinu zvláštní schopnost, kterou je věštba budoucnosti. Přímo se nesetkáme s tím, že by věštila něco konkrétního, ale má špatné tušení ve správnou chvíli.¹⁸³

¹⁸² ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 415.

¹⁸³ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 26.

6 Děj vybraných děl

6.1 Titáni

Děj knihy začíná tak, že hlavní hrdina, mladá Titánka Astraia, poslouchá za dveřmi rozhovor rodičů, ze kterého se dozví, že na jejich planetě Titu se objevil člověk. Pro obyvatele planety je to velmi překvapivé a nepříjemné, protože styky se Zemí byly dávno přerušeny.¹⁸⁴

Hned ve druhé kapitole se však příběh přesouvá z planety Titu na Zemi, kde se odehrává druhá dějová linie, ve které je hlavní postavou Jake. Jake žije v Los Angeles, kde má svou rodinu, ale při cestě na setkání s otcem se stane nehoda a Jakea spolu s jeho sestrou unesou neznámo kam.¹⁸⁵

„Jake se ještě pokusil zabránit katastrofě, jenže úhly mu nepřály. Slétl z prkna na zem a praštil se do hlav y o obrubník. To poslední, co slyšel, byl sestřin vyděšený křik.“¹⁸⁶

Příběh se po této události vrací zpět na Titus, kde se koná velká slavnost, při níž má být nově otevřena škola Arkádie, kam mají chodit společně Titáni a Olympané, kteří se do této doby vůbec nemají v lásce. Slavnost je velká, sejdou se tu zástupci Velké trojky (tedy tři nejvyšší bohové – Jupiter, Pluto a Neptun), dále také Saturn, Hyperion a pro tento svět důležitý Pegas a Emily (je jedním ze Zenů, o kterých jsem se zmiňovala výše). Astraia při slavnosti však nedokáže přestat myslet na to, že jsou na její planetě lidé, a tak se potají vydá za svým dědečkem Hyperionem, který musí kvapně ze slavnosti odejít, protože má tušení, že Hyperion jde zatknout nějakého člověka. Skutečně se tak stane, ale je přistižena Hyperionovým pomocníkem Tivedem, který ji pošle rychle zpět na slavnost.¹⁸⁷

Když se Astraia vrátí zpět, slavnost skončila a studenti se zapisují do školy. Stoupne si do fronty ke své kamarádce Zefyr. Při čekání Zefyr i Astraiu urazí kentaur Cylus, kvůli čemuž dojde k hádce a následně i rvačce, za což je tato trojice poslána do ředitelny, aby se zodpovídala za své chování. Před ředitelnu sedí Tryn a je spolu s nimi zavolán do ředitelny,

¹⁸⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 1.

¹⁸⁵ Tamtéž, kap. 2.

¹⁸⁶ Tamtéž, s. 22.

¹⁸⁷ Tamtéž, kap. 3.

kde Astraia, Zefyr a Cylus dostali trest, který měli plnit po škole. Navíc má Astraia provést Tryna po škole a dělat mu společnost.¹⁸⁸

Společně tak zvládnou první hodinu dějin starověku s Minervou, která se v hodině věnuje primárně tematice válek, navzdory tomu, že v současnosti se Titáni a Olympané snažili spolu vycházet, a na konci dne se vrátí do ředitelny, kde jim ředitelka Themis přidělí úkol sbírání nektaru v noci v sadu. Při sbírání nektaru Zefyr a Astraia sleduje nějaká postava, která před nimi uteče, ale v rámci honičky narazí Astraia na Jakea, který se v sadu objevil a hledal svou sestru, kterou podle něj také unesli. Když se setká se Zefyrem a Astraiou, tak vůbec nevěří tomu, co se děje, myslí si, že je v kómatu, protože nikdy neviděl nikoho, jako byly ony. Nakonec pochopí, že je v problémech a následoval je k Trynovi, který slíbil, že jim pomůže. Nechají Jakea u Tryna a odešly zpět do sadu.¹⁸⁹

V sadu se Astraia rozhodne, že se podívá tajnou chodbou do věznice, protože tuší, že jsou tam další lidé. Zefyr ji nakonec následuje, ale protože se do tajných dveří nevejde, tak musí zůstat venku a hlídkovat. Astraia uvnitř skutečně najde spoustu lidí, a také příšer z jiných světů, z nichž jedna chce Astraia sníst a velmi jí poraní kotník. Nakonec Astraia šťastně vyvázne a vrátí se za Zefyrem do bezpečí.¹⁹⁰

„Astraia couvla. Ale po dvou krocích ucítla, jak ji zezadu něco lechtá na kotníku. Sklonila hlavu a spatřila, že se jí okolo nohy obtáčí něco jako dlouhý černý provaz. Než stihla uskočit provaz jí škrbnutím podrazil nohu a srazil ji k zemi.“¹⁹¹

Mezitím vede Tryn Jakea ze svého pokoje do labyrintu, který je skrytý pod školou, protože se domnívá, že tam nikdo nechodí a měl by to být skvělý úkryt. Jake tam zůstane a má v plánu namalovat bytost, která ho unesla, ale když sáhne do batohu, kousne ho had a on ztratí vědomí. Poté, co se probere, začne hadovi rozumět. Díky Nesso se mu podaří nakreslit bytost, která ho unesla. Ve svém úkrytu pak zaslechne hlasy, uvidí skupinku lidí, uslyší sténání, ale naštěstí není odhalen.¹⁹²

¹⁸⁸ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 4.

¹⁸⁹ Tamtéž, kap. 5–9.

¹⁹⁰ Tamtéž, kap. 10, 12, 13.

¹⁹¹ Tamtéž, s. 103.

¹⁹² Tamtéž, kap. 11, 14.

Proběhne další den ve škole, Tryn s Astraiou mají opět hodinu s Minervou, kde se učí o Stínových Titánech. V polední pauze jde Tryn za Jakem do podzemí, kde ho Jake seznámí s hadem a ukáže mu obrázek únosce, ve kterém Tryn pozná Stínového Titána. Při cestě ven se srazí s Astraiou a Zefyr, které si plnily školní trest. Vzájemně si sdělí, co viděli a zažili, a vydají se po krvavé stopě, která v podzemí zůstala po neznámé skupince lidí. Jake s Trynem se domluví, že další noc se schovají v bednách, aby rozpoznali, co jsou postavy zač. V noci postavy skutečně přijdou a krmí se mrtvými zvířaty, která byla uložena v bednách. Postavy mají také další zajatce, v nichž Tryn pozná Astraiiny rodiče.¹⁹³

Mezitím má Astraia o rodiče strach, protože nejsou doma, a tak na ně se Zefyr čekají. Rodiče se vrátí ráno, ale chovají se divně. Matka je velmi chladná, Astraia ji vůbec nepoznává, a tak šla raději k Zefyr domů. Tam přijdou i Jake a Tryn, kteří Astraie řeknou, co viděli. Z těchto poznatků dají dohromady teorii o tiché invazi a o bytostech, které na sebe dokáží brát cizí podobu.¹⁹⁴

Svou teorii si hrdinové chtějí ověřit ve škole, protože mají podezření, že i Vulkán je Náhradník, a tak Tryn zinscenuje potyčku s Cylem a „omylem“ vrazí do Vulkána. Díky tomu, že ten neměl umělé nohy jako skutečný Vulkán, tak bylo jasné, že je to Náhradník. Cylus si na Tryna po škole počká, protože mu chce dát za vyučenou, ale neodhadl Trynovu sílu. Trynovi se pak podaří přesvědčit Cyla a další kentaury (Darek, Render, Panis), že teorie o invazi je správná, a aby jim pomohli unést Vulkána a vyzpovídat ho.¹⁹⁵

„Rozběhl se a srazil Cyla k zemi. Ačkoli kentaur byl mnohem větší než Tryn, měl čtyři pevná kopyta a dvě silné ruce, nedokázal se z Trynova sevření vymanit. Astraia byla z Trynovy síly v šoku. Dokázal Cyla přimáchnout k zemi téměř bez námahy, a ať se Cylus kroutil, jak chtěl, nic nezmohl.“¹⁹⁶

S kentaury se domluví, že přijdou večer k Zefyr domů. Poté u Astraii hledají důkaz toho, že její rodiče byli uneseni. U Astraii v pracovně najdou plány Tartaru, takže jim je

¹⁹³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 15, 16, 17, 18, 20, 21.

¹⁹⁴ Tamtéž, kap. 19, 22.

¹⁹⁵ Tamtéž, kap. 23–24.

¹⁹⁶ Tamtéž, s. 176.

jasné, kam Náhradníci Olympany a Titány unáší. Po dalším setkání s matkou už je Astraie jasné, že to není ona, a tak všichni odejdou k Zefyr domů, kde čekají na kentaury.¹⁹⁷

Kentauri dorazí a společně se vydají rovnou ke kovárně, kde chtějí zajmout Vulkána. Při boji jednoho z kentaurů Vulkánovo chapadlo zabije, další kentaury omráčí. Nakonec Vulkána přenesou k Zefyr, kde ho vyslechnou a málem se nechají zabít, nebýt Nesso, která Náhradníka kousne a díky jejímu jedu se rozteče. Zanechá po sobě jen prsten, který otevírá Solární transportér, který umožňuje cestování mezi planetami.¹⁹⁸

*„V tu chvíli si všimla, jak se na jednu z Náhradnickových rukou plazí Nesso. Malý hádek doširoka otevřel tlamu a zakousl se dlouhými špičáky do Vulkánova zápěstí. Náhradník vyjel, stáhl všechny ruce zpátky do těla a stáji se rozlehly podivné chrčivé zvuky.“*¹⁹⁹

Pomocí prstenu chtějí odejít na Xanadu, kde by poprosili o pomoc Zeny, ale tam prsten nezná cestu, a tak chtějí použít portál u Jupitera v kanceláři. Díky pomoci obra se jim podaří k portálu dostat, ale ten je zničený, takže ví, že bojovat musí sami.²⁰⁰

Další den museli hrdinové jít do školy, aby nikdo nic nepoznal, ale na hodině se objevil znovu Vulkán. Všichni z toho byli velmi rozrušení a jen těsně se jim podařilo proklouznout po hodině pryč. Jake mezitím odebíral u Zefyr doma Nesso jed. Přišla tam za ním kentauričice, ve které poznal Náhradníci a Nessiným jedem ji opět rozpustil, poté se schoval na střeše a čekal, až se ostatní vrátí ze školy.²⁰¹

Při návratu ze školy pro ně je velmi překvapivé, co se stalo, a tak si všichni potrou zbraně jedem a vypraví se na záchrannou výpravu do Tartaru. Portál je tam skutečně přenesen a podaří se jim Titány a Olympany najít. Naštěstí nikde nejsou strážce, jen dojde k potyčce v jedné cele s Náhradníky, kteří si zrovna brali podobu kentauričice. Náhradníky rozpustí a osvobodí všechny přítomné, včetně Jova, Junony, Plutona a Vulkána. Po vyvedení všech z cel Tartaru se přenesou na Zemi, i když s tím z počátku Jupiter vůbec nesouhlasí.²⁰²

¹⁹⁷ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 25.

¹⁹⁸ Tamtéž, kap. 26–28.

¹⁹⁹ Tamtéž, s. 201.

²⁰⁰ Tamtéž, kap. 29.

²⁰¹ Tamtéž, kap. 30-32.

²⁰² Tamtéž, kap. 33-34.

Nakonec se na Zemi ukryjí ve staré ocelárně, ale protože jsou všichni zesláblí a potřebují ambrózií nebo nektar, vrátí se přes Jupiterův zákaz Astraia, Zefyr, Tryn a kentauři na Titus do sadů, kde chtějí nektar získat. Byla tam na ně připravená past, dostanou se do boje s Náhradníky, které porazí. Noční tvorové jim nasbírají spoustu nektaru, který odnesou zpět na Zemi. Jake mezitím zavolá domů a zjistí, že i když byl pryč jen pár dní, tak na Zemi uplynuly dva měsíce od doby, co zmizel. Také díky telefonátu zjistí, že jeho sestru neunesli a je v pořádku doma. Jupiter pak na konci knihy pro naše hrdiny připraví další úkol, vypravit se na planetu, ze které pochází Nesso, aby přinesli další hady pro boj s Náhradníky.²⁰³

Autorka počítala s pokračováním, proto nechává konec otevřený a knihu končí v momentu, kdy je děj velmi napínavý. Zřejmě otevřeným koncem bylo zamýšleno udržení napětí čtenáře, ale zejména to, aby se těšil na další knihu a měl co největší motivaci si přečíst další díl.

6.2 Titáni. Do neznáma

Děj přímo navazuje na knihu předchozí, tudíž začíná tím, jak se Astraia, Zefyr, Tryn, Jake, Cylus, Darek a Render přemístí ují Solárním transportérem na Zomos. Po příletu se Nesso odplazila hledat hady a ostatní čelí útoku obrovských ještěřů, které Jake popsal jako T-Rexe. Zachrání se jen díky možnosti létání (kentauři se nechali nést). Po přistání se Tryn s Jakem rozhodnou letět hledat Nesso, zatímco ostatní se musejí schovat do jeskyně, protože je žár Slunce velmi pálí.²⁰⁴

Jeskyni našli kousek pod nimi, kam měli problém se dostat, ale nakonec díky Zefyr, která je všechny přenesla, to zvládli. V jeskyni se snaží odpočívat, když v tom se vrátí Jake a Tryn s Nesso a dalšími dvěma hady a křičí na ně, ať jdou okamžitě ven, že v jeskyni je obrovský had. Skutečně tam je, snaží se je sníst, ale podaří se jim o vlasek uletět do blízkého jezera.²⁰⁵

„Syčení sílilo a had se z temnoty vyplazil na světlo. Otevřel talmu a ukázal řadu ostrých zubů se dvěma velmi dlouhými špičáky. ‚Pryč!‘ křičel Jake. ‚Skočte. My vás

²⁰³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, kap. 35–42.

²⁰⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 1–2.

²⁰⁵ Tamtéž, kap. 2–4.

*chytíme! Had chňapl po Darekovi a minul ho jen o vlásek. Pak znovu rozevřel tlamu a pokusil se hryznout Cyla.*²⁰⁶

Při útěku před Lergem (velký had) se Astraia i Zefyr velmi poraní. Astraie dokonce musí ostatní rovnat nohu a dát ji do dlahy, protože si ji zlomila. Po krátkém odpočinku se vydají na cestu. Astraia jede na Zefyr, která se ale chová divně. Přijdou na to, že Zefyr Lergo kouzl a ona má v sobě velmi silný jed. Jake s Trynem se vydají na svých létajících skateboardech na Xanadu pro ambrózii, která by měla Zefyr zachránit život. Mezitím se musí ostatní starat o Zefyr a schovat se před Lergem, který ji hledá. Vráti se s ní do jezera a malí hadi, které přivedla Nesso, přinesou bobulky, které po rozmačkání jed v těle neutralizují a Zefyr se začíná dělat lépe. Naskytne se však další problém, kterým jsou Stínoví Titáni na břehu jezera, ale poté, co se připlazí Lergo, tak je všechny sní a zbydou z nich pouze zbraně. Dočasně jsou hrdinové v bezpečí.²⁰⁷

Na Xanadu Tryn s Jakem pospíchají k tamějšímu „chytrému počítači“ Árii, která jim předá informace o tom, co se na planetě stalo (objevili se Náhradníci a unesli Zeny). Musí však nabrat ambrózii pro Zefyr a při sběru je tamější matka přírody odvede k hromadě listí, pod kterou leží na první pohled mrtvý Pegas. Zjistí, že ještě žije, a tak ho dostanou k Árii, která ho začne léčit.²⁰⁸

Hrdinové na Zomu se vydají hledat hady, ale kentauroi z toho mají špatný pocit. Zdá se jim, že je někdo sleduje. Dostanou se až na pláž, kde se chtějí trochu opláchnout, ale v moři na ně zaútočí mořská příšera. Všichni vyvážnou v pořádku a objeví jeskyni, kde se ukrývá spousta hadů. V průběhu noci na hrdiny v jeskyni zaútočí Stínoví Titáni a smrtelně poraní dva kentaury. Dareka jen omráčí a Astraia a Zefyr odvedou k Náhradníkům. Chtějí se od Titánek dozvědět, kde jsou Olympané a Titáni pod pohružkou smrti, ale Astraia na ně vyzraje, naláká je do vody a mořská příšera Náhradníky zabije. Zbydou po nich jen ovladače, kterými se ovládali Stínoví Titáni. Astraia ovladač vezme a vrátí se do jeskyně, aby zjistila, jak jsou na tom její přátelé. Cylus na tom je hodně zle, a tak musí do tábora Náhradníků pro oheň, aby zastavili krvácení. Když tam dojdou, strhne se bitva, ale díky hadímu jedu jsou

²⁰⁶ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 36.

²⁰⁷ Tamtéž, kap. 5, 6, 7, 8, 10, 11.

²⁰⁸ Tamtéž, kap. 9, 12.

Náhradníci poměrně rychle poraženi. Pomocí ohně pak zacelí Cylovy rány, ale ten je na tom pořád zle.²⁰⁹

Na Xanadu jdou Tryn a Jake po záchraně Pegase varovat ostatní obyvatele planety. Dojdou k Trynovi domů, kde Tryn vypráví své rodině, co všechno se stalo a prosí o jejich pomoc. Trynův otec je člověk, takže se nechá kousnout od hadů, aby si s nimi také rozuměl a mohl sbírat jed pro vytváření zbraní. Přichází sem také již zdravý Pegas, který s Trynem a Jakem odlétá na Zomos.²¹⁰

Cylus je na tom velmi špatně, a tak se chtějí vrátit na Zemi, ale ve stejnou chvíli, kdy otevrou Solární transportér, se objeví další Náhradníci a Stínoví Titáni. Po bitvě se vrátí Tryn a Jake spolu s Pegasem. Sdělí si své poznatky a začnou léčit raněné ambrózií a nektarem, který přinesli z Xanadu. Rozhodnou se na Xanadu vrátit, protože si myslí, že tam bude bezpečno, ale poté, co je opět začanou pronásledovat Náhradníci, tak jim nezbyvá nic jiného než se dopravit zpět na Zemi.²¹¹

Na Zemi se Olympané a Titáni poměrně dobře zařídili. Postavili si jídelnu, noclehárnu a začali vyrábět zbraně. Jupiter se rozhodne poslat Dareka, Astraiu a Zefyr na Titus pro posily, hlavně pro Hyperiona, Saturna a další válečníky. Tryn s Jakem jsou naštvaní, že musí zůstat na Zemi, ale tam jich je nyní zapotřebí více. Ze Zomu převezli spoustu hadů spolu s jedním velkým hadem, který si oblíbil Astraiu a vydává se společně s ní na Titus. Na Titu se rozdělí a domluví se, že Darek půjde shánět studenty a Astraia se Zefyr půjdou za Hyperionem. Při příchodu k domu Hyperiona vidí, že Belis (had, jehož jméno nijak nesouvisí s antickou mytologií) zčernal a je agresivní, tím je varoval, že je Hyperion Náhradník. Později také zjistí, že je i Saturn Náhradník, ale protože se zrovna roztekl, tak bylo potřeba udělat novou kopii. Díky tomu se Astraia a Zefyr dozvídají, že zbylí Titáni a Olympané jsou uvězněni v novém křídle vězení.²¹²

Na Zemi všichni nedočkavě vyhlížíjí návrat skupiny z Titu. Čas jim zpříjemňuje čerstvě napadaný sníh, který dává čtenáři možnost lépe postřehnout plynutí času v příběhu a dobře tak poznáme, jaké je aktuálně roční období. „*Vtom k nim doběhla Triana. Byla celá*

²⁰⁹ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 13, 14, 15, 16, 18.

²¹⁰ Tamtéž, kap. 17, 19.

²¹¹ Tamtéž, kap. 20–23.

²¹² Tamtéž, kap. 24, 25, 27.

zpocená a v ruce držela dřevěný meč. „Auroro, co se to venku děje? Co je to bílé, co padá z nebe?“ Všichni se otočili k zavírajícím se vratům. „To je sníh,“ vysvětlila Aurora.²¹³ Themis začíná tušit problémy, a tak se všichni přesouvají dovnitř a čekají, co bude. Do továrny se sjedou policisté, kteří se jich začnou vyptávat, co tam dělají. Jake jakožto vnuk majitele továrny hájí své přátele. Ukáže se, že někteří policisté jsou Náhradníci, a tak začne boj. Jakea díky tomu Náhradníci nenápadně unesou. Probudí se v jejich autě. Aurora s Pegasem se ho snaží dostat zpět, a tak útočí na auto, jenže Auroru Náhradníci poraní a ona spadne pod auto. Pegas se za ní vydá a Náhradníci zmizí v Solárním transportéru i s Jakem.²¹⁴

Na Titu se ve stejnou dobu Astraia snaží proniknout do vězení tajnou chodbou, což se jí skutečně podaří. Ve vězení najde spoustu Olympanů a Titánů, včetně svých prarodičů Hyperiona a They. Od dědečka se dozvídá, kdo má klíče (náhradní Hyperion) a rozhodne se, že je od něj získá. V průběhu cesty k Hyperionově domu potkávají Dareka se skupinkou studentů. Vymyslí plán, že dobrovolníci zabaví její prarodiče a ona s Cupidem, který ačkoli je mytologická postava, tak se objevuje pouze v této části příběhu a nikde jinde se s ním nesetkáme, a Zefyr se dostanou do domu a seberou klíče. Jsou v domě přistiženi, strhne se boj s Náhradníky, ve kterém je prozrazeno, že zrádce Titánů a Olympanů je Tibeď, blízký pomocník Hyperiona. Po získání klíčů se vrací do věznice, kde všechny osvobozují a odlétají na Zemi.²¹⁵

„Počty unesených Titánů, Olympanů a lidí ji nepřestávaly udivovat. Všichni spolupracovali a navzájem si pomáhali. V žaláři se rozběhla k cele, v níž byli zavřeni její prarodič. Theia organizovala ostatní.“²¹⁶

Na Zemi přistávají zrovna ve chvíli, kdy v továrně probíhá boj s Náhradníky a zmatenými policisty. Boj skončí a Jupiter se snaží vysvětlit, co se děje. Policisté hlásí, že ve městě řádí okřídlený kůň, který nechce nikoho pustit ke zraněné ženě. Astraia, Zefyr a Tryn

²¹³ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 181.

²¹⁴ Tamtéž, kap. 26, 30, 32.

²¹⁵ Tamtéž, kap. 28, 29, 31.

²¹⁶ Tamtéž, s. 220.

odletí za ní do města, protože jim řekli, že ta žena je Astraia matka. Jupiter a Pluto jedou s policisty autem.²¹⁷

Během letu vymyslí Tryn, Astraia a Zefyr plán na záchranu Aurory. Pokusí se ho realizovat, ale Zefyr musí odvést pozornost k sobě, a tak je kvůli tomu s Astraiou trefí několik kulek. Mezitím Jupiter dav ještě více rozptyluje svými hromy, takže vypukne chaos. Trynovi se podaří Aurořino tělo hodit Astraie, která sedí na Zefyr, a pak Tryn odlétá na Pegasovi. Všichni se vrací zpět do ocelárny. Zjišťují, že Aurora žije, ale potřebuje léčbu. Sbalí všechny věci včetně beden s hady a po poradě o místě přistání a vytvoření bojových oddílů odletají na Xanadu.²¹⁸

V chrámu Árie proběhne velká bitva, kterou nakonec Titáni a Olympané vyhrávají. Aurora tak může být léčena Árií, ale Náhradníci se vrátí, ukradnou bedny s hady, jejich jed, poraní Belise a unesou Plutona s Vulkánem. Po tomto rychlém útoku je jasné, že je potřeba více zbraní, a tak Trynův otec vymyslí, že budou střílet z praků, aby byli od Náhradníků daleko a nemuseli se bát jejich dotyku. Vydají se pomocí Solárního transportéru hledat vhodné větve a liány. Díky živým stromům se jim to podaří poměrně rychle a mohli začít vyrábět nové zbraně a učit se s nimi zacházet.²¹⁹

Ukáže se, že praky fungují, takže díky nim vyženou Náhradníky z okolí chrámu. Po této bitvě proběhne hádka mezi Pegasem a Jupiterem. Pegas chce letět zachránit Zeny, ale Jupiter mu to nedovolí. Astraia, Zefyr a Tryn ví, že tam, kde jsou Zenové, může být i Jake, a tak se domluví s Pegasem, že oni a kentauři (všichni opět zdraví) poletí s ním do země Náhradníků hledat jejich přátele.²²⁰

Stejně jako u předchozí knihy je konec opět otevřený a je z něj na první pohled patrné, že v dalším díle na čtenáře čeká další dobrodružství. Autorka zamýšlela sérii jako trilogii, tudíž tento otevřený konec již přímo připravuje na poslední díl. Podobně jako tomu bylo u prvního dílu, tak i zde je čtenář uveden v napětí a opět je postaven před situací, kdy si na pokračování musí počkat do dalšího dílu.

²¹⁷ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, kap. 33.

²¹⁸ Tamtéž, kap. 34–35.

²¹⁹ Tamtéž, kap. 36–38.

²²⁰ Tamtéž, kap. 39–40.

7 Titáni a Olympané v díle Kate O'Hearnové

Hlavní tematika knih Kate O'Hearnové je založená na vztazích olympských hrdinů a jejich předků Titanů. Autorka se v knize rozhodla čerpat z jejich vzájemné minulosti, která byla velmi barvitá a plná bojů a utrpení. Ona sama se zaměřila na období po těchto válkách a na to, co to pro hrdiny v její knize znamená. Nyní tedy představím konflikt, který předcházel příběhu v knize, a jeho aktéry.

7.1 Olympané

Je to souhrnný název pro dvanáct nejvyšších řeckých, a později i některých římských, bohů v antické mytologii.²²¹ Tento název se odvíjí od jejich sídla, kterým je hora Olymp, skutečná hora, která leží mezi Thessalií a Makedonií. Nejvyšším z těchto bohů, byl Zeus. Dalšími členy byli jeho sourozenci, tedy Poseidón, Hádés, Héra, Hestia, Déméter a jeho potomci, konkrétně Athéna, Apollón, Artemis, Héfaistos, Hermés a Arés.²²²

V tomto výčtu olympských bohů chybí některá rovněž známá jména, jako je například Afrodita. Je to způsobeno tím, že ona a někteří další bohové nežila na Olympu od začátku a byla k nejvyšším bohům přivedena až později.²²³

Na hoře Olymp nejdříve bydleli bohové obyčejně a prostě, ale postupně jim Héfaistos vybudoval ohromné paláce z drahých kovů, z bronzu a ze zlata. Většinu času trávili Olympané hostinami, ale i řešením důležitých záležitostí.²²⁴ Nemálo se také angažovali v pozemských záležitostech, proto vznikla řada mýtů, ve kterých tito olympští bohové figurují.

Autorka ve svých knihách nezmiňuje všechny Olympany, vybrala si jen část z nich, konkrétně ty nejznámější a nejvyšší. V knize nepoužívá jejich řecká jména, ale jména římská. Při čtení příběhu se tedy setkáme primárně s následujícími Olympany: Diem = Jovem, Hérrou = Junonou, Hádem = Plutonem, Héfaistem = Vulkánem a Athénou = Minervou. Okrajově se ještě zmiňuje například o Jupiterově dceři Artemis = Dianě.²²⁵ Nikde

²²¹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 313.

²²² SVOBODA, Ludvík, ed. *Encyklopedie antiky*, s. 102.

²²³ Tamtéž.

²²⁴ Tamtéž.

²²⁵ O'HEARN, Kate. *Titáni.*, s. 26.

se mi však nepodařilo dohledat, proč se autorka rozhodla používat jejich římské protějšky a nikoli variantu řeckou.

7.2 Titáni

Souhrnně se tak nazývají děti boha nebe Úrana a bohyně země Gaie. Stejně jako Olympanů jich bylo původně dvanáct, bylo to šest synů (Ókeanos, Koios, Kríos, Hyperión, Íapetos, Kronos) a šest dcer (Theia, Rheia, Mnémosyné, Foibé, Themis a Téthys). Nakonec ale byly proměnlivé počty i jména Titánů, protože se k nim často řadí i děti původních Titánů (Prométheus, Epimétheus).²²⁶

Samotná historie Titánů je mnohem barvitější a bohatší na boje než historie Olympanů. Poté co Úran zplodil s Gaiou další tři děti, padesátihlavé a storuké obry Hekatoncheiry,²²⁷ svrhl je do Tartaru, do podsvětí, které je stejně hluboko pod povrchem, jako je nebe nad zemí.²²⁸ Jeho žena z toho byla velmi nešťastná a pobouřená, a tak přesvědčila své děti, aby se postavily proti svému otci. Nikdo z nich se zpočátku nechtěl proti otci postavit, ale nakonec se rozhodl je vést nejmladší z nich Kronos.²²⁹ Jeho matka ho na tento boj vyzbrojila srpem z pazourku.²³⁰ Kronos zbavil svého otce varlat pomocí lsti, přepadl ho ve spánku a srpem, který mu darovala matka, svého otce vykastroval. „*Uchopil při tom Úranova varlata levou rukou (která je od té doby vždy rukou přinášející smůlu) a pak je spolu se srpem odhodil do moře blízko mysu Drepanon.*“²³¹

Po tomto rozhodujícím momentu Kronos se svými sourozenci vysvobodil svrhnuté z Tartaru a sám se stal vládcem nad zemí. V této části jsem našla rozkol mezi výklady. V jednom z nich se píše, že Kronovi byla dána vláda na zemi za odměnu: „... *a Krona odměnili vládou nad zemí.*“²³² Jinde jsem ale našla výklad, kde musel své sourozence nutit, aby mu sloužili: „... *bratry a sestry potom donutil, aby mu sloužili jako opora trůnu.*“²³³ Autorka však s tímto rozporem v knihách nijak dál nepracuje.

²²⁶ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 424.

²²⁷ Tamtéž.

²²⁸ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*. Přeložil Jiří HANUŠ. Praha: Odeon, 1955, s. 34.

²²⁹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 424.

²³⁰ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 34.

²³¹ Tamtéž.

²³² Tamtéž, s. 35.

²³³ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 425.

7.3 Počátek války mezi Olympany a Titány

S jistotou tedy víme, že se Kronos stal vládcem na zemi, ale chvíli po získání moci znovu uvrhl obry do Tartaru. Následně si vzal za ženu svou sestru Rheiu a vládl spolu s ní.²³⁴ Jeho rodiče Úranos a Gaia mu však předpověděli jeho pád. Mělo být jeho osudem, že ho z trůnu svrhne jeden z jeho synů.²³⁵ Z tohoto důvodu Kronos každý rok své nově narozené dítě spolkl. Jeho manželka zuřila, a tak když porodila svého třetího syna, ukryla ho do jeskyně, kde se o něj staraly nymfy. Ze všech sil se okolí snažilo narozeného chlapce uchránit, a tak kolem Diovy kolébky stáli jeho bratři Kuréti, kteří dělali hluk, aby nebyl slyšet pláč malého boha.²³⁶

Rheia zabalila do plenek kámen, který dala spolknout Kronovi místo Dia, ale Kronos se i přesto po čase dozvěděl, co se stalo, že ho jeho manželka obelhala a po Diovi pátral. Zeus mezitím vyrostl v muže a při návštěvě u Titánky Métie mu tato žena poradila, aby navštívil svou matku Rheiu. Matka ze svého syna udělala Kronova číšníka a ochotně mu pomohla dokonat jeho pomstu. Diovi bylo prozrazeno, aby namíchal dávidlo do medového nápoje svého otce, což za pomoci matky, která mu dávidlo sehnala, udělal. Kronos poté vyzvrátil kámen, který kdysi pozřel místo Dia, a poté i Diovi sourozence, kteří se dostali z otce bez úhony ven a prosili Dia, ať je vede ve válce proti Titánům.²³⁷

7.4 Válka mezi Titány a Olympany

Titánskou armádu vedl Atlas, syn Titána Íapéta a Ókeanovny Klymenty,²³⁸ protože Kronos v té době již nebyl žádný mladík a nemohl se postavit do čela armády v boji proti svým dětem.²³⁹ Válka mezi nimi trvala deset let, ale nakonec bylo matkou Zemí předpovězeno, že vítězství připadne Diovi, pokud se ovšem spojí s těmi, které uvěznil jeho otec v Tartaru, tedy s Kyklopy a Storukými.²⁴⁰

Zeus neváhal a ihned začal dělat vše pro to, aby bylo proroctví o jeho vítězství naplněno. Vydal se do Tartaru, kde se musel dostat kolem tamější žalářnice Kamy, ke které

²³⁴ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 35.

²³⁵ Tamtéž, s. 36.

²³⁶ Tamtéž, s. 37.

²³⁷ Tamtéž.

²³⁸ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 75.

²³⁹ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 37.

²⁴⁰ Tamtéž.

se připlížil zezadu, zabil ji, sebral klíče a propustil zajatce, které potřeboval v boji ke svému vítězství.²⁴¹

Nejdříve se posilnili jídlem a pitím bohů, ambrózií a nektarem, které dávají bohům sílu a pomáhá jim se léčit.²⁴² Autorka se o ambrózii a nektaru zmiňuje několikrát i ve svém díle, kde nektar navrácí sílu bohům²⁴³ a ambrózie léčí velmi těžká zranění.²⁴⁴ V knize se často hrdinové spoléhají na ambrózii nebo nektar a z textu je patrné, že toto posílení je pro ně velmi důležité. Po posílení se mohli Kyklopové a Storucí postavit po boku svých sourozenců do války proti jejich otci Kronovi. Za vysvobození dali svým bratrům dary, které se staly jejich symboly. „*Kyklopové dali potom Diovi blesk jako útočnou zbraň, Hádovi přilbu neviditelných a Poseidónovi trojzubec.*“²⁴⁵

Dary, které Zeus, Hádes a Poseidon obdrželi, jim pomohly vyhrát válku. Hádes použil svou neviditelnou přilbici, vkradl se ke svému otci Kronovi a sebral mu zbroj. Následně ho Poseidón ohrožoval trojzubcem, aby Krona zabavil, obrátil jeho pozornost k sobě, a dal tak prostor Diovi, aby se mohl k otci přiblížit a srazit ho bleskem.²⁴⁶

Storucí mezitím brali kamení a házeli je na zbylé Titány, které nakonec na útěk obrátilo Panovo zařvání.²⁴⁷ Ten byl bohem lesa, lovu a pastýřů a narodil se s kozlíma nohama, rohy a vousy. Bohové následně Titány pronásledovali.²⁴⁸ Poražení Titáni byli zavřeni do Tartaru, kromě Atlanta, který pro výstrahu všem dostal od Dia speciální trest, nést na ramenou velmi těžké břímě, klenbu oblohy.²⁴⁹

7.5 Použití mýtu v knihách Titáni

Autorka čerpá mnoho motivů z popsané války mezi Titány a Olympany. Zejména počátek prvního dílu je psaný v duchu nejistoty a nelibosti Titánů k Olympanům a naopak.

²⁴¹ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 37.

²⁴² HOMÉROS. Homérova *Ílias*. Druhé, přepracované vydání. V Praze: Jan Laichter, 1934. XXIV - 684 - [II] s. Laichterova sbírka krásného písemnictví; [Sv.] XXXIII, s. 450.

²⁴³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 278.

²⁴⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*, s. 151–152.

²⁴⁵ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 37.

²⁴⁶ Tamtéž.

²⁴⁷ Tamtéž, s. 38.

²⁴⁸ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 323.

²⁴⁹ Tamtéž.

Čtenáři je jasně dáno najevo, že se tyto dvě skupiny nemají rády, ale jsou postaveny do situace, ve které musí žít společně a navzájem se respektovat.

Děj se odehrává v období, kdy byl Olymp zničen a olympští bohové tedy nemají kde žít, a tak se musí nastěhovat na Titus, planetu Titánů.²⁵⁰ Oběma dříve znepráteleným stranám začíná úplně nový život, ve kterém spolu musí vycházet a vzájemně se i podporovat. Pro upevnění vztahů se tak rozhodlo otevřít obrovskou školu Arkádii, kam mají chodit jak titánské děti, tak děti Olympanů.²⁵¹

Je zde znát, že vzájemná nedůvěra nevládne pouze mezi dospělými, ale je přenesena i na jejich potomky. Astraie se nechce do školy chodit, protože nechce trávit čas s někým, kdo zavřel její rodiče do hrozného Tartaru. Matka se to Astraie snaží vymluvit a chce, aby se přes tuto minulost přenesla. Je to zde řečeno poměrně důrazně: „*Neřešme minulost. Minulost je mrtvá. Obě jste se narodily až po Tartaru. A ano, nyní, po zničení Olympu, se všichni pokoušíme zvyknout si na společné soužití.*“²⁵²

Zhruba třetinu knihy provází nechuť se s kýmkoli z Olympanů kamarádit. „*Kamarádit se s Olympany? To bych se radši objímala se Storuky – a víš, jak děsně smrděj!*“²⁵³ Je zde také ale zaznamenána snaha překonávat tyto překážky a společně vycházet. V jednom z úryvků je uvedeno, že v nové škole je kromě žáků nemíchán i pedagogický sbor, kdy část jsou Titáni a část Olympané.²⁵⁴

Postupně se přes tento rozpor přenáší a potomci Olympanů i Titánů si ve škole hrají společně.²⁵⁵ Poté, co Titus napadne společný nepřítel, se původně velcí protivníci semknou, bojují společně bok po boku a už nezáleží na tom, kdo byl dříve na které straně, v této situaci jsou všichni za jedno proti mnohem silnějšímu nepříteli.

²⁵⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 17.

²⁵¹ Tamtéž.

²⁵² Tamtéž.

²⁵³ Tamtéž, s. 18.

²⁵⁴ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 71.

²⁵⁵ Tamtéž, s. 129–130.

8 Podsvětí a Tartar

8.1 Podsvětí

8.1.1 Vládce podsvětí

Vládce podsvětí byl nejstarší syn Titána Krona a jeho manželky Rheie, Hádes. Hádes patří mezi nejstarší doložené řecké bohy, protože jeho jméno se objevuje v pramenech už ve 14.–13. století před naším letopočtem.²⁵⁶ Spolu se svými bratry tvořil trojici nejvyšších olympských bohů. Hádes se v boji mezi bohy a Titány přidal na stranu svého bratra Dia a po porážce Titánů mu byla losem přidělena vláda v podsvětí.²⁵⁷

Ze svého sídla se příliš nevzdaloval. Občas se účastnil rad bohů na Olympu, ale jeho příbuzní ho neměli příliš v lásce a on to neměl snahu změnit. Z toho důvodu nezasahoval do věcí mezi nebem a zemí a ani do lidských osudů se nechtěl zaplétat.²⁵⁸

8.1.2 Podoba Hádovy říše

Jeho říše se nacházela pod zemským povrchem. Byla tak hluboko, že do ní nikdy nepronikl paprsek slunečního svitu. Celou říši charakterizovala hrůza a temnota, která měla být mnohem temnější než tma známá na povrchu zemském.²⁵⁹

Brána do podsvětí se nacházela v „*háji černých topolů nedaleko Ókeanových proudů.*“²⁶⁰ Do této říše se dalo dojít několika vstupy, ale tu hlavní bránu hlídal trojhlavý pes Kerberos. Od Kerbera se duchové dostávali k vodám Acherontu, přes které je převážel stařec Charón. Následně se dostali před Hádův trůn, kde jim byl určen jejich posmrtný život.²⁶¹

Část duší se odebrala na západ, kde byly Élyjské nivy, na nichž trávili svůj věčný život duchové spravedlivých. Druhá cesta, kterou se mohly duše odebrat, byla zpět na

²⁵⁶ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 152.

²⁵⁷ SVOBODA, Ludvík. *Encyklopedie antiky*. Praha: Academia, 1973, s. 221.

[1a]. Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:19189fd8425c1b39e08523dcf8f7de46>

²⁵⁸ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 152.

²⁵⁹ Tamtéž, s. 407.

²⁶⁰ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 123.

²⁶¹ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 151.

asfodelové louky, odkud duše přišly. Poslední cesta vedla do té nejtemnější části Hádovy říše, do Tartaru, temného vězení mocných Titánů.²⁶²

V podsvětí nebyly kopce, vrchy ani hory. Byla to dalekosáhlá rovina, která byla porostlá květy divokého asfodelu, odkud přicházely již zmiňované duše. Za touto loukou leží Erebos, kde měl svůj palác sám Hádes, odkud vládl spolu se svou manželkou Persefonou, dceru boha Dia a bohyně Démeter, kterou jako mladík unesl ze světa.²⁶³

Podsvětí bylo tak velké jako zemský povrch, a přece jen ho něco vymezovalo. Bylo to pět řek, které tvořily hranice Hádovy země. Každá z řek měla své jméno i poměrně nelichotivý přívlastek. Zřejmě nejznámější řekou, byla řeka Styx. Dále tu také byla řeka nářků Acherón, řeka zármutku Kókytos, ohnivá řeka Pyriflegethón a temná Léthé, jejíž voda pomáhala zapomínat na všeho pozemské.²⁶⁴

Jak přesně byla země rozdělena, není jasné, poněvadž nikdo ze smrtelníků se z ní živý nedostal a zachovaly se jen popisy zmíněné výše. Pár odvážlivců se pokusilo do říše vstoupit a skutečně se jim povedl i návrat, ale bohužel neměli čas si místo pořádně prohlédnout, takže ani od nich nemáme v mýtech a jiných záznamech žádné svědectví. A protože Hádes odmítal duše z podsvětí pouštět za jakýchkoli okolností, tak se stal jedním z nejméně oblíbených bohů.²⁶⁵

8.2 Tartar

Slovem Tartar můžeme myslet hned několik věcí, které mají základ společný, ale přece jen se do jisté míry liší. Jedním z významů slova Tartar může být označení celého podsvětí se všemi jeho částmi a vrstvami. Druhým možným výkladem je, že slovem Tartar se zamýšlí pouze nejtemnější část celého podsvětí spolu se žalářem, který vypadá jako zelená klec. Případně ještě může metonymicky přeneseně označovat vládce podsvětí, tedy boha Háda.²⁶⁶

²⁶² GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 124.

²⁶³ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 152.

²⁶⁴ Tamtéž.

²⁶⁵ SVOBODA, Ludvík. *Encyklopedie antiky*. Praha: Academia, 1973, s. 221.

²⁶⁶ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 407.

Pokud se Tartarem míní podsvětí, tak se charakterizuje jako bezedná propast plná temnoty, která vznikla z počátečního Chaosu. Věc, která je o Tartaru méně známá, je ta, že má i svého boha. Je to bůh stejného jména, jaké má i samotná propast, tedy Tartaros.²⁶⁷

Tartaros zplodil s Gaiou, matkou země, stohlavého obra Týfóna, který měl z příkazu matky země Dia zahubit kvůli trestu, který Titánům přiřkl. Tento čin se mu však nepodařil, protože Zeus Týfóna přemohl a stejně jako Titány ho uvrhl do Tartaru, avšak jeho z něj už nepustil na rozdíl od Titánů.²⁶⁸

Tartar byl tak hluboko pod zemí, jak vysoko je nebe nad zemí, konkrétně to mělo být devět dní.²⁶⁹ Její rozloha se rovnala prostoru živých. Svržení do tohoto prostoru bylo tím nejhorším trestem užívaným v řeckých mýtech. Asi nejznámějším vězněm v Tartaru je jeden z Dioových synů Tantalos.

Do Tartaru ale nebyl svržen jen Tantalos a jemu podobní hříšníci, ale též nejvyšší Titáni bohem Diem. Nakonec se ale i jemu zdál tento trest příliš krutý, a tak je z podsvětí propustil.

8.2.1 Zachycení podsvětí a Tartaru v díle Kate O'Hearnové

V obou knihách, které jsem si pro rozbor této práce vybrala, je znatelný strach Titánů i Olympanů z Tartaru. Je to místo, které je spojené s temnou minulostí Olympanů a Titánů. Protože se příběh odehrává v období po válkách mezi Titány a Olympany, tak se postavy v knize snaží na toto místo a celkové utrpení, které v něm strávili, zapomenout. Hlavní myšlenkou spojení světa Titánů a Olympanů je společné soužití v klidu a míru, tudíž připomínání hrůz války a Tartaru jako takového je mezi nimi velmi nežádoucí, což můžeme vidět i z následující ukázky.

„Ani jsem nečekala, že je nás Titánů tolik.“ Aurora přikývala. „Tartarus bylo velké vězení s mnoha a mnoha patry.“ Zefyr podrážděně zaržála. „A po tom všem se od nás čeká, že se budeme s Olympany kamarádit, i když to byli oni, kdo nás uvěznil?“ Aurora se zastavila

²⁶⁷ ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*, s. 407.

²⁶⁸ Tamtéž.

²⁶⁹ GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*, s. 34.

*a podívala se Astraie i Zefyr do očí. „Poslouchejte mě vy dvě. Neřešme minulost. Minulost je mrtvá. Obě jste se narodily až po Tartaru.“*²⁷⁰

Je zde také patrné, že mladá generace, která se narodila mimo hrozné vězení, je stále tímto místem velmi poznamenaná a všichni ho znají. Každý z nové generace ví, jaké je minulost jejich předků a stejné věci jim připomínají i v nově otevřené škole, ačkoli je patrná zde již zmiňovaná snaha zapomenout na důsledky, které měly pro Titány války. Znalost Tartaru a jeho minulosti je nejvíce patrná v poslední třetině knihy *Titáni*, kde Astraia a Tryn objeví na stole Astraina otce plány a Tryn ihned po jejich prohlédnutí ví, o co jde a jak velké nebezpečí jejich světu hrozí.

*„Tři obrovské cely v podzemí.“ „No a?“ nechápala Zefyr. „Velký cely pro velký zajatce.“ „Ano,“ potvrdil Tryn. „Pro ty největší. Tyhle cely jsou určeny pro Storuky.“ „Co? To ne,“ zavrtěla hlavou Astraia. „Storuci tady nikdy ve vězení nebyli. Drželi je...“ Tryn začal přikyvovat.*²⁷¹

Autorka do této části zakomponovala emoce, které celou knihu provází. Je zde patrný strach o rodiče Astraie. Pro *Titány* je tento úsek klíčový, protože se zde dostáváme do bodu procitnutí. Od této chvíle je evidentní, jaké nebezpečí všem hrozí a následně dojde k plánování záchranné akce všech Titánů a Olympanů z Tartaru.

Tartar je očima hlavní hrdinky naprosto zřetelný. Její rodiče vězní dle jejího názoru *„Na strašlivém, žalostném místě – na tom nejhorším místě ve vesmíru...“*²⁷² Je zde patrné, že zde si hlavní hrdinka uvědomuje, že ačkoli zná dějiny svého národa poměrně dobře, dostala se do situace, ve které dějiny začíná prožívat sama a je vystavena tomu, čemu bývali vystaveni i její předci. Pokud je chce zachránit, bude pro ně totiž muset jít sama se svými přáteli na nejobávanější místo, do Tartaru.

Do Tartaru se hrdinové vydali prostřednictvím Solárního transportéru. Transportér je donesl přímo před vchod do Tartaru, který autorka popisuje následovně.

²⁷⁰ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 17.

²⁷¹ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 182-183.

²⁷² Tamtéž, s. 183.

„Objevili se na místě sužovaném temnotou, silným vichrem a deštěm. Půda pod jejich nohama byla rozmáčená a na boty a kopyta se jim lepilo páchnoucí bahno.“²⁷³

Tento popis má funkci přiblížení místa čtenáři prostřednictvím detailů. Tady mám konkrétně na mysli počasí, zápach a atmosféru nového prostředí, kde se děj odehrává. Samozřejmě v popisu tohoto místa nesmí chybět temnota, kterou popisuje i řecká mytologie, i když ta se o ní zmiňuje poněkud detailněji. Celou atmosféru temnoty a děsu nám má doplnit nepříznivé počasí, v tomto případě je uveden silný vítr a déšť.

Samotná brána do podsvětí je popsána jen obyčejně. Autorka ji vykreslila jako *„kamenný oblouk opatřený těžkými dvoukřídlými vraty.“²⁷⁴* O pár odstavců dále ale vrátila Tartaru jeho majestátnost a hrůzu, poněvadž ho ústy hlavní hrdinky nazývá *„věznicí všech věznic“²⁷⁵* a místo jako takové nazývá *„místo zármutku, bolesti a nočních můr,“²⁷⁶* což se mnohem více přibližuje představě o hrozivém vězení než doposud popsaná dřevěná vrata v kamenném oblouku, které nám autorka vylíčila doposud.

Po otevření obrovských vrat do Tartaru se na hrdiny vyvalil zápach, který se měl po každém dalším kroku do hlubin ještě zhoršovat. V antické mytologii jsem o tomto detailu nic nenašla, tudíž zřejmě autorka využila svou fantazii a přiřkla Tartaru i tuto nelibou vlastnost, zřejmě pro dokreslení jeho ohavnosti a odpudivosti.

Svou cestu nasměrovali po schodech dolů, protože podle nalezených plánů měli být jejich rodiče a příbuzní vězněni právě v dolní části. Zde se tedy autorčin popis setkává s antickou mytologií, poněvadž podle té byl Tartar původně velkým vězením, až později se objevily další výklady tohoto slova.

Zajímavostí je, že autorka ve své knize nechala zajmout i vládce podsvětí, tedy Háda²⁷⁷ (v římském názvosloví, které autorka využívá, Plutona), tudíž vyplývá, že vládce podsvětí byl zajatcem své vlastním říše, což by se v antické mytologii stát nemohlo. V knize se pracuje s tím, že se objevil velmi silný nepřítel, který je i takovéto věci schopen. Jediný

²⁷³ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 238.

²⁷⁴ Tamtéž.

²⁷⁵ Tamtéž, s. 239.

²⁷⁶ Tamtéž.

²⁷⁷ O'HEARN, Kate. *Titáni*, s. 253.

bůh z Velké trojky, který nebyl uvězněn v Tartaru byl Poseidon (Neptun), protože většinu času trávil mimo Titus.

Posledním výrazným rozdílem mezi antickou mytologií a dílem Kate O'Hearnové je stráž Tartaru. Správně by mělo podsvětí mít své strážce, ale zde na žádné nenarazíme. Hrdinové prochází Tartarem naprosto bez obtíží. Za normálních okolností by to každému bylo podezřelé, ale autorka zvládla tento nedostatek ošetřit a v rámci svého příběhu vysvětlit. Nepřátelé, kteří Olympany i Titány unesli, si na sebe berou jejich podobu a zároveň jim tak vysávají energii, tudíž nebylo zapotřebí jakýchkoli stráží. Osazenstvo věznice bylo tak zesláblé, že by nemělo ani trochu energie na útěk. Záchrana z Tartaru se podaří a prostřednictvím Solárního transportéru se Olympané a Titáni přesouvají na Zemi.

9 Recenze na knihy

Při hledání recenzí analyzovaných knih Kate O'Hearnové jsem v České republice nebyla úspěšná. Našla jsem pouze jednu recenzi, kterou okomentuji níže, ale žádnou recenzi od odborníka, který by se zabýval recenzováním dětských knih, se mi najít nepodařilo. Podobně je to i se zahraničními odborníky na literaturu pro děti, nepodařilo se mi najít žádnou recenzi, kterou by na knihy napsali. Přece jen se mi recenze objevit podařilo na různých internetových stránkách, které nejsou vyloženě odborné, jsou to spíše popularizační a informační anotace, takže mají důležitou výpovědní hodnotu pro čtenáře, zda si mají knihu přečíst či nikoli.

9.1 Názory českých a slovenských čtenářů

Bohužel k dohledání je jen velmi málo komentářů od českých nebo slovenských čtenářů knih Kate O'Hearnové. Pravděpodobně je to tím, že cílová skupina čtenářů jsou mladší teenageři (do 15 let), kteří často nepíší komentáře na internetové stránky, ani na čtenářská fóra. Je to fenomén, který vnímám spíše na základě vlastní zkušenosti, zatím jsem se nesečkala s nějakou jeho sociologickou nebo literárněvědní reflexí. Nicméně z několika mála komentářů od dospělých čtenářů, které se mi podařilo dohledat, je patrné, že kniha *Titáni* není přímo kritizována, ale je upozorňováno na její jednoduchost a zaměření spíše na mladší čtenáře.

„Věkově opravdu pro skupinu kolem dvanácti let. Příběh je zajímavý (propletení antiky a vesmíru), jazyk jednoduchý - děti zaujme.“²⁷⁸

Další čtenáři uvádí, že jde o „dobrou oddechovku“²⁷⁹ a že doufají, že „brzy vyjde další díl.“²⁸⁰ Také se v komentářích objevuje názor, že je v knize velké množství postav, tudíž zpočátku je orientace v příběhu náročnější, ale postupně se to mění a následné čtení už nic neruší.²⁸¹ O knize se vyjadřují i v negativnějším slova smyslu, když uvádí, že „*I když mám hodně ráda mytologii, tak tato kniha pro mě nebude.*“²⁸²

²⁷⁸ Uživatel *Nelly*, <https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-titani-446727-> [cit. 2022-03-26].

²⁷⁹ <https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-titani-446727-> [cit. 2022-03-26].

²⁸⁰ Tamtéž.

²⁸¹ Tamtéž.

²⁸² Uživatel *Enthu*, <http://nasknizni-svet.blogspot.com/2021/01/rc-recenze-titani.html#more-> [cit. 2022-03-26].

K prvnímu dílu série *Titáni* je v českém prostředí sepsána i celistvější recenze. Recenze byla psána pro internetovou stránku *Knížní svět*, kde se snaží přiblížit knihu čtenářům. Autorka této recenze se snaží postihnout pozitivní i negativní stránky knihy a udávat konkrétní příklady. Z recenze se dozvídáme, že „autorka má velkou fantazii. Kromě postav z mytologie si vymyslela i svoje vlastní další druhy.“²⁸³ Na druhou stranu hodnotitelka řadu věcí knize od Kate O’Hearnové vytýká. V první řadě jsou knize vytýkány překlepy, které čtenáře ruší, což není chyba autorky, ale spíše redakce. Následuje seznam dalších aspektů, které se recenzentce nelíbily, jako jsou například opakující se děje, opakující se dialogy a otevřený konec, který podle hodnocení přišel zrovna ve chvíli, kdy se příběh začal rozbíhat. V závěru však kniha není shrnuta negativním dojmem, ale spíše rozpačitě.²⁸⁴

„Příběh je spíše vhodný pro mladší čtenáře, kteří se tolik nebudou zamýšlet nad určitými nedostatky, jako je časté opakování rozhovorů a děje. Příběhu také nechybí akce a dokáže zabavit. Jen to tentokrát nebyl úplně můj šálek čaje.“²⁸⁵

Na první díl trilogie bylo poměrně málo recenzí a komentářů v našem prostředí. Avšak ještě hůře je na tom druhý díl trilogie, *Titáni. Do neznáma*, protože na tuto knihu není ani jedna recenze od českého hodnotitele k dohledání a komentáře jsou k této knize pouze dva. Opět důvodem může být fakt, že cílový čtenář komentáře na internetové stránky tomu určené nepíše, ale projevuje se zde i to, že druhý díl je na českém trhu kratší dobu, tudíž je méně v povědomí čtenářů. Jeden ze zmiňovaných komentářů napsala stejná žena, jako u knihy první. O druhém díle trilogie napsala:

„Dobrá kniha. Určitě se bude více líbit mladším čtenářům, ale i starší ji ocení jako pěknou oddechovku. Vzhledem ke konci doufám, že u nás brzy vyjde další díl.“²⁸⁶

Druhým komentářem k této knize bylo jen vyjádření „těším se“²⁸⁷, což nám neříká nic o tom, jak se tomuto čtenáři kniha líbila nebo nelíbila ani jaký má na knihu názor. Můžeme si z toho vyvodit pouze to, že se dotyčné osobě zřejmě líbil první díl, a tak se těší na díl druhý.

²⁸³ <http://nasknizni-svet.blogspot.com/2021/01/rc-recenze-titani.html#more-> [cit. 2022-03-26].

²⁸⁴ Tamtéž.

²⁸⁵ Tamtéž.

²⁸⁶ Uživatel *Medasek*, <https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-do-neznama-467609-> [cit. 2022-03-26].

²⁸⁷ <https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-do-neznama-467609-> [cit. 2022-03-26].

9.2 Názory zahraničních čtenářů

V rámci zahraničních recenzí a komentářů byl výsledek o poznání lepší. I u zahraničních čtenářů je patrné, že v povědomí mají více první díl trilogie *Titáni*, protože komentářů (i recenzí) jsem našla více, než tomu bylo u dalšího dílu *Titáni. Do neznáma*.

Recenze a komentáře zahraničních čtenářů se ve značné míře shodují s hodnocením českých čtenářů. První díl je hodnocen poměrně kladně. V jedné z recenzí je autor velmi nadšený příběhem a uvádí, že příběh je výborný, je v něm spousta akce, zajímavých stvoření a skvělá záhada, do které se můžeme ponořit. Fanoušci Riordana a fanoušci dalších sérií této autorky nebudou touto knihou zklamáni.²⁸⁸ Jednak knihu chválí a podle jeho dalších slov se na ni moc těšil. Určitě si také čtenáři, kteří mají rádi historii, nemají nechat tuto knihu ujít.²⁸⁹

Jiní hodnotitelé se na knihu dívají o něco kritičtěji a opakují se výtky, které jsem zmiňovala již výše, tedy opakování děje, prudká změna tempa plynutí příběhu na konci knihy atd. Autor této recenze vystihuje knihu tak, že je napsaná jednoduše a snadno se v ní orientuje, ačkoli rytmus příběhu je narušen opakování a připomínáním událostí, které přidávají počet stránek. Zatímco postavy autorčiny série Pegas jsou mnohokrát zmíněny a zběžně se objevují, záchrana světa je tentokrát na nových hrdinech, kteří se musí naučit spolupracovat. Kvůli ostré změně tempa působí konec, který vybízí k pokračování, uspěchaně. Oba blondáti, Astraia a Jake reprezentují bílou. Pro fanoušky dobrodružství, které skáče ze světa na svět a je ochucené mytologií, magií a hezkými křídly na postavách.²⁹⁰

Na stejné webové stránce je hodnocen i druhý díl trilogie, ale na ten se autor dívá výrazně kritičtěji, než je to u prvního dílu. Hodnotitel zde prezentuje knihu jako spojovací most k další knize a je pouze pro oddané fanoušky.²⁹¹ Z recenze vyplývá, že druhá kniha je

²⁸⁸ Uživatel *Jaymie*, <https://www.theneverendingtbr.com/review-titans-by-kate-ohearn/>
„The story is terrific – tons of action, interesting creatures, and a great mystery to dig into. Riordan fans and fans of this author’s other series will not be disappointed with this one.“ [Vlastní překlad], [cit. 2022-03-26].

²⁸⁹ Tamtéž.

²⁹⁰ <https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/titans-ohearn/>
„The writing is simplistic and easy to follow, though the story rhythm is disrupted by repetitions and reminders of plot points that pad out the page count. While characters from O’Hearn’s Pegasus series are mentioned many times and appear briefly, saving the day this time is up to a new crop of heroes who must learn to work together. In a sharp pace change, the sequel-prompting climax (after the 400-page mark) is rushed. Both blond, Astraia and Jake present white. For fans of world-hopping adventure flavored with mythology, magic, and pretty wings on characters.“ [Vlastní překlad], [cit. 2022-03-26].

²⁹¹ <https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/the-missing-ohearn/>
„A lengthy bridge to the next book—for dedicated fans only.“ [Vlastní překlad] [cit. 2022-03-26].

jen výplní mezi knihou první a tou poslední, ve které se těšíme na vyvrcholení zápletky. Recenzent také vytýká myšlenku zranění postav, které jsou zde pouze, když to vyžaduje děj, ale protože se to často opakuje, tak to ztrácí svou napínavost.²⁹²

Další recenze nám dává náhled do originálního textu, kdy přibližuje jazyk textu a jeho nedostatky jako jsou „dude, seriously, and man.“ Jazyk obecně autora recenze moc nezaujal, protože o něm uvádí, že autorka snaží znít, jako by to vyprávělo dítě, ale některé aspekty prozrazují, že tomu tak není. Hodnotitel také hodnotí knihu jako zmatečnou, protože čtenáři není předložen žádný popis světa ani postav a je postaven před hotovou věc.²⁹³

Na podobné aspekty naráží i další recenzenti, kteří mají výhrady zejména k tomu, že trilogie Titáni je volným pokračováním k předchozí sérii o Pegasovi, takže lidé, kteří předchozí sérii nečetli, z toho mohou být zmatení. V jedné z velmi kritických recenzí zaznělo to, že pro pisatele byla tato kniha velkým zklamáním. Očekával dobrý příběh, ale všechno od prázdného příběhu po nerozvinuté postavy bylo velkým zklamáním.²⁹⁴

Navzdory řadě ne úplně pozitivních recenzí se většině čtenářů knihy zřejmě líbí, poněvadž se můžeme setkat v českém, ale zejména zahraničním hodnocení s poměrně vysokým hodnocením a pozitivními komentáři, jakým je například komentář, kde pisatel je šťastný, že O’Hearnová je zpátky s další skvělou knihou s řeckou mytologií. Není touto knihou zklamaný. Miluje, že tráví čas se všemi novými postavami, ale zároveň se mu líbí, že jsou tam dívka a Pegas. Je velice zainvestovaný a nemůže se dočkat pokračování. Hodnocení se často nedostane pod 4 hvězdičky, jak je vidět např. na stránce „Goodreads“.²⁹⁵ Pro zajímavost dávám statistiky hodnocení obou knih do přílohy (viz příloha 15 a 16).

9.3 Názor překladatelky

V rámci průzkumu názorů na nyní již dokončenou trilogii knih *Titáni* jsem položila překladatelce Alžbětě Kalinové několik otázek, které by mi přiblížily knihy od Kate

²⁹² <https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/the-missing-ohearn/> [cit. 2022-03-26].

²⁹³ https://www.goodreads.com/review/show/2884584740?book_show_action=false&from_review_page=1.

²⁹⁴ Uživatel *Tiffany*,

https://www.goodreads.com/review/show/3571514225?book_show_action=true&from_review_page=1
„Sad that this book was a major let down for me. I expected a good story out of this, but everything from the lacklustre writing and undeveloped characters was just a huge disappointment.“ [Vlastní překlad], [cit. 2022-03-26].

²⁹⁵ <https://www.goodreads.com/book/show/48647572-the-missing-> [cit. 2022-03-26].

O'Hearnové a ukázaly jiný úhel pohledu na ně. V dotazníku, který přikládám jako přílohu, se překladatelka vyjadřuje ke knihám spíše neutrálně. Knihy *Titáni* a *Titáni. Do neznáma*, byly prvními knihami, které překladatelka od Kate O'Hearnové překládala, ale podle odpovědí je zřejmé, že ji nijak neohromily.

Mezi jednotlivými díly překladatelka nevidí rozdíly, jejich jazyk jí přijde jednoduchý, plochý a ničím zvláštní. Obecně by tyto knihy řadila do spíše podprůměrného mainstreamu. Styl na čtenáře podle ní spíše nefunguje a poselství, které autorka ve svých knihách pravděpodobně zamýšlela není podle překladatelky dostatečně čitelné. Zároveň také překladatelku nijak nezajímaly recenze na knihy a považuje je obecně za méně úspěšné.

10 Závěr

Záměrem mé práce bylo analyzovat knihy Kate O'Hearnové z různých úhlů. Pokusila jsem se nastínit hledisko literární i historické a došla k následujícím závěrům.

Autorčinou motivací začít psát byla její matka, díky níž se seznámila s antickou mytologií. Z rozhovoru s Kate O'Hearnovou vyplývá, že ji antická mytologie natolik uchvátla, že ji ona sama začala v dílech využívat. Není ovšem pravda, že by autorka neměla zájem o jiné mýty a legendy, jak sama uvádí, tak je má moc ráda, ale podle tematického zaměření jejích knih lze usuzovat, že antická mytologie ji nadchla nejvíce.

Co autorka ovšem neuvádí, je její literární vzor. Nabízelo by se, že jím bude někdo, kdo píše v rámci stejného žánru pro podobného implicitního čtenáře. Autorka se k tomuto nijak nevyjadřuje. Ve svém rozhovoru naráží na J. K. Rowlingovou, o čemž budu mluvit v dalších odstavcích, avšak o přímé inspiraci J. K. Rowlingovou se hovořit nedá.

V rámci žánru, který si autorka zvolila, téměř ve všech aspektech dodržuje archetypy postav. Je zde hrdina, jeho věrný druh, mistr, protivník i fantastické stvoření. Jediné, co jí z archetypů chybí, je sexuální objekt, což je ale zapříčiněno tím, že hlavními postavami (i čtenáři knih) jsou děti, takže sexuální motiv není více rozveden. V rámci postav jsou využiti nejen antičtí hrdinové (Titáni i Olympané), kteří mají nadpřirozené schopnosti, ale i tvorové zcela vymyšlení, kteří posilují pocit fantastiky v knize a díky tomu má čtenář nezlomný pocit, že čte fantasy literaturu.

K žánru fantasy také neodmyslitelně patří vstup do nové dimenze, čehož autorka nepochybně dosáhla tím, že si jako místo svého příběhu zvolila nové planety, které se od planety Země markantně liší v počasí, fauně, flóře a dalších aspektech. Pro umocnění pocitu nadpřirozena autorka zvolila ve svém příběhu jako místo děje i Zemi, tudíž se zde prolínají naprosto odlišné světy a zdůrazňuje to jejich jedinečnost. Můžeme to vidět na příkladu, kde Jakeovi přijde vtipné oblečení, které na sobě mají Titáni a oni naopak neznají telefon, skateboard atd., takže zde dochází k přímé konfrontaci dvou naprosto odlišných světů.

Autorka hojně využívá v rámci příběhu i motiv cesty, takže její postavy neustále někam cestují a čtenář je stále stavěn do nové situace a do neznámého prostředí. Naopak co není v knize využíváno, tak jsou motivy intimní a sexuální. Stejně tak není nijak zvlášť

využíváno satiry a humor jako takový je použit spíše s mírou, tedy to není motiv, na kterém by byl příběh vystavěný.

Díla, která jsem se rozhodla zkoumat, jsou součástí trilogie Titáni, která je nejnovější dokončenou sérií knih. Ve své práci rozebírám pouze první dva díly, které jsou v současné době přeložené do češtiny. Na první pohled je vidět, že jsou si kompozičně velmi podobné. Jsou děleny na kapitoly (podobný počet kapitol). Vyprávění je chronologické, ale často větvené do dvou dějových linií. Není to však pro čtenáře žádná překážka, protože po pár kapitolách se dějové linie opět spojí dohromady. Díky těmto aspektům je dílo dobře přehledné a není problém se v něm orientovat.

V souvislosti s kompozicí bych ráda upozornila ještě na jazyk, který autorka v díle používá. Jak jsem již zmiňovala v práci, tak jazyk je poměrně plochý, popisy nejsou moc dlouhé, takže čtenář má mnohem více prostoru pro imaginaci, větná stavba je nenáročná, díky čemuž se čtenář v žádné větě neztratí a není zapotřebí ji číst znovu, a velká část textu je tvořena přímou řečí. Díky tomu se kniha čte rychle a čtenář je prostřednictvím rozhovorů ještě více vtahován do děje. Avšak nadměrným užíváním rozhovorů se autorka dostala do fáze, kde se jí často rozhovory opakují. Čtenář může mít pocit, že je příběh zacyklený a neděje se nic nového. Je to zároveň jeden z aspektů, které autorce vytykají i samotní čtenáři ve svých recenzích, jak jsem uváděla výše. Autorce je také vyčítáno v recenzích, že využívá často některá slova (v originálním znění), ale já jsem při čtení překladu tento pocit neměla. Je možné, že překladatelka při své práci využívala synonymitu, text tak obohatila, a proto s opakováním stejných slov český čtenář nemá problém.

Příběh je předáván prostřednictvím vypravěče s nulovou fokalizací v er-formě. Není v hlavní roli, jak by se mohlo zdát, protože většinu příběhu předávají postavy svými promluvami. Jak jsem již zmiňovala, v této formě užití je nebezpečí zacyklení příběhu, k čemuž částečně dochází. Stejně tak se dostáváme do situace, že pokud by nás zajímalo, o čem postavy přemýšlí a jak těžká pro ně rozhodnutí jsou, tak se to od vševědoucího vypravěče nedozvíme, protože je v knize velmi oslaben a vystupuje pouze jako doplňující faktor. Ze stejného důvodu se nemáme možnost dozvědět detaily o jednotlivých postavách a místech. Zmiňovala jsem, že to lze vnímat jako výhodu z pohledu čtenářovi imaginace, ale pokud knihu čte čtenář starší, tak mu tyto aspekty mohou při četbě chybět.

Po přečtení knih jsem měla pocit, že nejsem zamýšleným adresátem těchto knih. Podle vodítek, která jsem v textu našla, jsem došla k závěru, že cílovým čtenářem je pravděpodobně skutečně teenager mezi 11 a 16 lety. Vedlo mě k tomu jednak to, že hlavními hrdiny jsou podle kontextu teenageři, což je jeden z prostředků, jak zaujmout mladšího čtenáře, jednak to, že jazyk, kterým autorka píše je poměrně jednoduchý a plochý. Proti těmto argumentům se nabízí fakt, že je používána v díle antická mytologie, u které by se dalo předpokládat, že pro její porozumění je zapotřebí nějaké povědomí o řeckých mýtech. Opak je však pravdou. Kate O'Hearnová ve svých dílech využívá mytologii spíše jako všeobecně známou věc. Pokud se čtenář orientuje v tomto okruhu, tak má nespornou výhodu, protože si dokáže věci lépe propojit, ale v případě, že by byli antičtí hrdinové někým jiným, tak by to v příběhu neznamenovalo zásadní změnu. Některé věci by ztratily svůj smysl (například špatný vztah mezi Titány a Olympany), ale dalo by se to omluvit něčím jiným.

Konkrétně se díla Kate O'Hearnové s mytologií shodují ve třech věcech, kterými jsou postavy, vztahy a prostředí. Při psaní svých postav se autorka jednoznačně inspirovala v mýtech, protože jména a vzhled jsou často přizpůsobeny antické mytologii. Můžeme to vidět například na Vulkánovi, který nejen, že nese jméno antického hrdiny, ale z mýtů jsou brány i detaily, jako jsou jeho umělé nohy a pracovitost. Naopak má autorka tendenci brát z mýtů pouze dobré vlastnosti hrdinů, a ty špatné zatajovat. Příkladem může být Jupiter, který je z mýtů známý jako záletník, ale v knihách o tomto nemáme jedinou zmínku a je prezentován jako milující manžel. Autorka ve svých dílech tedy neprezentuje mýty jako celek, nepřijímá postavy tak, jak jsou nám známy z mýtů, ale přetváří si je tak, aby se hodily do jejího příběhu. Stejně tak autorka nevěnuje stejnou pozornost všem postavám, některým se v popisu věnuje více, některým méně. Spíše však popisuje postavy, které se nepodobají lidem než postavy, které se jim podobají (včetně bohů a Titánů).

Se vztahy mezi postavami je to podobné. Rodinné vztahy mezi postavami naprosto odpovídají mytologii. Jak je patrné z Astraiina rodokmenu (viz příloha č. 18), tak rodina, kterou autorka popisuje v knize, odpovídá té, která je známá z mýtů. V jiných oblastech vztahů už se ale nedá hovořit o důsledném použití mytologie (byť je to zřejmě záměrné). Zmiňovala jsem již vztah mezi Junonou a Jovem, který je v příběhu popsán jako harmonický, což plně neodpovídá mýtům, které jsou nám známé. Stejně tak vztahy mezi

Titány a Olympany jsou viditelně narušené kvůli válkám, které mezi nimi proběhly, ale toto poškození se poměrně rychle zocelí, což vnímám jako součást morálního poselství, které autorka zřejmě měla v plánu do knihy vložit.

Prostředí inspirované mytologií je zde pouze jedno a je jím vězení Tartar. Toto místo je vnímáno jako prostor nepříjemný, budící strach a špatné vzpomínky, ale zároveň nedochází k jeho detailnímu popisu. Autorka se věnuje pouze vězení jako takovému, ale o podsvětí se nedozvídáme téměř nic. Chybí zde detailnější popis prostředí. Známe pouze vztahy k tomuto místu i pocity, které hrdiny provází, když se v Tartaru nachází, ale o detailech tohoto světa nám autorka neříká nic. Stejně tak autorka popírá některé logické věci, které jsou s Tartarem spjaté. Jednak je to stráž Tartaru, která by zde měla být, ale v knihách žádná není, jednak je to fakt, že vládce podsvětí byl uvězněn ve své vlastní říši, což poměrně podráží jeho význam a moc.

Děj v knihách je velmi obsáhlý. Čtenář je neustále udržován v napětí díky neustálé změně prostředí a akčním scénám. Čas v dílech plyne poněkud jinak, než bývá v knihách obvyklé. Autorka si nepřála, aby její postavy v průběhu příběhu stárly, jako tomu bylo v knihách J. K. Rowlingové (v každém dalším díle jsou postavy o rok starší).²⁹⁶ Tuto skutečnost si zajistila tak, že čas na jednotlivých planetách v příběhu plyne jinak. Zatímco na planetě Titu uběhne pár dní, tak na planetě Zemi uběhne několik měsíců. V prvních dvou dílech na planetě Zemi uběhne zhruba půl roku (zmíněno, že Jake zmizel v létě o prázdninách, ale ve druhém díle již padá sníh), zatímco při čtení dobrodružství hrdinů uběhne pouze pár dní.

Příběh není doprovázen v českém překladu ilustracemi. V knize je pouze text, což by mohlo mladší čtenáře odradit, ale na druhou stranu jim to dává více prostoru pro imaginaci. Čtenář si může sám představit, jak vypadá prostředí, jak vypadají postavy apod. Jak už jsem ale zmiňovala, tak to může být složitější v souvislosti s tím, že v knize detaily nejsou popisovány a dozvídáme se pouze hrubé rysy jak postav, tak míst. Z toho důvodu neznáme podrobně, jak vypadá planeta Titus, nevíme nic o její flóře, řekách ani počasí, ačkoli se děj

²⁹⁶ Exclusive Interview, [cit. 2022-03-26].

odehrává z velké části v tomto prostoru, tak se o něm dozvídáme málo konkrétních informací.

V ději knih se, podle mého názoru, autorka snažila zakomponovat poselství. Na tento konkrétní aspekt jsem se ve svém dotazníku (viz příloha č. 17) ptala překladatelky, která má rovněž pocit, že se o to autorka pokusila, ale není to z příběhu více patrné. S tímto názorem souhlasím, ovšem mám pocit, že přece jen morální poselství lze alespoň v některých detailech vysledovat. Jednak je to snaha ukázat, že bychom se měli všichni tolerovat a snažit se spolu vycházet nehledě na minulost, jednak je to snaha pomáhat si a velká důležitost a síla přátelství.

Názory na knihy v zahraničí i u nás jsou rozporuplné. Najdeme pozitivní i negativní hodnocení, ale pokud najdeme kritiku děl, tak se často opakuje totéž (opakování, jednoduchý jazyk...),²⁹⁷ což nám o knihách vypovídá, že mají jisté nedostatky. V České republice knihy nejsou nijak výrazně rozšířené ani známé. Při průchodu knihkupectví jsem narazila pouze na jeden výtisk od každého dílu, na rozdíl od jiných knih, které měly několik výtisků. Působilo to na mě tak, že o knihy není velký zájem.

O neznámosti knih svědčí také malá četnost komentářů a recenzí od českých čtenářů. V zahraničí se knihy nepochybně těší větší popularitě než u nás. Z komentářů i recenzí také vyplývá, že první díl trilogie *Titáni* je úspěšnější než díl druhý. Poznáme to podle množství recenzí, které na knihy vznikly, a také podle obsahu vzniklých recenzí, které jednoznačně hodnotí první díl jako povedenější, navzdory tomu, že podle statistik je druhý díl úspěšnější. (viz přílohy č. 15 a 16). Z mého pohledu je to také tak. Při čtení knih jsem měla pocit, že v prvním díle se dozvídáme něco nového, více se autorka inspirovala antickou mytologií, což mi velmi imponovalo, ale druhý díl už toto neměl. Často jsem měla pocit, že se situace opakuje, autorka stále více uplatňovala svou fantazii než atickou předlohu, a tak mi kniha byla stále vzdálenější. Ztotožnila bych se s recenzí, která píše, že je druhý díl pouze mostem k dílu poslednímu.²⁹⁸

²⁹⁷ <https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/titans-ohearn/>.

²⁹⁸ <https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/the-missing-ohearn/>.

Věřím ale, že pro mladší čtenáře mohou být knihy zajímavé a mohou být případně motivací k tomu, aby se zajímali o antickou mytologii, se kterou se stále více setkávají, ať už v literárním světě, nebo v jiných oblastech života.

11 Seznam použitých informačních zdrojů

Prameny

HÉSIODOS, *Práce a dny*. Přeložila Julie NOVÁKOVÁ. Praha: Svoboda, 1990.

HÉSIODOS, *Zpěvy železného věku*. Přeložila Julie NOVÁKOVÁ. Praha: Svoboda 1990.

HOMÉROS. *Homérova Ílias*. Druhé, přepracované vydání. V Praze: Jan Laichter, 1934. XXIV - 684 - [II] s. Laichterova sbírka krásného písemnictví; [Sv.] XXXIII.

O'HEARN Kate. *Titans. The missing*. New York: Simon & Schuster, 2021. ISBN 978-15344117083.

O'HEARN, Kate. *Titans*. New York: Simon & Schuster, 2020. ISBN 978-153441170052.

O'HEARN, Kate. *Titáni. Do neznáma*. Přeložila Alžběta KALINOVÁ. Praha: Fragment, 2021. ISBN 978-80-253-5147-5.

O'HEARN, Kate. *Titáni*. Přeložila Alžběta KALINOVÁ. Praha: Fragment, 2020. ISBN 978-80-253-4800-0.

Odborná literatura

BÍLEK, Petr A. *Hledání jazyka interpretace: k modernímu prozaickému textu*. Brno: Host, 2003. Teoretická knihovna. ISBN 80-7294-080-5.

ECO, Umberto. *Meze interpretace*. Praha: Karolinum, 2004. ISBN 978-80-246-0740-5.
FOSTER, Thomas C. *Jak číst romány jako profesor*. Brno: Host, 2014. ISBN 978-80-7294-929-8.

GRAVES, Robert. *Řecké mýty I*. Přeložil Jiří HANUŠ. Praha: Odeon, 1955.

MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. *Encyklopedie literárních žánrů*. Praha: Paseka, 2004. ISBN 80-7185-669-x.

PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*. 3. vyd. Jíloviště: Mercury Music & Entertainment, 2007. ISBN 978-80-239-9284-7.

SEGI LUKAVSKÁ, Jana, ed. *Dítěti vsťříc: teorie literatury pro děti a mládež*. Brno: Host, 2018. Teoretická knihovna. ISBN 978-80-7577-413-2.

SVOBODA, Ludvík, ed. *Encyklopedie antiky*. Praha: Academia, 1973.

ZAMAROVSKÝ, Vojtěch. *Bohové a hrdinové antických bájí*. 5. upr. vyd., V Nakl. Brána 2. Praha: Brána, 2000. ISBN 80-7243-097-1.

Internetové zdroje

<http://nasknizni-svet.blogspot.com/2021/01/rc-recenze-titani.html#more>

https://ipac.svkk1.cz/ar1-kl/cs/detail-kl_us_auth-0405519-OHearn-Kate-1950/

[https://web-archive-org.translate.goog/web/20141006224930/http://www.davidhigham.co.uk/clients/Client-721.htm?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=cs&_x_tr_hl=cs&_x_tr_pto=sc-](https://web.archive-org.translate.goog/web/20141006224930/http://www.davidhigham.co.uk/clients/Client-721.htm?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=cs&_x_tr_hl=cs&_x_tr_pto=sc-)

<https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-do-neznama-467609>

<https://www.databazeknih.cz/knihy/titani-titani-446727>

<https://www.goodreads.com/book/show/48647572-the-missing>
https://www.goodreads.com/review/show/2884584740?book_show_action=false&from_review_page=1

<https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/the-missing-ohearn/>

<https://www.kirkusreviews.com/book-reviews/kate-ohearn-1/titans-ohearn/>

<https://www.theguardianherd.com/messageboard/wingbeats-book-club/wingbeats-book-club-exclusive-interview-with-author-kate-o-hearn/>

<https://www.theneverendingtbr.com/review-titans-by-kate-ohearn/>

Kate O'Hearn [online]. [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <http://www.kateohearn.com/about/>

Kate O'Hearn. *Wikipedia: the free encyclopedia [online]*. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Kate_O%27Hearn

12 Seznam příloh

- Příloha č. 1: Ukázka užití vypravěčů (*Titáni*, str. 238)
- Příloha č. 2: Ukázka užití nespisovného jazyka (*Titáni. Do neznáma*, str. 16)
- Příloha č. 3: Ukázka vztahu a vlastností Astraii a Zefyr (*Titáni*, str. 169-170)
- Příloha č. 4: Ukázka Trynovy proměny (*Titáni. Do neznáma*, str. 252)
- Příloha č. 5: Ukázka Jakeova odhodlání (*Titáni. Do neznáma*, str. 15)
- Příloha č. 6: Ukázka Cylovy proměny (*Titáni. Do neznáma*, str. 22-23)
- Příloha č. 7: Ukázka Jovova vystupování v knize (*Titáni. Do neznáma*, str. 235, 240)
- Příloha č. 8: Ukázka Junoniny osobnosti (*Titáni*, str. 246-247)
- Příloha č. 9: Ukázka Plutonovy síly (*Titáni. Do neznáma*, str. 214)
- Příloha č. 10: Ukázka Vulkánovy osobnosti (*Titáni*, str. 295)
- Příloha č. 11: Ukázka Hyperiona v díle (*Titáni. Do neznáma*, str. 197-198)
- Příloha č. 12: Ukázka Aurořina vnitřního sporu (*Titáni. Do neznáma*, str. 163)
- Příloha č. 13: Ukázka Themidina vystupování (*Titáni*, str. 43-44)
- Příloha č. 14: Ukázka textu v klíčovém momentu (*Titáni*, str. 171)
- Příloha č. 15: Statistika hodnocení k 1. dílu trilogie (webová stránka *Goodreaders*)
- Příloha č. 16: Statistika hodnocení k 2. dílu trilogie (webová stránka *Goodreaders*)
- Příloha č. 17: Dotazník vyplněný překladatelkou knih Alžbětou Kalinovou
- Příloha č. 18: Rodokmen hlavní hrdinky Astraii
- Příloha č. 19: Obálka knihy *Titáni*
- Příloha č. 20: Obálka knihy *Titans*
- Příloha č. 21: Obálka knihy *Titáni. Do neznáma*
- Příloha č. 22: Obálka knihy *Titans. The missing*
- Příloha č. 23: Ukázka opakujících se situací v knize (*Titáni. Do neznáma*, str. 40, 50, 104)

13 Přílohy

Příloha č. 1: Ukázka užití vypravěčů

Astraiia toho o Solárním transportéru věděla jen velmi málo. Po celý její život byl zakázaný, takže když teď cestovala skrz mocnou červí díru, s ohromením sledovala zářící směsici barev a poslouchala ohlušující hukot.

Cesta skončila stejně rychle jako začala. Objevili se na místě sužovaném temnotou, silným vichrem a deštěm. Půda pod jejich nohama byla rozmáčená a na boty a kopyta se jim lepilo páchnoucí bahno. Po obloze táhla černá mračna. Na horizontu udeřil blesk.

„Tohle je den, nebo noc?“ zvolal Cylus do hučícího větru.

„Au, boří se mi kopyta,“ stěžoval si jiný kentaur.

Tryn se rozhlédl. „Otec to popisoval stejně. Hnusné.“

„Tamhle!“ Astraiia ukázal na velký kamenný oblouk opatřený těžkými dvoukřídlymi vraty. „To musí být ono.“

Příloha č. 2: Ukázka užití nespisovného jazyka

„... My aspoň o lidech věděli. Pro něj je to něco úplně jinýho. Ale kdykoli v tvoji blízkosti otevře pusou, ty hned řekneš něco krutýho nebo mu začneš vyhrožovat. Proto tě okřikujeme. Už tak je dost zlý, jak se chováš k Trynovi – ale ten je aspoň dost silnej na to, aby se s tím vyrovnal. Jake je jinej.“

Příloha č. 3: Ukázka vztahu a vlastností Astraii a Zefyr

„Cože?“ vyhrkla Zefyr. „To není fér. Udělaly jsme to jako laskavost pro noční tvory, a teď za svůj dobrej skutek dostaneme další trest.“

Themis se rozzuřila ještě víc. „Ne, Zefyr, ty a Astraiia jste vnikly do budovy, kam jste neměly povolení vstoupit. Ale jestli vás to tolik láká, můžete pokračovat v úklidu obou budov.“

„Jenže to není fér.“

„Nebylo by fér nutit vás do úklidu všech budov,“ usadila ji Themis. „Ale na to dojde, pokud se se mnou nepřestaneš hádat!“

„Ale... ale ne! Vykřikla Zefyr.“

Astraia jí zacpala pusou dlaní. Svou nejlepší kamarádku milovala jako vlastní sestru, teď ale tušila, že pokud Zefyr hned nepřestane, konce školního trestu se nedočkají. Podívala se zpátky na Themis. „Nebylo správně, že jsme šly do Arkádie 2 bez svolení, a omlouváme se. Pokud teda chcete, abychom uklízely obě budovy, uděláme to.“

Zefyr pohazovala hlavou a snažila se pod Astraia rukou něco říct. Ale Astraia ji nepustila a raději jí chytila čenich oběma rukama. „Ona už bude mlčet,“ ujistila Themis. „Jen vám chce poděkovat za vstřícnost.“

Příloha č. 4: Ukázka Trynovy proměny

Tryn odložil zbraň a beze slova došel k Astraie. Triana ho následovala, ale meč si stejně jako Astraia nechala v ruce.

Konečně Tryn promluvil tichým hlasem: „Zabil jsem. Jde to proti všem hodnotám mého lidu. Proti všemu, čemu věřím. Co jsem vlastně zač?“

„Seš hrdina,“ zabručel Cylus, který se k nim připojil v doprovodu Dareka a Randera. Všichni drželi v ruce luky.

Astraia položila Trynovi ruku na rameno. „Vím, že se teď necítíš dobře, ale díky tomu, co jste tady s Trianou udělali, je Zefyr v bezpečí. A mnoho dalších taky.“

„Já to chápu, ale stejně...“ odmlčel se.

Příloha č. 5: Ukázka Jakeova odhodlání

„Co když ji něco sežralo?“ nadhodil Render.

„To ne!“ řekl Jake rychle. „Nesso!“ začal volat. „Nesso, kde jsi?“

Tryn rychle Jakeovi zakryl pusou. „To ses o cestování do cizích světů nenaučil vůbec nic? Nemůžeš tady přece řvát jako pavián. Nevíš, kdo nebo co ti odpoví.“

Jake přikývl a Tryn ho pustil.

„Jakeu,“ začala Astraia. „Jste s Nesso přece propojení. Zhluboka se nadechni a zavři oči. Řekni mi, jestli ji ucítíš.“

Jake poslechl. Po chvíli vytřeštil oči a vyjeveně se na ni podíval. „Máš pravdu. Vážně ji cítím!“ Ukázal do husté džungle. „Je tímhle směrem.“

„Jdeme!“ zavelela Zefyr.

Příloha č. 6: Ukázka Cylovy proměny

Cylus vstal a doklusal k ní. „Díky, díky, Zefyr.“ I on ji objal kolem krku. „Moc se omlouvám, že jsem o tobě říkal, že jsi Pegasova dcera. Slibuju, že už to nikdy neudělám!“

Astraie neušlo, jak Zefyr v Cylově objetí celá ztuhla a zalapala po dechu. „To je v pohodě, Cyle. Nemusíš mě uškrtit.“

To už se k nim připojili i Darek s Randerem. Měli růžové tváře a Render se nadšeně křenil. „To bylo boží! V životě by mě nenapadlo, jak je lítání vzrušující. Jestli tohle přežijem, poprosím Vulkána, aby mi taky vyrobil křídla!“

„Ty teda lítat nebudeš!“ rozkřikl se Cylus.

Astraia se podívala na Zefyr a vzdychla si. „Tak to moc dlouho nevydrželo.“

„Cože?“ nechápak Cylus. Pak mu došlo, co právě řekl, a odkašlal si. „Chtěl jsem říct, vážně chceš znova lítat?“

Jestli mi to dovolíš,“ přikývl Render. „Bylo to skvělý.“

Cylus kradmo mrkl po Astraie. „Ehm, no, jestli to opravdu chceš, nebudu ti bránit.“

Příloha č. 7: Ukázka Jovova vystupování v knize

Zefyr se protlačila davem k Astraie. „Naskoč. Musíme Auroru s Pegasem zachránit.“

„Půjdu s vámi,“ rozhodl Jupiter. Podíval se na policistku. „Jsme tady, abychom Zemi pomohli. Ale nemyslete si – jestli někdo z vašich lidí ublíží Pegasovi či Auroře, bude se zpovídat přímo mně! Teď řekněte svým lidem, ať je nechají být.“

„Přes vysílačku nás neposlechnou,“ namítla policistka. „Ale mohli by, když vás tam dovezeme.“

Jupiter přikývl a otočil se k Astraie. „Ty a Zefyr poletíte první. Budeme hned za vámi.“

...

Než stihli vypálit, ulicí otřásl mohutný výbuch. Uprostřed mokré silnice stáli Jupiter a Pluto. Jupiter držel obě ruce nad hlavou a mezi prsty mu jiskřily blesky. Tlesknutím přivolal dunící hrom, který roztříštil všechna okna v okolí. Následoval blesk, který udeřil do jedné z budov takovou silou, že cihly a malta odletovaly do všech stran.

Příloha č. 8: Ukázka Junoniny osobnosti

Juno otevřela oči, a když uviděla Astraiu, pevně ji objala. „Děkuji ti, žes nás tady našla.“ Zabloudila pohledem k Jupiterovi. „Jak je na tom? Na něj útočili nejvíc.“

„Jsem v pořádku drahá,“ odpověděl zesláble Jupiter. Podíval se na své zachránce. „Trynule, Astraio co tady děláte? Jak jste nás našli?“

„To je na dlouhé vyprávění,“ odpověděl Tryn. „Přišli jsme vás osvobodit. Prosím, musíte vstát. Potřebujeme vaši pomoc.“

„Jsem hrozně zesláblý,“ stěžoval si Jupiter. „Juno a mě unesli mezi prvními. Nedostali jsme nic k jídlu a mnohokrát si vzali naši podobu.“

Jake sáhl do batohu a vytáhl kus ambróziového koláče, který měl schovaný na později. Ulomil z něj malou část pro Nesso a zbytek rozdělil mezi Jupitera a Juno. „Tady, pomůže to?“

Jupiter pohlédl na Jakea. „Člověk v Tartaru?“

Jake přikývl. „Ano, pane.“ Unesli mě ze Země, ale Astraia a Zefyr a Tryn se mi snaží pomoci dostat se domů.“

Jupiter vděčně přijal koláč, ale podal svůj podíl Juno. „Vezmi si ho drahá, potřebuješ jíst.“

Juno se usmála a její ztrhaná tvář se maličko rozjasnila. „Kdepak lásko, mám svůj kousek. Sněz si ho. Pokud máme s těmi monstry bojovat, budeš potřebovat sílu.“

Příloha č. 9: Ukázka Plutonovy síly

„Jupiter, prosím, tohle kvůli mně nedělejte,“ žadonil Jake. „Máte na starosti jiné věci. Důležitější. Já s nima prostě půjdu a budete mít pokoj.“

Jupiter se zastavil, ale ještě než stihl nějak zareagovat, jeden z policistů do něj strčil hlavní své zbraně. „Ustup, Jupiter. Je po všem.“

Jake ani nestihl zaregistrovat, jak rychle se Pluto přemístil a chytil policistu za paži. Jake už se chystal zvolat „ne!“, protože Astraia mu jednou vyprávěla, že Pluto dovede zabít pouhým dotekem. Jenže tentokrát se nic nestalo.

Příloha č. 10: Ukázka Vulkánovy osobnosti

„Z cesty, nechte mě projít,“ zabručel Vulkán.

Titáni a Olympané se rozestoupili a udělali Vulkánovi prostor. Ten došel k Jakeovi a podal mu skateboard. „Tenhle je tvůj a poslouží jen tobě.“ Pak podal další Trynovi. „A tenhle je pro tebe. Vyzkoušejte si, jak fungují.“

Jake se podíval na svůj skateboard a zhrozil se. „Co jste s ním provedl?“

Vulkán se usmál. „Vylepšil jsem ho.“

Jake vytřeštil oči. „Ale... ale vždyť jste ho přeřízl vejpůl!“ Ukázal prkno Astraie. „Koukej, co s ním udělal. Rozřízl ho přímo skrz podpis Roba Dyrdeka a přilepil k němu kus nějakého kovu.“

„Ano,“ přitakal Vulkán. „Takže teď máš půlku původního a Tryn tu druhou. Zadní část má křídla a umí létat. Jednoduše mu řekneš, kam se chceš dostat, a on tě tam odnese.“

„Cože, tohle, že lítá?“ podivil se Jake.

Vulkán mu věnoval široký úsměv. „Ano, létá. Merkurovi jsem vyrobil létající sandály a tohle funguje na stejném principu. Vaše skateboardy teď létají.“

Příloha č. 11: Ukázka Hyperiona v díle

„Jsem na vás moc pyšný,“ pronesl Hyperion. „Ale musíte být opatrní. S ničím podobným těmto zrudám jsme se ještě nikdy nesetkal.“

„Já vím,“ přitakala Astraia. „Ale dostaneme vás ven a ukážeme Náhradníkům, že přijít zrovna sem byla chyba.“

Hyperion stiskl Astraie ruce. „Je toho tolik, co bych ti chtěl říct a na co se zeptat. Ale teď už musíš jít. Není tady pro tebe bezpečno. Předpokládám, že ses dovnitř dostala tajnou únikovou chodbou. Použij ji znovu. Jde a získej klíč. Dostaň nás odtud.“

Protáhl paže mřížemi a neobratně Astraiu objal. „Jdi už a dávej na sebe pozor.“

Astraia se od dědečka odtáhla. „Budu.“ Rozhlédla se kolem sebe. „Brzy se vrátím a všechny vás vysvobodíme.“

„Hodně štěstí, dítě.“

Příloha č. 12: Ukázka Aurořina vnitřního sporu

„Taky doufám,“ přitakala Aurora. Dovedla je k několika lůžkům. „Tahle je tvoje, Astraio.“ Pak ukázala na deky rozložené na zemi vedle postele. „Doufám, že to bude stačit Zefyr.“

„Je to perfektní. Díky, Auroro.“

Astraiina matka se smutně usmála. „Zkuste si odpočinout. Čeká vás další náročná cesta. Škoda že Jupiter raději nepustil mě.“

Astraiia matku pevně objala. „Chápu, proč požádal nás. Neboj, zvládneme to.“

„Přesto mi to dělá starosti. Sice už jsi veliká, ale i tak v tobě pořád vidím tu malou holčičku. Stejně jako u ostatních dětí. Tolik se bojím o tvé bratry...“

„Já taky,“ řekla Astraiia. „Jestli je najdu, vezmu je sem.“

Matce vhrkly do očí slzy. „Díky, drahoušku.“

Příloha č. 13: Ukázka Themidina vystupování

„Až potom, co sis Zefyr dobíral kvůli jejímu otci. A pak jsi Astraie řekl, že má zakrnělá křídla. Byl jsi krutý a zlý. Nic z toho nebudu ve své škole snášet.“

Pak se přísně otočila k Zefyr. „Stejně jako nebudu snášet násilí. Jestli chceš navštěvovat tuto školu, budeš muset ten svůj vztek ovládat.“

Zefyr také svésila hlavu. „Taky je mi to moc líto.“

„Dobrá, vzhledem k tomu, že je tohle všechno pro nás nové, budu dnes shovívavá. Namísto vyloučení, což by byl příhodný trest, budete všichni týden po škole. Pokud během té doby způsobíte jakékoli další potíže, nebudu už s vyloučení váhat ani chvíli.“

„Co to znamená bejt po škole?“ zeptala se Astraiia.

„Být po škole,“ opravil a ji Themis. „To znamená, že tady zůstanete i po vyučování a budete plnit úkoly, které vám zadám. Pakliže se před tímto trestem pokusíte utéct, další trest bude horší. Je to všem jasné?“

Astraiia a Zefyr přikývly a Cylus pokrčil rameny. Themis v tu ráno vystřelila ze své stoličky a vmžiku přiskočila až těsně k němu. „Viděla jsem správně, že jsi pokrčil rameny?“

Astraie se postavily chlupy na rukou a zamrazilo ji v zádech. I Zefyr se naježily jemné pramínky hřívy. Jako by Themis vyzařovala tím víc energie, čím víc se zlobila.

Příloha č. 14: Ukázka textu v klíčovém momentu

„Vulkán je Náhradník.“

Astraiia se zastavila. „Cože?“

„Jak jsi to poznal?“ zajímala se Zefyr. „Kromě toho, žes ho srazil k zemi, což musím přiznat, bylo úžasný, jsem neviděla nic, co by naznačovalo, že to doopravdy není Vulkán.“

„Jak dobře ho znáte?“ zeptal se Tryn.

„Moc ne,“ přiznala Astraia. „Viděla jsem ho jen párkrát.“

„Věděly jste, že má nedorostlé nohy?“

„Vážně? Zeptala se Astraia.

„Ano,“ přikývl Tryn. „Jako kluk si vyrobil nové nohy, aby mohl chodit stejně jako ostatní Olympané a byl stejně vysoký.“

„No bezva,“ ušklíbla se Zefyr. „To je dobrý vědět. Díky, že ses o to s námi podělil.“

Tryn zavrtěl hlavou. „Ty to nechápeš. Když jsem dneska do Vulkána narazil, ohmatal jsem přes dlouhou tuniku a kovářkou zástěru jeho nohy. Byly z masa. Ale Vulkán, kterého znám, si je vykoval z železa a ze zlata. Žádné maso na nich nebylo.“

Astraie spadla brada. „Takže... takže Vulkán je...“

„Pravý Vulkán zmizel a místo něj je tady náhradník. To je důkaz, na který jsme čekali.“

Příloha č. 15: Statistika hodnocení k 1. dílu trilogie

book data

95% of people liked it

All editions: 4.3 average rating, 310 ratings, 26 reviews, added by 1158 people, 598 to-reads

This edition: 4.24 average rating, 249 ratings, 25 reviews, added by 937 people

Příloha č. 16: Statistika hodnocení k 2. dílu trilogie

údaje o knize

Libilo se 96 % lidí

Všechny edice: 4,44 průměrné hodnocení, 155 hodnocení, 8 recenzí, přidáno 516 lidmi, 210 přečtení

Toto vydání: 4,44 průměrné hodnocení, 131 hodnocení, 4 recenze, přidalo 465 lidí

Příloha č. 17: Dotazník vyplněný překladatelkou knih Alžbětou Kalinovou

Titáni a Titáni. Do neznáma.

Dotazník překladatelka vyplnila a zaslala prostřednictvím Messengeru 6. 2. 2022.

Jakých knih se většinou týká Vaše překladatelská činnost?

Beletrie pro mládež a pro dospělé

Proč jste knihy překládala? (zakázka, vlastní motivace...)

Zakázka z nakladatelství, se kterým dlouhodobě spolupracuji.

Překládala jste i starší díla O'Hearnové? Pokud ne, četla jste je a udělala byste něco jinak?

Ne.

Jaký máte názor na knihy *Titáni a Titáni. Do neznáma*? Proč?

Knihy ničím nevynikají z mainstreamové produkce, z těch, na kterých jsem pracovala, se řadí spíše ke slabšímu průměru.

V jakých částech knihy jste musela dělat výraznější úpravy? Byly vůbec někde potřeba?

Nerozumím otázce, úkolem překladatele není upravovat originál.

Je podle Vás v knihách nějaké morální poselství? Vidíte tam nějaký morální rozměr?

Autorka se o to nejspíš snažila, ale ve výsledném díle to pro mě osobně není příliš pozorovatelné.

Myslíte si, že na čtenáře funguje styl, který autorka zvolila?

Spíše ne.

Víte, jak jsou tyto knihy na trhu úspěšné?

Nevím, ale vzhledem k tomu, že se nedělají další díly, patrně moc úspěšné nebyly.

Jsou mezi díly *Titáni* a *Titáni. Do neznáma* rozdíly? (Lepší x horší, jazykové rozdíly, stavba knihy...)

Nejsou.

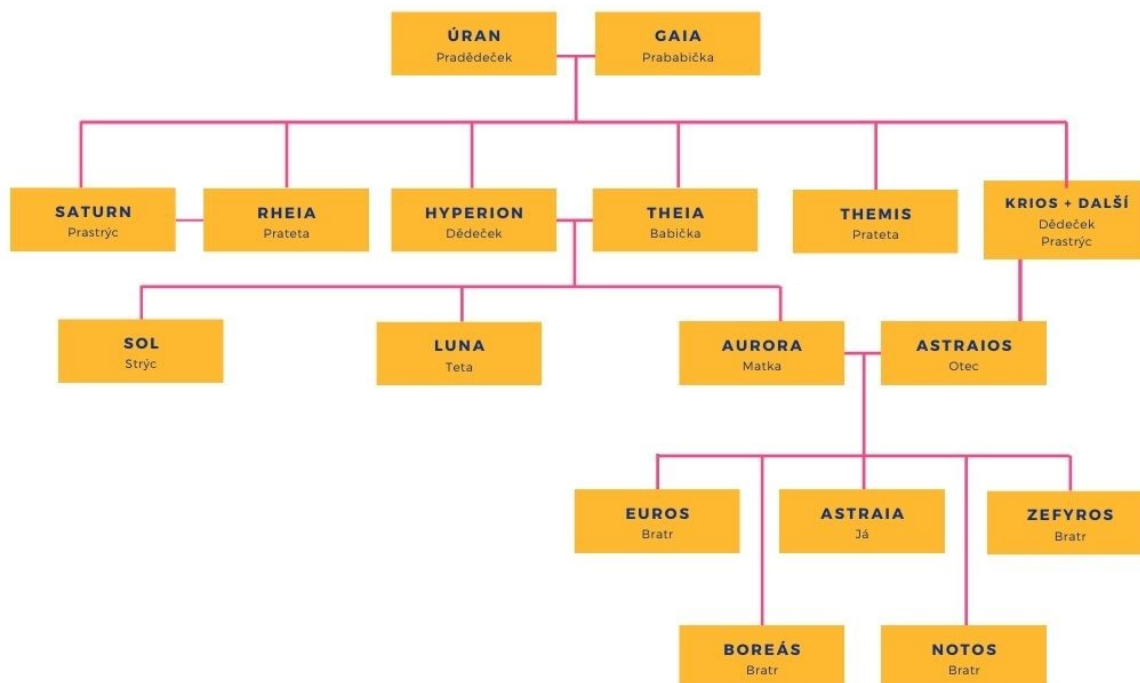
Jak jste vnímala jazyk, kterým jsou originály psány?

Velmi jednoduchý, plochý, ničím originální.

Zajímaly Vás recenze na tyto knihy? Pokud ano, co na ně říkáte?

Ne.

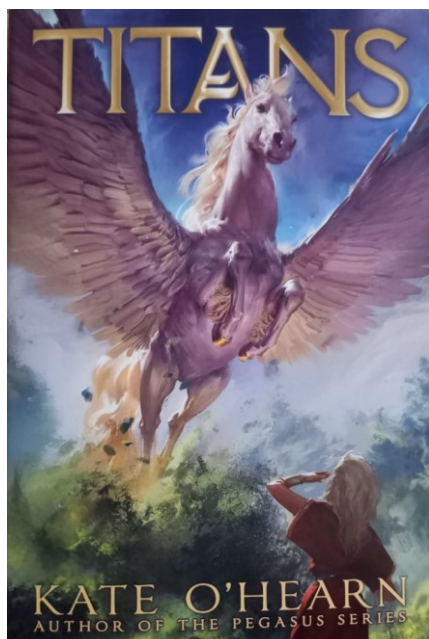
Příloha č. 18: Rodokmen hlavní hrdinky Astraii

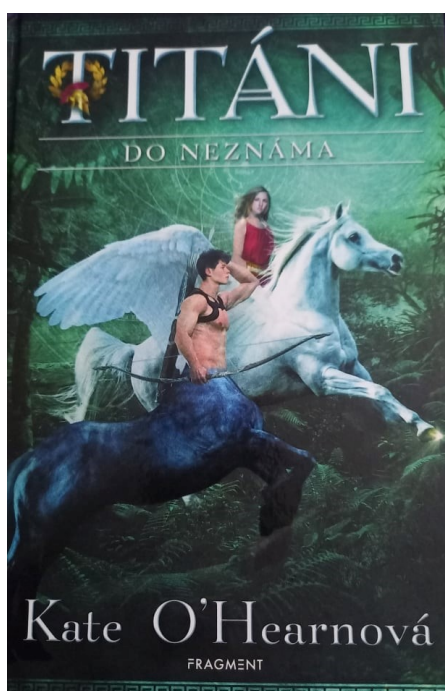
Příloha č. 19: Obálka knihy Titáni

Příloha č. 20: Obálka knihy Titans

Příloha č. 21: Obálka knihy Titáni. Do neznáma

Příloha č. 22: Obálka knihy Titans. The missing

Příloha č. 23: Ukázka opakujících se situací v knize

Astraia se pokusila vstát, ovšem jakmile trochu pohnula nohou, vyjekla a opět upadla.

Jake si k ní klekl a nohu jí prohlédl. „No jo, přesně toho jsem se bál. Je zlomená. Jedna moje kámoška si zlomila nohu, když jsme jezdili na skejtu, a měla ji úplně stejně zkroucenou jako ty. Akorát jí z ní ještě trčela kost.“

...

„Zefyr!“ vyjekla Astraia. Vytrhla se Renderovi a vrhla se na zem vedle své nejlepší kamarádky. Jasně viděla, že Zefyr má potíže s dýcháním. „Je hrozně rozpálená!“

Tryn přikývl. „To je horečka. Její tělo se snaží s infekcí bojovat, jenže je slabé, protože už dlouho nedostalo ambrózi. A jestli má v sobě i jed, máme mnohem větší problém.“

„Co to říkáš?“ vyděsila se Astraia. „Zefyr umře?“

„Možná,“ přikývl Trny zasmušile.

...

Cylus byl celý od krve a v břiše měl díru, která pokračovala až do zad. Astraia nejdřív nic necítila a už už ji popadalo zoufalství. Pak se však kentaur slabounce nadechl. „Žije, ale je na tom zle.“

„Jak je to možný?“ houkla Zefyr. „Viděla jsem na vlastní oči, jak ho ten Stínovej Titán propíchl skrz naskrz.“

„Nevím. Zasáhl ho přímo tam, kde je lidská část těla spojená s tou koňskou. Pořád krvácí.“ Astraia si odtrhla z tuniky velký kus látky a přitiskla ho k oběma otevřeným ranám. „Potřebuje pomoc. Sice je naživu, ale dlouho nevydrží.“ Podívala se do jeho bledé tváře. „Vydrž, Cyle. Prosím, vydrž...“